M
283

...ІОІКА ГРНКА

M
283

Grammata, graeca

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 1 Caj. 2 Núm. 16.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA

+ Εὐχαριστῶ καθαρικῶς, ὁ γραφεὺς Μιχαὴλ [illegible] μόνον ἵνα
[illegible] ἀλλὰ [illegible] τοῦ
[illegible] καὶ [illegible] μεγάλη, ὥστε μὴ μόνον αὐτὰς ἀλλὰ καὶ
[illegible] καὶ [illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] ἔχοντι [illegible]
[illegible] κατὰ· καὶ τῶν
[illegible] καὶ τῶν [illegible]
[illegible] ἀποστηρίξας [illegible]
[illegible] καὶ τὸ ἄλλο [illegible] ἵνα [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ὡς ἀρχὰς τύποις,
[illegible] προτιθεὶς [illegible]
τύχῃ [illegible] ἀποθέμενος:—

ὁριστικὰ ἐνεργητικά· ἐνεστώς· συζυγία πρώτη τῶν βαρυτόνων:

Τύπτω· τύπτεις· τύπτει· τύπτετον· τύπτετον· τύπτομεν· τύπτετε· τύπτουσιν·— παρατατικός

Τύπτω· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος· καὶ ὁ παρατατικός, ἔτυπτον· ἔτυπτες· ἔτυπτε· ἐτύπτετον· ἐτυπτέτην· ἐτύπτομεν· ἐτύπτετε· ἔτυπτον:—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· τέτυφας· τέτυφε· τετύφατον· τετύφατον· τετύφαμεν· τετύφατε· τετύφασιν:— μέσος παρακείμενος

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος τέτυφα· ὁ μέσος, τέ-

1

+ εὐχαριστικὰ θαυμαστικά, [illegible] μιχαὴλ [illegible] μόνον ἀ
[illegible] ἀλλὰ [illegible] τοῦ
[illegible] καὶ [illegible] ὡς μὴ μόνον αὐτὰ ἀλλὰ καὶ
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ τῶν
[illegible] καὶ τῶν [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ τὸ ἄλλο [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]

Τύπτω· τύπτεις· τύπτει· τύπτετον· τύπτετον· τύπτομεν· τύπτετε· τύπτουσιν· —

Τύπτω· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τύπτων· τοῦ τύπτοντος· καὶ ὁ παρατατικός, ἔτυπτον· ἔτυπτες· ἔτυπτε· ἐτύπτετον· ἐτυπτέτην· ἐτύπτομεν· ἐτύπτετε· ἔτυπτον:

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· τέτυφας· τέτυφε· τετύφατον· τετύφατον· τετύφαμεν· τετύφατε· τετύφασιν: —

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· ὁ μέσος, τέ

τετύπτω· τετύπτῃς· τετύπτῃ· τετύπτητον· τετύπτη-
τον· τετύπτωμεν· τετύπτητε· τετύπτωσιν:–

παρ.

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος τέτυφα· ὁ ὑπερσυντέ-
λικος, ἐτετύφειν· ἐτετύφεις· ἐτετύφει· ἐτετύφει-
τον· ἐτετυφείτην· ἐτετύφειμεν· ἐτετύφειτε· ἐτετύ-
φεισαν:–

μέσ. παρ.

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρα-
κείμενος, τέτυφα· ὁ μέσος, τέτυπα· ὁ ὑπερσυντελι-
κος, ἐτετύπειν· ἐτετύπεις· ἐτετύπει· ἐτετύπειτον·
ἐτετυπείτην· ἐτετύπειμεν· ἐτετύπειτε· ἐτετύπεισαν:–

ἀόρ. α΄

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ ἀόριστος α΄, ἔτυψα· ἔτυψας· ἔτυ-
ψε· ἐτύψατον· ἐτυψάτην· ἐτύψαμεν· ἐτύψατε· ἔ-
τυψαν:–

ἀόρ. β΄

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόρι-
στος, ἔτυψα· ὁ β΄, ἔτυπον· ἔτυπες· ἔτυπε· ἐτύ-
πετον· ἐτυπέτην· ἐτύπομεν· ἐτύπετε· ἔτυπον:–

μέλ.

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· τύψεις· τύψει· τύψετον· τύ-
ψετον· τύψομεν· τύψετε· τύψουσιν:– ὁ ἐνεστώς [illegible]

ἐνεστ. παθητικ.

Τύπτω· καὶ τὸ παθητικὸν, τύπτομαι· τύπτῃ· τύπτεται·
τυπτόμεθον· τύπτεσθον· τύπτεσθον· τυπτόμεθα· τύ-
πτεσθε· τύπτονται:–

παρατ.

Τύπτω· καὶ τὸ
παθητικὸν τύπτομαι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐτυπτόμην·
ἐτύπτου· ἐτύπτετο· ἐτυπτόμεθον· ἐτύπτεσθον· ἐ-
τυπτέσθην· ἐτυπτόμεθα· ἐτύπτεσθε· ἐτύπτοντο:–

παρ.

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος τέτυφα· ὁ παθητι-

κός, τέτυμμαι· τέτυψαι· τέτυπται· τετύ-
μμεθον· τέτυφθον· τέτυφθον· τετύμ-
μεθα· τέτυφθε· τετυμμένοι εἰσὶ καὶ ἰ-
ωνικῶς, τετύφαται:— ὑπερσυντελικός

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος,
τέτυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ὁ ὑπερ-
συντελικός, ἐτετύμμην· ἐτέτυψο· ἐτέτυπ-
το· ἐτετύμμεθον· ἐτέτυφθον· ἐτετύφθην·
ἐτετύμμεθα· ἐτέτυφθε· τετυμμένοι ἦ-
σαν· καὶ ἰωνικῶς, ἐτετύφατο:—

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος, τέ- παθ(ητικὸν) α̅ον
τυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ὁ ἀόριστος,
ἐτύφθην· ἐτύφθης· ἐτύφθη· ἐτύφθη-
τον· ἐτυφθήτην· ἐτύφθημεν· ἐτύφ-
θητε· ἐτύφθησαν:—

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος, ἔτυψα·
ὁ β̅ος ἔτυπον· ὁ παθητικός, ἐτύπην· ἐτύ- παθ(ητικὸν) β̅ον
πης· ἐτύπη· ἐτυπήτον· ἐτυπήτην· ἐ-
τύπημεν· ἐτύπητε· ἐτύπησαν:—

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος, ἔτυψα· μέσον παθ(ητικὸν) α̅ον
ὁ μέσος, ἐτυψάμην· ἐτύψω· ἐτύψατο·
ἐτυψάμεθον· ἐτύψασθον· ἐτυψάσθην· ἐ-
τυψάμεθα· ἐτύψασθε· ἐτύψαντο:—

μέλλων β'

Τύπτω ὁ μέλλων, τύψω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. ὁ
δεύτερος, ἔτυπον. ὁ μέσος, ἐτυπόμην. ἐτύπου.
ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον. ἐτύπεσθον. ἐτυπέ-
σθην. ἐτυπόμεθα. ἐτύπεσθε. ἐτύποντο.—

μέλλων α'

Τύπτω ὁ μέλλων, τύψω. ὁ παρακείμενος, τέτυφα.
ὁ παθητικός, τέτυμμαι. ὁ ἀόριστος, ἐτύφ-
θην. ἐτύφθης. ἐτύφθη. καὶ ὁ μέλλων πρῶτος
τυφθήσομαι. τυφθήσῃ. τυφθήσεται. τυφ-
θησόμεθον. τυφθήσεσθον. τυφθήσεσθον. τυ-
φθησόμεθα. τυφθήσεσθε. τυφθήσονται.—

β μέσος μέλλων α'

Τύπτω ὁ μέλλων τύψω. καὶ ὁ μέσος μέλλων π-
ρῶτος, τύψομαι. τύψῃ. τύψεται. τυψόμε-
θον. τύψεσθον. τύψεσθον. τυψόμεθα. τύψε-
σθε. τύψονται.—

μέλλων β'

Τύπτω ὁ μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος ἔτυψα. ὁ δεύ-
τερος, ἔτυπον. ὁ παθητικός, ἐτύπην. ἐ-
τύπης. ἐτύπη. καὶ ὁ μέλλων β', τυπήσομαι.
α τυπήσῃ. τυπήσεται. τυπησόμεθον. τυπή-
σεσθον. τυπήσεσθον. τυπησόμεθα. τυπή-
σεσθε. τυπήσονται.— μετ' ὀλίγον μέλλων

Τύπτω ὁ μέλλων, τύψω. ὁ παρακείμενος, τέ-
τυφα. ὁ παθητικός, τέτυμμαι. τέτυψαι.
τέτυπται. καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύ-

τομαι· τετύψῃ· τετύψεται· τετυψόμεθον·
τετύψεσθον· τετύψεσθον· τετυψόμεθα·
τετύψεσθε· τετύψονται·— ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά εἰσι

Τύπτω· τὸ δεύτερον, τύπτεις· τὸ τρίτον, τύπτει· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτειν.—

Τύπτω ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· τέτυφας· τέτυφε· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τετυφέναι.—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· ὁ μέσος, τέτυπα· τέτυπας· τέτυπε· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τετυπέναι.—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ ἀόριστος α΄ ἔτυψα· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τύψαι.—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ ἀόριστος α΄ ἔτυψα· ὁ δεύτερος ἔτυπον· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.— μέλλων

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· τὸ δεύτερον, τύψεις· τὸ τρίτον, τύψει· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τύψειν.— ἀπαρέμφατα παθητικά εἰσι

Τύπτω· καὶ τὸ παθητικόν, τύπτομαι· τὸ δεύτερον, τύπτῃ· τὸ τρίτον, τύπτεται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι.—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· τὸ δεύτερον, τέτυψαι· τὸ τρίτον, τέτυπται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τετύφθαι.—

Τύπτω, ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ὁ ἀόριστος, ἐτύφθην· ἐτύφθης· ἐτύφθη· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆναι.—

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος ἔτυψα· ὁ δεύτερος ἔτυπον· ὁ παθητικός, ἐτύπην· ἐτύπης· ἐτύπη· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆναι.—

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος ἔτυψα· ὁ μέσος, ἐτυψάμην· ἐτύψω· ἐτύψατο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τύψασθαι.—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ ἀόριστος, ἔτυψα· ὁ δεύτερος, ἔτυπον· ὁ ~~μέσος~~ ὁ ~~δεύτερος~~ ἐτυπόμην· ἐτύπου· ἐτύπετο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τυπέσθαι.—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος τέτυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ὁ ἀόριστος, ἐτύφθην· ἐτύφθης· ἐτύφθη· καὶ ὁ μέλλων πρῶτος, τυφθήσομαι· τυφθήσῃ· τυφθήσεται· καὶ τὸ ἀπαρέμφα

τον, τυφθήσεσθαι. — μέλλ(ων) μέσ(ος) Τύπτω
ὁ μέλλων, τύψω. καὶ ὁ μέσος μέλλων πρῶ-
τος, τύψομαι. τύψῃ. τύψεται. καὶ τὸ ἀπαρέμ-
φατον, τύψεσθαι. — μετ' ὀλίγον μέλλ(ων) Τύπτω
ὁ μέλλων τύψω. ὁ παρακείμενος, τέτυφα.
ὁ παθητικός, τέτυμμαι. τὸ τρίτον, τέτυπται.
καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι. τετύψῃ.
τετύψεται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τετύψεσθαι. —

[illegible] ἐγκλίσεως

Τύπτω. καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ τύπτων. τοῦ τύπτοντος.
καὶ ὁ παρατατικός, ἔτυπτον. ἔτυπτες. ἔτυπ-
τε. καὶ τὸ προστακτικὸν, τύπτε. τυπτέτω. τύπτετον. τυπτέτων.
Τύπτω. ὁ μέλλων, τύψω. ὁ παρακείμενος, τέ- τύπτετε. τυπτέ-τωσαν.
τυφα. τέτυφας. τέτυφε. καὶ τὸ προστα-
κτικὸν, τέτυφε. τετυφέτω. τετύφετον.
τετυφέτων. τετύφετε. τετυφέτωσαν. —
Τύπτω. ὁ μέλλων, τύψω. ὁ παρακείμενος,
τέτυφα. ὁ μέσος, τέτυπα. τέτυπας. τέ-
τυπε. καὶ τὸ προστακτικὸν, τέτυπε. τε-
τυπέτω. τετύπετον. τετυπέτων. τέτυ-
πετε. τετυπέτωσαν. —
Τύπτω. ὁ μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα.
ἔτυψας. ἔτυψε. καὶ τὸ προστακτικὸν τύψον.

τυπτέτω· τυπτέτον· τυπτέτων· τύπτετε· τυ
πτέτωσαν· — μέλλων β΄· Τύπω ὁ μέλλων
τυπῶ· ὁ ἀόριστος, ἔτυπα· ὁ δεύτερος, ἔτυ
πον· ἢ ἔτυπες· ἢ ἔτυπε· καὶ τὸ προστακτικὸν
τύπε· τυπέτω· τυπέτον· τυπέτων· τύ
πετε· τυπέτωσαν· —
Τύπω· καὶ τὸ παθητικόν, τύπομαι· καὶ ὁ παρα
τατικός, ἐτυπόμην· ἢ τύπου· καὶ τὸ προσ
τακτικόν, τύπου· τυπέσθω· τύπεσ
θον· τυπέσθων· τύπεσθε· τυπέσθωσαν· —
παθ(ητικός) Τύψω, ὁ μέλλων· τέτυφα· ὁ παρακείμενος· τέτυ
φα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ὁ ὑπερσυντελι
κός, ἐτετύμμην· ἢ τέτυπτο· καὶ τὸ προστα
κτικόν, τέτυπτο· τετύφθω· τέτυφθον· τε
τύφθων· τέτυφθε· τετύφθωσαν· — ἀόριστος α΄
Τύψω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος, τέ
τυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ὁ ἀόριστος
ἐτύφθην· ἡ μετοχή, ὁ τυφθείς· τοῦ
τυφθέντος· καὶ τὸ προστακτικόν, τύ
φθητι· τυφθήτω· τύφθητον· τυφθή
των· τύφθητε· τυφθήτωσαν· —
ἀόριστος β΄· Τύπω ὁ μέλλων τυπῶ· ὁ ἀόριστος, ἔτυπα·
ὁ δεύτερος, ἔτυπον· ὁ παθητικός, ἐτύπην·

ἡ μετοχή, ὁ τυπεὶς τοῦ τυπέντος· καὶ τὸ
προστακτικόν, τύπηθι· τυπήτω· τύπη-
τον· τυπήτων· τύπητε· τυπήτωσαν. —

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ αʹ ἀόριστος ἔτυψα·
καὶ ὁ μέσος προστακτικὸς πρῶτος ἀό-
ριστος, τύψαι· τυψάσθω· τύψασθον· τυψα-
σθων· τύψασθε· τυψάσθωσαν. —

Τύπτω, ὁ μέλλων τύψω· ὁ αʹ ἀόριστος ἔτυψα· ὁ
δεύτερος, ἔτυπον· ὁ μέσος, ἐτυπόμην
ἐτύπου· καὶ τὸ προστακτικόν, τυποῦ· τυ-
πέσθω· τύπεσθον· τυπέσθων· τύπεσθε·
τυπέσθωσαν. —

Τύπτω· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τύπτων τοῦ τύπτον-
τος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τύπτοιμι· τύπτοις·
τύπτοι· τύπτοιτον· τυπτοίτην· τύπτοιμεν·
τύπτοιτε· τύπτοιεν. — ὁ παρακείμενος

Τύπτω, ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος
τέτυφα· ἡ μετοχή, ὁ τετυφὼς τοῦ τε-
τυφότος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τετύφοιμι·
τετύφοις· τετύφοι· τετύφοιτον· τετυ-
φοίτην· τετύφοιμεν· τετύφοιτε· τετύ-
φοιεν. — Τύπτω· ὁ μέλλων
τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· ὁ μέσος,

θ' α'

τετύπα· ἡ μετοχή, ὁ τετυπώς· τοῦ τετυπό-
τος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τετύποιμι· τετύποις·
τετύποι· τετύποιτον· τετυποίτην· τετύ-
ποιμεν· τετύποιτε· τετύποιεν:—
Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ α' ἀόριστος, ἔτυψα·
ἡ μετοχή, ὁ τύψας· τοῦ τύψαντος· καὶ τὸ
εὐκτικόν, τύψαιμι· τύψαις· τύψαι· τύ-
ψαιτον· τυψαίτην· τύψαιμεν· τύψαιτε·
τύψαιεν:— θ' β' Τύπτω· ὁ μέ-
λλων τύψω· ὁ α' ἀόριστος ἔτυψα· ὁ δεύτερος
ἔτυπον· ἡ μετοχή, ὁ τυπών, τοῦ τυπόν-
τος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τύποιμι· τύποις·
τύποι· τύποιτον· τυποίτην· τύποιμεν·
τύποιτε· τύποιεν:— μέλλων
Τύπτω, ὁ μέλλων, τύψω· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τύ-
ψων· τοῦ τύψοντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τύ-
ψοιμι· τύψοις· τύψοι· τύψοιτον· τυψοί-
την· τύψοιμεν· τύψοιτε· τύψοιεν:—
εὐκτικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος·
Τύπτω· καὶ τὸ παθητικόν, τύπτομαι· καὶ
τὸ εὐκτικὸν παθητικόν, τυπτοίμην· τύ-
πτοιο· τύπτοιτο· τυπτοίμεθον· τύπτοισ-
θον· τυπτοίσθην· τυπτοίμεθα· τύπτοι

σθω· τυπτοίντο:- Τύπτω· ὁ μέλ-
λων· τύψω· ὁ παρακείμενος· τέτυφα·
ὁ παθητικὸς· τέτυμμαι· ἡ μετοχὴ ὁ τε-
τυμμένος· τετυμμένος εἴην· εἴης· εἴη·
τετυμμένω· εἴητον· εἰήτην· τετυμ-
μένοι· εἴημεν· εἴητε· εἴησαν:-

Τύπτω· ὁ μέλλων· τύψω· ὁ παρακείμενος
τέτυφα· ὁ παθητικὸς· τέτυμμαι· ὁ
ἀόριστος· ἐτύφθην· ἡ μετοχή· ὁ τυφ-
θείς· τοῦ τυφθέντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν
τυφθείην· τυφθείης· τυφθείη· τυφ-
θείητον· τυφθειήτην· τυφθείημεν·
τυφθείητε· τυφθείησαν:-

Τύπτω· ὁ μέλλων· τύψω· ὁ ἀόριστος ἔτυ-
ψα· ὁ δεύτερος· ἔτυπον· ὁ παθητικὸς
ἐτύπην· ἡ μετοχή· ὁ τυπείς· τοῦ τυπέν-
τος· καὶ τὸ εὐκτικὸν· τυπείην· τυπεί-
ης· τυπείη· τυπείητον· τυπειήτην· τυ-
πείημεν· τυπείητε· τυπείησαν:-

Τύπτω· ὁ μέλλων· τύψω· ὁ ἀόριστος ἔ-
τυψα· ὁ μέσος· ἐτυψάμην· καὶ τὸ εὐ-
κτικὸν· τυψαίμην· τύψαιο· τύψαιτο· τυ-
ψαίμεθον· τύψαισθον· τυψαίσθην· τυ-

ψαίμεθα· τύψαισθε· τύψαιντο:— μέσ. ἀορ. β΄

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος ὁ α΄ ἔτυψα· ὁ δεύτερος ἔτυπον· ὁ μέσος ἐτυπόμην· καὶ τὸ εὐκτικὸν τυποίμην· τύποιο· τύποιτο· τυποίμεθον· τύποισθον· τυποίσθην· τυποίμεθα· τύποισθε· τύποιντο:—

παθ. μέλλοντος

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος τέτυφα· ὁ παθητικὸς τέτυμμαι· ὁ ἀόριστος ἐτύφθην· ἐτύφθης· ἐτύφθη· καὶ ὁ μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι· καὶ τὸ εὐκτικὸν τυφθησοίμην· τυφθήσοιο· τυφθήσοιτο· τυφθησοίμεθον· τυφθήσοισθον· τυφθησοίσθην· τυφθησοίμεθα· τυφθήσοισθε· τυφθήσοιντο:—

μέλλοντος β΄

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος ὁ α΄ ἔτυψα· ὁ δεύτερος ἔτυπον· ὁ παθητικὸς ὁ β΄ ἐτύπην· ἐτύπης· ἐτύπη· καὶ ὁ μέλλων ὁ δεύτερος τυπήσομαι· καὶ τὸ εὐκτικὸν τυπησοίμην· τυπήσοιο· τυπήσοιτο· τυπησοίμεθον· τυπήσοισθον· τυπησοίσθην· τυπησοίμεθα· τυπήσοισθε· τυπήσοιντο:—

μέσου μέλλοντος

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· καὶ ὁ μέσος μέλλων πρῶτος τύψομαι· καὶ τὸ εὐκτικὸν τυψοίμην· τύψοιο· τύψοιτο· τυψοίμεθον· τύψοισθον· τυψοίσθην· τυψοίμεθα· τύψοισθε· τύψοιντο:—

Τύψω. ὁ μέλλων, τύψω. ὁ παρακείμενος, τέ-
τυφα. ὁ παθητικός, τέτυμμαι. τὸ δὲ τρίτον
τέτυπται. καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι.
καὶ τὸ εὐκτικόν, τετυψοίμην. τετύψοιο. τε-
τύψοιτο. τετυψοίμεθον. τετύψοισθον. τε-
τυψοίσθην. τετυψοίμεθα. τετύψοισθε. τε-
τύψαιντο.— ~~ὑποτακτικὸν καὶ ὑ...~~

Τύπτω. καὶ ἡ μετοχή, ὁ τύπτων. τοῦ τύπτοντος.
καὶ ὁ προστακτικός, ἤτοι τύπτον. καὶ τὸ ὑποτακτι-
κόν, ἐὰν τύπτω. ἐὰν τύπτῃς. ἐὰν τύπτῃ. ἐὰν
τύπτητον. ἐὰν τύπτητον. ἐὰν τύπτωμεν.
ἐὰν τύπτητε. ἐὰν τύπτωσιν.—

Τύπτω. ὁ μέλλων τύψω. ὁ παρακείμενος τέ-
τυφα. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τετύφω.
ἐὰν τετύφῃς. ἐὰν τετύφῃ. ἐὰν τετύφητον.
ἐὰν τετύφητον. ἐὰν τετύφωμεν. ἐὰν τετύ-
φητε. ἐὰν τετύφωσιν.—

Τύπτω. ὁ μέλλων τύψω. ὁ παρακείμενος
τέτυφα. ὁ μέσος τέτυπα. καὶ τὸ ὑπο-
τακτικόν, ἐὰν τετύπω. ἐὰν τετύπῃς.
ἐὰν τετύπῃ. ἐὰν τετύπητον. ἐὰν τετύπη-
τον. ἐὰν τετύπωμεν. ἐὰν τετύπητε. ἐὰν
τετύπωσιν.—

μετ' ὀλίγον μέλλων.

Θέμα α'

Τύψω. ὁ μέλλων, τύψω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύψω. ἐὰν τύψῃς. ἐὰν τύψῃ. ἐὰν τύψητον. ἐὰν τύψητον. ἐὰν τύψωμεν. ἐὰν τύψητε. ἐὰν τύψωσιν. —

Θέμα β'

Τύπτω. ὁ μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος, ἔτυψα. ὁ δεύτερος, ἔτυπον. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπω. ἐὰν τύπῃς. ἐὰν τύπῃ. ἐὰν τύπητον. ἐὰν τύπητον. ἐὰν τύπωμεν. ἐὰν τύπητε. ἐὰν τύπωσιν. —

ὑποτακτικὰ παθητικὰ κλινόμενα.

Τύπτω. καὶ ἡ μετοχή, ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος. καὶ ὁ παρατατικός, ἔτυπτον. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπτω. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικόν, ἐὰν τύπτωμαι. ἐὰν τύπτῃ. ἐὰν τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον. ἐὰν τύπτησθον. ἐὰν τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα. ἐὰν τύπτησθε. ἐὰν τύπτωνται. —

Θέμα γ'

Τύψω. ὁ μέλλων, τύψω. ὁ παρακείμενος, τέτυφα. ὁ παθητικός, τέτυμμαι. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, τετυμμένος ἐὰν ὦ. ἐὰν ᾖς. ἐὰν ᾖ. τετυμμένω, ἐὰν ἦτον. ἐὰν ἦτον. τετυμμένοι, ἐὰν ὦμεν. ἐὰν ἦτε. ἐὰν ὦσιν. —

Θέμα δ'

Τύπτω. ὁ μέλλων τύψω. ὁ παρακείμενος, τέτυ

φαι. ὁ παθητικὸς τέτυμμαι. ὁ ἀόριστος
ἐτύφθην. ἡ μετοχὴ ὁ τυφθεὶς τοῦ τυφ-
θέντος. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τυφ-
θῶ. ἐὰν τυφθῇς. ἐὰν τυφθῇ. ἐὰν τυ-
φθῆτον. ἐὰν τυφθῆτον. ἐὰν τυφθῶμεν.
ἐὰν τυφθῆτε. ἐὰν τυφθῶσιν:–

Τύπτω. ὁ μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος ἔτυψα. θέμα β
ὁ δεύτερος ἔτυπον. ὁ παθητικὸς ἐτύπην.
ἡ μετοχὴ ὁ τυπεὶς τοῦ τυπέντος. καὶ
τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τυπῶ. ἐὰν τυπῇς.
ἐὰν τυπῇ. ἐὰν τυπῆτον. ἐὰν τυπῆτον. ἐὰν
τυπῶμεν. ἐὰν τυπῆτε. ἐὰν τυπῶσιν:–

Τύπτω. ὁ μέλλων τύψω. ὁ ἀόριστος ἔτυψα.
καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύψω. καὶ ὁ μέ- μέσος θέμα α
σος ὑποτακτικὸς πρῶτος ἀόριστος ἐὰν
τύψωμαι. ἐὰν τύψῃ. ἐὰν τύψηται. ἐὰν
τυψώμεθον. ἐὰν τύψησθον. ἐὰν τύψησθον.
ἐὰν τυψώμεθα. ἐὰν τύψησθε. ἐὰν τύψων-
ται:– Τύπτω. ὁ μέλλων τύ-
ψω. ὁ ἀόριστος ἔτυψα. ὁ δεύτερος ἔτυπον.
καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τύπω. καὶ ὁ μέ- μέσος θέμα β
σος ὑποτακτικὸς δεύτερος ἀόριστος
ἐὰν τύπωμαι. ἐὰν τύπῃ. ἐὰν τύπηται.

ἐὰν τυπτώμεθον· κἂν τύπτησθον· κἂν τύπτησθον· κἂν τυπτώμεθα· κἂν τύπτησθε· κἂν τύπτωνται:— μετοχαὶ ἐνεργητικῆς φωνῆς:

Τύπτω· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τύπτων· τοῦ τύπτοντος· ἡ τύπτουσα· τῆς τυπτούσης· τὸ τύπτον· τοῦ τύπτοντος:—

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος τέτυφα· ἡ μετοχή, ὁ τετυφώς· τοῦ τετυφότος· ἡ τετυφυῖα· τῆς τετυφυίας· τὸ τετυφός· τοῦ τετυφότος:—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος τέτυφα· ὁ μέσος τέτυπα· ἡ μετοχή ὁ τετυπώς· τοῦ τετυπότος· ἡ τετυπυῖα· τῆς τετυπυίας· τὸ τετυπός· τοῦ τετυπότος:— ἀορ. α'. Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ ἀόριστος ἔτυψα· ἡ μετοχή, ὁ τύψας· τοῦ τύψαντος· ἡ τύψασα· τῆς τυψάσης· τὸ τύψαν· τοῦ τύψαντος:—

ἀορ. β. Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος ἔτυψα· ὁ δεύτερος, ἔτυπον· ἡ μετοχή, ὁ τυπών· τοῦ τυπόντος· ἡ τυποῦσα· τῆς τυπούσης· τὸ τυπόν· τοῦ τυπόντος:—

μέλλ. Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· καὶ ἡ μετοχή,

ὁ τύπτων· τοῦ τύπτοντος· Ἡ τύπτουσα· τῆς τυπτούσης· Τὸ τύπτον· τοῦ τύπτοντος:–

μετοχικὰ παθητικά ἐνεστῶς

Τύπτω· καὶ τὸ παθητικόν, τύπτομαι· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ τυπτόμενος· τοῦ τυπτομένου· Ἡ τυπτομένη· τῆς τυπτομένης· Τὸ τυπτόμενον· τοῦ τυπτομένου:–

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ἡ μετοχή, ὁ τετυμμένος· τοῦ τετυμμένου· Ἡ τετυμμένη· τῆς τετυμμένης· Τὸ τετυμμένον· τοῦ τετυμμένου:–

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος τέτυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ὁ ἀόριστος, ἐτύφθην· ἡ μετοχὴ ὁ τυφθείς· τοῦ τυφθέντος· Ἡ τυφθεῖσα· τῆς τυφθείσης· Τὸ τυφθέν· τοῦ τυφθέντος:–

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος ἔτυψα· ὁ δεύτερος ἔτυπον· ὁ παθητικός, ἐτύπην· ἡ μετοχή· ὁ τυπείς· τοῦ τυπέντος· ἡ τυπεῖσα· τῆς τυπείσης· Τὸ τυπέν· τοῦ τυπέντος:– μέσος ἀόριστος πρῶτος:

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος ἔτυ

ψαι· ὁ μέσος, ἢ τυψαίμην· ἡ μετοχή· ὁ τυψάμενος· τοῦ τυψαμένου. Ἡ τυψαμένη· τῆς τυψαμένης. Τὸ τυψάμενον· τοῦ τυψαμένου:—

μέσου θέματος β´

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ ἀόριστος, ἢ τύψα· ὁ δεύτερος, ἢ τύπον· ὁ μέσος, ἢ τυπόμην· ἡ μετοχή· ὁ τυπόμενος· τοῦ τυπομένου· ἡ τυπομένη· τῆς τυπομένης· τὸ τυπόμενον· τοῦ τυπομένου:—

μέλλων α´ος

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· ὁ ἀόριστος, ἢ τύφθην· ἢ τυφθῆς· ἢ τυφθῆ· καὶ ὁ μέλλων πρῶτος τυφθήσομαι· καὶ ἡ μετοχή Ὁ τυφθησόμενος· Τοῦ τυφθησομένου. Ἡ τυφθησομένη· τῆς τυφθησομένης· Τὸ τυφθησόμενον· τοῦ τυφθησομένου:—

μέλλων β´ος

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· ὁ ἀόριστος, ἢ τύψα· ὁ δεύτερος, ἢ τύπον· ὁ παθητικός, ἢ τυπῶ· ἢ τυπῇς· ἢ τυπῇ· καὶ ὁ μέλλων δεύτερος, τυπήσομαι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τυπησόμενος Τοῦ τυπησομένου. Ἡ τυπησομένη· τῆς τυπησομένης. τὸ

τετυπησόμενον· τοῦ τετυπησομένου:—

Τύπτω· ὁ μέλλων, τύψω· καὶ ὁ μέσος μέλλων πρῶτος, τύψομαι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τυψόμενος· τοῦ τυψομένου· ἡ τυψομένη· τῆς τυψομένης· τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.— μετ' ὀλίγου μέλλων (margin)

μετ' ὀλίγον μέλλων.

Τύπτω· ὁ μέλλων τύψω· ὁ παρακείμενος, τέτυφα· ὁ παθητικός, τέτυμμαι· τὸ δεύτερον, τέτυψαι· καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, τετύψομαι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τετυψόμενος· τοῦ τετυψομένου· ἡ τετυψομένη· τῆς τετυψομένης· τὸ τετυψόμενον· τοῦ τετυψομένου.—

Συζυγία πρώτη τῶν περισπωμένων· ἐνεστὼς καὶ παρατατικός.

Ποιέω, ποιῶ· ποιέεις, ποιεῖς· ποιέει, ποιεῖ· ποι-
έετον, ποιεῖτον· ποιέετον, ποιεῖτον· ποιέομεν,
ποιοῦμεν· ποιέετε, ποιεῖτε· ποιέουσι, ποιοῦσι·
ποιέειν, ποιεῖν· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ποιέων ὁ ποιῶν· τοῦ
ποιέοντος τοῦ ποιοῦντος· καὶ ὁ παρατατικός, ἐ-
ποίεον, ἐποίουν· ἐποίεες, ἐποίεις· ἐποίεε, ἐποίει·
ἐποιέετον, ἐποιεῖτον· ἐποιεέτην, ἐποιείτην·
ἐποιέομεν, ἐποιοῦμεν· ἐποιέετε, ἐποιεῖτε· ἐ-
ποίεον, ἐποίουν· Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ.

Ποιέω, ποιῶ· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ποιέων, ὁ ποιῶν· τοῦ ποι-
έοντος, τοῦ ποιοῦντος· καὶ ὁ παρατατικός, ἐποίεον ἐποί-
ουν· ἐποίεες, ἐποίεις· ἐποίεε, ἐποίει· καὶ τὸ προστακ-
τικόν, ποίεε, ποίει· ποιεέτω, ποιείτω·
ποιέετον, ποιεῖτον· ποιεέτων, ποιείτων· ποιέ-
ετε, ποιεῖτε· ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν·

Εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ.

Ποιέω, ποιῶ· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ποιέων, ὁ ποιῶν· τοῦ ποι-
έοντος, τοῦ ποιοῦντος· καὶ τὸ εὐκτικόν,
ποιέοιμι, ποιοῖμι· ποιέοις, ποιοῖς· ποιέοι, ποιοῖ·
ποιέοιτον, ποιοῖτον· ποιεοίτην, ποιοίτην· ποιέ-
οιμεν, ποιοῖμεν· ποιέοιτε, ποιοῖτε· ποιέοιεν,
ποιοῖεν· Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ.

Ποιέω, ποιῶ· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ποιέων ὁ ποιῶν· τοῦ ποιέον-

τοῦ ποιοῦντος. καὶ ὁ παρατατικὸς ἐποίεον· καὶ ἐποί-
ουν. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ποιέω, ἐὰν ποιῶ· ἐὰν
ποιέῃς, ἐὰν ποιῇς. ἐὰν ποιέῃ, ἐὰν ποιῇ. ἐὰν ποιέ-
ητον, ἐὰν ποιῆτον. ἐὰν ποιέητον, ἐὰν ποιῆτον. ἐὰν
ποιέωμεν, ἐὰν ποιῶμεν. ἐὰν ποιέητε, ἐὰν ποιῆτε.
ἐὰν ποιέωσιν, ἐὰν ποιῶσιν:— Ποίεε ποίει. ποιεέτω ποιείτω.
ἀπαρέμφατον τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ· ποιέειν, ποιεῖν. Μετοχή· Ποιέων ποιῶν. καὶ ἡ μετοχή· ὁ ποιέων ὁ ποιῶν.
τοῦ ποιέοντος τοῦ ποιοῦντος.— Ἡ ποιέουσα, ἡ ποιοῦ-
σα. τῆς ποιεούσης τῆς ποιούσης. Τὸ ποιέον, τὸ ποιοῦν. τοῦ ποιέοντος τοῦ ποι-
οῦντος.— Ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος

Ποιέω ποιῶ. καὶ τὸ παθητικόν, ποιέομαι, ποιοῦμαι. ποι-
έῃ, ποιῇ. ποιέεται ποιεῖται. ποιεόμεθον, ποιού-
μεθον. ποιέεσθον, ποιεῖσθον. ποιέεσθον ποιεῖσθον. ποι-
εόμεθα ποιούμεθα. ποιέεσθε ποιεῖσθε. ποιέον-
ται. ποιοῦνται:— Παρατατικός

Ποιέω ποιῶ. καὶ τὸ παθητικὸν ποιέομαι ποιοῦμαι. καὶ
ὁ παρατατικός, ἐποιεόμην ἐποιούμην. ἐ-
ποιέου ἐποιοῦ. ἐποιέετο ἐποιεῖτο. ἐποιεόμεθον, ἐ-
ποιούμεθον. ἐποιέεσθον, ἐποιεῖσθον. ἐποιεέσθην, ἐποι-
είσθην. ἐποιεόμεθα, ἐποιούμεθα. ἐποιέεσθε, ἐποι-
εῖσθε. ἐποιέοντο ἐποιοῦντο:— Προστακτικὸς παθητικὸς ἐνεστῶτος

Ποιέω ποιῶ. καὶ τὸ παθητικὸν ποιέομαι ποιοῦμαι. καὶ
ὁ παρατατικός, ἐποιεόμην ἐποιούμην (ἐποιοῦ, ἐποιοῦ)· καὶ τὸ ἕτερον

τακτικόν, ποιέου ποιοῦ· ποιεέσθω ποιείσθω· ποιέεσθον
ποιεῖσθον· ποιεέσθων ποιείσθων· ποιέεσθε ποιεῖσθε· ποι
εέσθωσαν, ποιείσθωσαν:– εὐκτικὴ παθητικὴ κίνησις
ποιέω ποιῶ· καὶ τὸ παθητικὸν ποιέομαι ποιοῦμαι· καὶ
τὸ εὐκτικὸν παθητικόν, ποιεοίμην ποιοίμην· ποιέ
οιο ποιοῖο· ποιέοιτο ποιοῖτο· ποιεοίμεθον ποιοίμε
θον· ποιέοισθον ποιοῖσθον· ποιεοίσθην ποιοίσθην· ποι
εοίμεθα ποιοίμεθα· ποιέοισθε ποιοῖσθε· ποιέοιν
το ποιοῖντο:– ὑποτακτικὴ παθητικὴ κίνησις
ποιέω ποιῶ· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ποιέων ὁ ποιῶν· τοῦ ποι
έοντος τοῦ ποιοῦντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ποι
έω ἐὰν ποιῶ· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικόν, ἐὰν
ποιέωμαι ἐὰν ποιῶμαι· ἐὰν ποιέῃ ἐὰν ποιῇ· ἐὰν ποι
έηται ἐὰν ποιῆται· ἐὰν ποιεώμεθον, ἐὰν ποιώμε
θον· ἐὰν ποιέησθον ἐὰν ποιῆσθον· ἐὰν ποιέησθον ἐὰν
ποιῆσθον· ἐὰν ποιεώμεθα ἐὰν ποιώμεθα· ἐὰν ποιέ
ησθε ἐὰν ποιῆσθε· ἐὰν ποιέωνται ἐὰν ποιῶνται:–
ποιέω ποιῶ· καὶ τὸ παθητικὸν ποιέομαι ποιοῦμαι· ποιέῃ ἀπαρεμφατικὴ παθητικὴ κίνησις
ποιῇ· ποιέεται ποιεῖται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ποιέ
εσθαι ποιεῖσθαι:– μετοχικὴ παθητικὴ κίνησις.
ποιέω ποιῶ· καὶ τὸ παθητικόν, ποιέομαι ποιοῦμαι·
καὶ ἡ μετοχή· ὁ ποιεόμενος, ὁ ποιούμενος·
τοῦ ποιεομένου, τοῦ ποιουμένου· ἡ ποιεομένη

ἢ ποιουμένη. τῆς ποιουμένης τῆς ποιουμένης. τὸ
ποιούμενον τὸ ποιούμενον. — ῥῆμα ὁριστικὸν ἐνεργη-

[margin: τικόν. συζυγία β' τῶν περισπωμένων ἐνεστώς.]

γελάω γελῶ. γελάεις γελᾷς. γελάει γελᾷ. γελάετον
γελᾶτον. γελάετον γελᾶτον. γελάομεν γελῶμεν.
γελάετε γελᾶτε. γελάουσι γελῶσιν:—

[margin: [illegible]]

γελάω γελῶ. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ γελάων ὁ γελῶν. τοῦ γελάον-
τος τοῦ γελῶντος. καὶ ὁ παρατατικός, ἐγέλαον, ἐ-
γέλων. ἐγέλαες ἐγέλας. ἐγέλαε ἐγέλα. ἐγελάετον
ἐγελᾶτον. ἐγελαέτην ἐγελάτην. ἐγελάομεν, ἐγε-
λῶμεν. ἐγελάετε, ἐγελᾶτε. ἐγέλαον, ἐγέλων:—

[margin: προστακτικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶτος.]

γελάω γελῶ. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ γελάων ὁ γελῶν. τοῦ γελά-
οντος τοῦ γελῶντος. καὶ ὁ παρατατικός, ἐγέλαον ἐγέ-
λων. ἐγέλαες ἐγέλας. ἐγέλαε ἐγέλα. καὶ τὸ προστα-
κτικόν, γέλαε. γέλα. γελαέτω γελάτω. γελά-
ετον γελᾶτον. γελαέτων γελάτων. γελάετε γελᾶ-
τε. γελαέτωσαν γελάτωσαν:— εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ

[margin: ἐνεστ.]

γελάω γελῶ. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ γελάων ὁ γελῶν. τοῦ γελά-
οντος τοῦ γελῶντος. καὶ τὸ εὐκτικόν, γελάοιμι γελῷμι.
γελάοις γελῷς. γελάοι γελῷ. γελάοιτον γελῷτον.
γελαοίτην γελῴτην. γελάοιμεν γελῷμεν. γελάοι-
τε γελῷτε. γελάοιεν γελῷεν:— ὑποτακτικὰ ἐνεργη-

[margin: τικὰ ἐνεστ.]

γελάω γελῶ. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ γελάων ὁ γελῶν. τοῦ γε-
λάοντος τοῦ γελῶντος. καὶ ὁ παρατατικός, ἐγέλαον

ἐγέλων. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐ. ἐὰν γελάω, ἐὰν γελῶ.
ἐὰν γελάῃς ἐὰν γελᾷς. ἐὰν γελάῃ, ἐὰν γελᾷ. δ. ἐὰν γελά-
ητον, ἐὰν γελᾶτον. ἐὰν γελάητον ἐὰν γελᾶτον. π. ἐὰν
γελάωμεν ἐὰν γελῶμεν ἐὰν γελάητε ἐὰν γελᾶτε.
ἐὰν γελάωσιν ἐὰν γελῶσιν:— ὁρ. Γελάω γελῶ. ἀπαρέμφατα ἐνεστηκότα
γελάεις γελᾷς· γελάει γελᾷ. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον γε-
λάειν γελᾶν. μετοχή ἐνεστ. Γελάω γελῶ. καὶ ἡ
μετοχή, ὁ γελάων, ὁ γελῶν· τοῦ γελάοντος τοῦ γελῶν-
τος· ἡ γελάουσα ἡ γελῶσα· τῆς γελαούσης τῆς γε-
λώσης· τὸ γελάον τὸ γελῶν· τοῦ γελάοντος τοῦ γε-
λῶντος:— ὁριστικὸ παθητικὸ ἐνεστ.
Γελάω γελῶ. καὶ τὸ παθητικόν, γελάομαι γελῶμαι·
γελάῃ γελᾷ· γελάεται γελᾶται. Γελαόμεθον γε-
λώμεθον. γελάεσθον, γελᾶσθον. γελάεσθον γελᾶσθον.
Γελαόμεθα, γελώμεθα· γελάεσθε γελᾶσθε· γελάονται
γελῶνται:— παρατατικός
Γελάω γελῶ. καὶ τὸ παθητικόν, γελάομαι γελῶμαι.
καὶ ὁ παρατατικός, ἐ. ἐγελαόμην, ἐγελώμην. ἐ-
γελάου ἐγελῶ. ἐγελάετο ἐγελᾶτο. δ. ἐγελαόμεθον
ἐγελώμεθον. ἐγελάεσθον ἐγελᾶσθον. ἐγελαέσθην ἐγε-
λάσθην. π. ἐγελαόμεθα, ἐγελώμεθα. ἐγελάεσθε ἐ-
γελᾶσθε. ἐγελάοντο ἐγελῶντο:— ὑποτακτικὸ παθητικὸ ἐνεστ.
Γελάω γελῶ. καὶ τὸ παθητικόν, γελάομαι γελῶμαι

καὶ ὁ παρατατικός, ἐγελαόμην ἐγελώμην· ἐγελάου ἐ-
γελῶ· καὶ τὸ προστακτικόν, γελάου γελῶ· γελαέ-
σθω γελάσθω· γελάεσθον γελᾶσθον· γελαέσθων γελά-
σθων· γελάεσθε, γελᾶσθε· γελαέσθωσαν γελάσθωσαν·—

εὐκτικὰ παθητικὰ εὐκτ.

γελάω γελῶ· καὶ τὸ παθητικόν, γελάομαι γελῶμαι·
καὶ τὸ εὐκτικὸν παθητικόν, γελαοίμην· γελῴμην· γε-
λάοιο, γελῷο· γελάοιτο γελῷτο· γελαοίμεθον
γελῴμεθον· γελάοισθον γελῷσθον· γελαοίσθην γελῴ-
σθην· γελαοίμεθα, γελῴμεθα· γελάοισθε γελῷσθε·
γελάοιντο γελῷντο·— ὑποτακτικὰ παθητικά.

εὐκτ.

γελάω γελῶ· καὶ ἡ μετοχή, ὁ γελάων ὁ γελῶν· τοῦ γε-
λάοντος τοῦ γελῶντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν γε-
λάω ἐὰν γελῶ· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικόν, ἐὰν
γελάωμαι ἐὰν γελῶμαι· ἐὰν γελάῃ, ἐὰν γελᾷ· ἐὰν γε-
λάηται, ἐὰν γελᾶται· ἐὰν γελαώμεθον, ἐὰν γελώ-
μεθον· ἐὰν γελάησθον, ἐὰν γελᾶσθον· ἐὰν γελαήσθην
ἐὰν γελάσθην· ἐὰν γελαώμεθα, ἐὰν γελώμεθα·
ἐὰν γελάησθε, ἐὰν γελᾶσθε· ἐὰν γελάωνται, ἐὰν γε-
λῶνται·— ἀπαρέμφατα. γελάω γελῶ· καὶ τὸ παθη-

ἀπαρ. παθητικός.

τικόν, γελάομαι γελῶμαι· γελάῃ γελᾷ· γελάεται γελᾶ-
ται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον γελάεσθαι, γελᾶσθαι·—

μετοχικὰ παθητικὰ ἀπὸ

γελάω γελῶ· καὶ τὸ παθητικόν, γελάομαι γελῶμαι·
καὶ ἡ μετοχή, ὁ γελαόμενος, ὁ γελώμενος· τοῦ

πλοομένῃ, τῇ ἁπλουμένῃ. αἱ ἁπλοόμεναι, αἱ ἁπλούμεναι.
Ταῖς ἁπλοομέναις, ταῖς ἁπλουμέναις. Τὸ ἁπλοόμενον
τὸ ἁπλούμενον. Τοῦ ἁπλοομένου, τοῦ ἁπλουμένου:—

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. συζυγία τρίτη τῶν περισπωμένων. ἐνεστ.

Χρυσόω, χρυσῶ. χρυσόεις, χρυσοῖς. χρυσόει, χρυ
σοῖ. Χρυσόετον, χρυσοῦτον. χρυσόετον, χρυσοῦτον.
Χρυσόομεν, χρυσοῦμεν. χρυσόετε, χρυσοῦτε. χρυσόου
σι, χρυσοῦσιν:—

παρατατικός

Χρυσόω χρυσῶ· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ χρυσόων, ὁ χρυσῶν.
τοῦ χρυσόοντος, τοῦ χρυσοῦντος. καὶ ὁ παρατατι
κός, ἐχρύσοον, ἐχρύσουν. ἐχρύσοες, ἐχρύσους.
ἐχρύσοε, ἐχρύσου. ἐχρυσόετον, ἐχρυσοῦτον. ἐ
χρυσοέτην, ἐχρυσούτην. ἐχρυσόομεν, ἐχρυσοῦμεν.
ἐχρυσόετε, ἐχρυσοῦτε. ἐχρύσοον, ἐχρύσουν:— Προστακτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστ.
Χρυσόω, χρυσῶ· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ χρυσόων, ὁ χρυσῶν.
τοῦ χρυσόοντος, τοῦ χρυσοῦντος. καὶ ὁ παρατατικός,
ἐχρύσοον, ἐχρύσουν. ἐχρύσοες, ἐχρύσους. ἐχρύσοε
ἐχρύσου. καὶ τὸ προστακτικόν, Χρύσοε, χρύσου.
χρυσοέτω, χρυσούτω. Χρυσόετον, χρυσοῦτον. χρυ
σοέτων, χρυσούτων. Χρυσόετε, χρυσοῦτε. χρυ
σοέτωσαν, χρυσούτωσαν:— εὐκτικὰ ἐνεργητικά. ἐνεστ.
Χρυσόω χρυσῶ· καὶ ἡ μετοχή, ὁ χρυσόων, ὁ χρυσῶν.
τοῦ χρυσόοντος, τοῦ χρυσοῦντος. καὶ τὸ εὐκτικὸν

χρυσόοιμι, χρυσοῖμι· χρυσόοις χρυσοῖς· χρυσόοι χρυσοῖ·
χρυσόοιτον χρυσοῖτον· χρυσοοίτην, χρυσοίτην· χρυ
σόοιμεν, χρυσοῖμεν· χρυσόοιτε, χρυσοῖτε· χρυσό
οιεν χρυσοῖεν:- ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ· ἐνεσ·
χρυσόω χρυσῶ· καὶ ἡ μετοχή, ὁ χρυσόων, ὁ χρυσῶν· τοῦ
χρυσόοντος τοῦ χρυσοῦντος· καὶ ὁ ἀπαρεμφατικός, ἢ χρυ
σόον, ἢ χρυσοῦν· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν χρυσόω
ἐὰν χρυσῶ· ἐὰν χρυσόῃς, ἐὰν χρυσοῖς· ἐὰν χρυσό
ῃ, ἐὰν χρυσοῖ· ἐὰν χρυσόητον, ἐὰν χρυσοῖτον· ἐὰν
χρυσόητον, ἐὰν χρυσοῖτον· ἐὰν χρυσόωμεν, ἐὰν χ
ρυσῶμεν· ἐὰν χρυσόητε, ἐὰν χρυσοῖτε· ἐὰν χρυ
σόωσιν, ἐὰν χρυσῶσιν:- ἐνεσ· χρυσόω, χρυ

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά· σῶ· χρυσόεις· χρυσοῖς· χρυσόει χρυσοῖ· καὶ τὸ ἀπα
ρέμφατον, χρυσόειν, χρυσοῦν:- καὶ μετοχή· χρυσόων χρυσῶν·
φῶς — καὶ ἡ μετοχή, ὁ χρυσόων· τοῦ χρυσόοντος, τοῦ χρυσοῦντος· ἡ χρυ
σόουσα, ἡ χρυσοῦσα· τῆς χρυσοούσης τῆς χρυ
σούσης· τὸ χρυσόον, τὸ χρυσοῦν· τοῦ χρυσόοντος
τοῦ χρυσοῦντος:- ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος
χρυσόω χρυσῶ· καὶ τὸ παθητικόν· χρυσόομαι, χ
ρυσοῦμαι· χρυσόῃ χρυσοῖ· χρυσόεται χρυσοῦται·
χρυσοόμεθον, χρυσούμεθον· χρυσόεσθον, χρυσοῦ
σθον· χρυσόεσθον, χρυσοῦσθον· χρυσοόμεθα, χρυ
σούμεθα· χρυσόεσθε, χρυσοῦσθε· χρυσόονται χρυσοῦνται·

Χρυσόω χρυσῶ. καὶ τὸ παθητικὸν χρυσόομαι χρυσοῦμαι. καὶ ὁ παρατατικός,
ἐχρυσοόμην ἐχρυσούμην. ἢ ἐχρυσόουν ἐχρυσοῦν. ἢ ἐχ-
ρυσόετο ἐχρυσοῦτο. ἐχρυσοόμεθον ἐχρυσούμε-
θον. ἐχρυσόεσθον ἐχρυσοῦσθον. ἐχρυσοέσθην ἐχ-
ρυσούσθην. ἐχρυσοόμεθα, ἐχρυσούμεθα. ἐχρυσό-
εσθε ἐχρυσοῦσθε. ἐχρυσόοντο ἐχρυσοῦντο.—

Χρυσόω χρυσῶ. καὶ τὸ παθητικὸν χρυσόομαι χρυσοῦ-
μαι. καὶ ὁ παρατατικός, ἐχρυσοόμην, ἐχρυσούμην.
ἐχρυσόου ἐχρυσοῦ. καὶ τὸ προστακτικόν, χρυσό-
ου χρυσοῦ. χρυσοέσθω χρυσούσθω. χρυσόεσθον χρυ-
σοῦσθον. χρυσοέσθων χρυσούσθων. χρυσόεσθε χρυ-
σοῦσθε. χρυσοέσθωσαν χρυσούσθωσαν.— [illegible]

Χρυσόω χρυσῶ. καὶ τὸ παθητικόν, χρυσόομαι χρυ-
σοῦμαι. καὶ τὸ εὐκτικὸν παθητικόν, χρυσοοίμην
χρυσοίμην. χρυσόοιο χρυσοῖο. χρυσόοιτο χρυσοῖτο.
χρυσοοίμεθον χρυσοίμεθον. χρυσόοισθον χρυσοῖσθον.
χρυσοοίσθην χρυσοίσθην. χρυσοοίμεθα χρυσοί-
μεθα. χρυσόοισθε χρυσοῖσθε. χρυσόοιντο χρυσοῖντο.—

Χρυσόω χρυσῶ. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ [illegible]
χρυσόων ὁ χρυσῶν. τοῦ χρυσόοντος τοῦ χρυσοῦντος.
καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν χρυσόω ἐὰν χρυσῶ. καὶ
τὸ ὑποτακτικὸν παθητικόν, ἐὰν χρυσόωμαι, ἐὰν χρυ-
σῶμαι. ἐὰν χρυσόῃ ἐὰν χρυσοῖ. ἐὰν χρυσόηται, ἐὰν
χρυσῶται. ἐὰν χρυσοώμεθον, ἐὰν χρυσώμεθον. ἐὰν

[illegible]

χρυσόηθον, κἂν χρυσοίηθον· κἂν χρυσοίηθον, κἂν χρυ-
σοίηθον· κἂν χρυσοαίμεθα κἂν χρυσοίμεθα· κἂν χ-
ρυσοήθη κἂν χρυσοίηθη· κἂν χρυσοῶνται κἂν χρυσῶν-
ται: — ἀπαρέμφατα· Χρυσόω χρυσοῦν· καὶ τὸ παθη-
τικὸν χρυσόομαι χρυσοῦμαι· χρυσόῃ χρυσοῖ· χρυσόεται
χρυσοῦται· καὶ τὰ ἐξ ὑποκειμένων, χρυσοῦσθαι χρυ-
σοῦσθαι: — μετοχικά· Χρυσόων χρυσῶν· καὶ τὸ παθητικὸν
χρυσοόμενος χρυσούμενος· καὶ ἡ μετοχή, ὁ χρυσοόμενος
ὁ χρυσούμενος· τοῦ χρυσοομένου τοῦ χρυσουμένου·
ἡ χρυσοομένη ἡ χρυσουμένη· τῷ χρυσοομένῳ τῷ
χρυσουμένῳ· τὸ χρυσοόμενον, τὸ χρυσούμενον·
τοῦ χρυσοομένου, τοῦ χρυσουμένου: — ὁριστικὰ τῶν β-
ρηματικῶν τῶν εἰς μι συζυγία πρώτη τῶν εἰς ημι: —
Τίθημι· τίθης· τίθησι· τίθετον· τίθετον· τίθεμεν·
τίθετε· τιθέασι· καὶ ἰωνικῶς, τιθεῖσι ... καὶ ὁ
ἐτίθην· ἐτίθης· ἐτίθη· ἐτίθετον· ἐτιθέτην· ἐτι-
θεμεν· ἐτίθετε· ἐτίθεσαν: —
Τίθημι ὁ μέλλων θήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος· ἔθην· ἔθης·
ἔθη· ἔθετον· ἐθέτην· ἔθεμεν· ἔθετε· ἔθεσαν: —
Τίθημι καὶ ὁ παρατατικός, ἐτίθην· ἡ μετοχὴ ὁ τιθείς
τοῦ τιθέντος· καὶ τὸ προστακτικόν, τίθετι· τιθέ-
τω· τίθετον· τιθέτων· τίθετε· τιθέτωσαν: —
Τίθημι ὁ μέλλων θήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔθην· ἡ μετοχή

ὁ θεὶς τοῦ θέντος· καὶ τὸ προστακτικόν, θέτι καὶ θές·
θέτω· θέτον· θέτων· θέτε· θέτωσαν:— :εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶτος:
Τίθημι καὶ ὁ παρατατικός, ἐτίθην· ἡ μετοχή, ὁ τιθεὶς
τοῦ τιθέντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, τιθείην· τιθείης·
τιθείη· τιθείητον· τιθειήτην· τιθείημεν· τιθείητε·
τιθείησαν, ἢ τιθεῖεν:— :ἀόριστος β΄:
Τίθημι ὁ μέλλων, θήσω· ὁ β΄ ἀόριστος ἔθην· ἡ μετοχή, ὁ
θεὶς, τοῦ θέντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, θείην· θείης· θείη·
θείητον· θειήτην· θείημεν· θείητε· θείησαν· ἢ θεῖεν:—
Τίθημι καὶ ὁ παρατατικὸς ἐτίθην· ἡ — ὑποτακτικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶτος:
μετοχὴ ὁ τιθεὶς τοῦ τιθέντος· καὶ τὸ ὑποτακτι-
κόν, ἐὰν τιθῶ· ἐὰν τιθῇς· ἐὰν τιθῇ· ἐὰν τιθῆτον·
ἐὰν τιθῆτον· ἐὰν τιθῶμεν· ἐὰν τιθῆτε· ἐὰν τιθῶ-
σιν:— ἀορίστου β΄: Τίθημι ὁ μέλλων θήσω·
ὁ β΄ ἀόριστος ἔθην· ἡ μετοχὴ ὁ θεὶς τοῦ θέντος· καὶ τὸ ὑπο-
τακτικόν, ἐὰν θῶ· ἐὰν θῇς· ἐὰν θῇ· ἐὰν θῆτον· ἐὰν
θῆτον· ἐὰν θῶμεν· ἐὰν θῆτε· ἐὰν θῶσιν:— ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ ἐνεστῶτος:
Τίθημι καὶ ὁ παρατατικός, ἐτίθην· ἡ μετοχή, ὁ τιθεὶς
τοῦ τιθέντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τιθέναι:— ἀορίστου β΄
Τίθημι ὁ μέλλων θήσω· ὁ β΄ ἀόριστος ἔθην· ἡ μετοχὴ ὁ θεὶς
τοῦ θέντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον θεῖναι:— μετοχικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστῶτος:
Τίθημι καὶ ὁ παρατατικός, ἐτίθην· ἡ μετοχὴ ὁ τιθεὶς τοῦ
τιθέντος· ἡ τιθεῖσα τῆς τιθείσης· τὸ τιθὲν τοῦ τιθέντος:—

ἀόριστος β'

Τίθημι ὁ μέλλων θήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔθην· ἡ μετοχὴ ὁ θείς, τοῦ θέντος· ἔθησα· τέθεικα· τεθείκειν· τέθεικα· τοῦ θέντος·

ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος·

Τίθημι· καὶ τὸ παθητικόν, τίθεμαι· τίθεσαι· καὶ ἰωνικῶς τίθη· τίθεται· τιθέμεθον· τίθεσθον· τίθεσθον· τιθέμεθα· τίθεσθε· τίθενται:— ὠς(?) Τίθημι καὶ τὸ παθητικόν, τίθεμαι καὶ ὁ παρατατικός, ἐτιθέμην· ἐτίθεσο· καὶ ἐτίθου· ἐτίθετο· ἐτιθέμεθον· ἐτίθεσθον· ἐτιθέσθην· ἐτιθέμεθα· ἐτίθεσθε· ἐτίθεντο:—

ὁ β' ἀόριστος [illegible] ἐν τῇ παθητικῇ ὥσπερ ἐν τῇ ἐνεργητικῇ·

μέσος β' ἀόριστος

Τίθημι· ὁ μέλλων θήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔθην· ὁ μέσος, ἐθέμην· ἔθεσο· καὶ ἔθου· ἔθετο· ἐθέμεθον· ἔθεσθον· ἐθέμεθα· ἔθεσθε· ἔθεντο:— ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος

Τίθημι· καὶ τὸ παθητικόν, τίθεμαι· καὶ ὁ παρατατικὸς ἐτιθέμην· ἐτίθεσο· καὶ τὸ προστακτικόν, τίθεσο· καὶ τίθου· τιθέσθω· τίθεσθον· τιθέσθων· τίθεσθε· τιθέσθωσαν:—

μέσος ἀόριστος β'

Τίθημι· ὁ μέλλων θήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔθην· ὁ μέσος ἐθέμην· ἔθεσο καὶ ἔθου· καὶ τὸ προστακτικόν, θέσο· καὶ θοῦ· θέσθω· θέσθον· θέσθων· θέσθε· θέσθωσαν:—

Ἀττικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος·

Τίθημι· καὶ τὸ παθητικόν· τίθεμαι· καὶ τὸ εὐκτικόν τιθείμην· τιθεῖο· τιθεῖτο· τιθείμεθον· τιθεῖσθον· τιθείσθην· τιθείμεθα· τιθεῖσθε· τιθεῖντο:—

μέσος β' ἀόριστος

Τίθημι· ὁ μέλλων θήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔθην· ὁ μέσος ἐθέμην· καὶ τὸ εὐκτικόν, θείμην· θεῖο· θεῖτο· θείμεθον· θεῖσθον

+ ὑποτακτικὰ παθητικά

θον· θείησαν· θείμεθα· θεῖσθε· θεῖντο:— ~~μετοχὴ παθητική~~

ἐνεστ. καὶ β΄ ἀορ.

Τίθημι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐτίθην· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τιθείς· τοῦ τιθέντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν τιθῶ· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικόν, ἐὰν τιθῶμαι· ἐὰν τιθῇ· ἐὰν τιθῆται· ἐὰν τιθώμεθον· ἐὰν τιθῆσθον· ἐὰν τιθῆσθον· ἐὰν τιθώμεθα· ἐὰν τιθῆσθε· ἐὰν τιθῶνται:— μέλλων β΄

Τίθημι· ὁ μέλλων θήσω· ὁ β΄ ἀόριστος ἔθην· καὶ ἡ μετοχή, ὁ θείς· τοῦ θέντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν θῶ· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικόν, ἐὰν θῶμαι· ἐὰν θῇ· ἐὰν θῆται· ἐὰν θώμεθον· ἐὰν θῆσθον· ἐὰν θῆσθον· ἐὰν θώμεθα· ἐὰν θῆσθε· ἐὰν θῶνται:— ἀπαρέμφατα· Τίθημι· καὶ τὸ παθητικόν, τίθεμαι· τίθεσαι· τίθεται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι:— μέλλων β΄ ἀόριστος β΄· Τίθημι· ὁ μέλλων θήσω· ὁ β΄ ἀόριστος ἔθην· ὁ μέσος ἐθέμην· ἔθου· ἔθετο· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, θέσθαι: μετοχὴ παθητική· Τίθημι· καὶ τὸ παθητικόν, τίθεμαι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ τιθέμενος· τοῦ τιθεμένου· ἡ τιθεμένη· τῆς τιθεμένης· τὸ τιθέμενον· τοῦ τιθεμένου:— μέλλων β΄ ἀόριστος β΄· Τίθημι· ὁ μέλλων θήσω· ὁ β΄ ἀόριστος ἔθην· ὁ μέσος, ἐθέμην· ἡ μετοχὴ ὁ θέμενος· τοῦ θεμένου· ἡ θεμένη· τῆς θεμένης· τὸ θέμενον· τοῦ θεμένου:—

ἐνεστ. παθητικός

ἐνεστ.

ῥῆμα ὁριστικὸν ἐνεστητικόν· ἁπλοῦν πρωτότυπον· συζυγία β΄ τῶν εἰς μι·

Ἵστημι· ἵστης· ἵστησι· ἵστατον· ἵστατον· ἵσταμεν· ἵστατε· ἱστᾶσι· καὶ ἱστάασιν:—

ἐνεστῶτα

τοῦ ὁριστικοῦ

ἵστημι· καὶ ὁ παρατατικός· ἵστην· ἵστης· ἵστη· ἵστατον·
ἱστάτην· ἵσταμεν· ἵστατε· ἵστασαν· — ἀόριστος β'
ἵστημι· ὁ μέλλων, στήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔστην· ἔστης· ἔστη· ἔστη-
τον· ἐστήτην· ἔστημεν· ἔστητε· ἔστησαν· — προστακτικοί

ἐνεργητικοὶ κινήσεως

ἵστημι· καὶ ὁ παρατατικὸς ἵστην· ἡ μετοχή, ὁ ἱστάς· τοῦ ἱστάντος.
καὶ τὸ προστακτικόν, ἵσταθι· ἱστάτω· ἵστατον· ἱστάτων·
ἵστατε· ἱστάτωσαν· — ἵστημι· ὁ μέλλων στή-

ἀόριστος β'

σω· ὁ β' ἀόριστος ἔστην· ἡ μετοχή, ὁ στάς· τοῦ στάντος· καὶ τὸ προσ-
τακτικόν, στάθι· στάτω· στάτον· στάτων· στάτε· στάτωσαν· —
ἵστημι· καὶ ὁ παρατατικὸς ἵστην· ἡ μετοχή, ὁ ἱστάς· τοῦ ἱστάν-

εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ κινήσεως καὶ παρατατικός

τος· καὶ τὸ εὐκτικόν, ἱσταίην· ἱσταίης· ἱσταίη· ἱσταίητον·
ἱσταιήτην· ἱσταίημεν· ἱσταίητε· ἱσταίησαν· καὶ ἱσταῖεν·

ἀόριστος β'

ἵστημι· ὁ μέλλων στήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔστην· ἡ μετοχή, ὁ στάς· τοῦ
στάντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, σταίην· σταίης· σταίη· σταίητον·
σταιήτην· σταίημεν· σταίητε· σταίησαν· καὶ σταῖεν· —

ὑποτακτικοὶ ἐνεργητικοὶ κινήσεως

ἵστημι· καὶ ὁ παρατατικὸς ἵστην· ἡ μετοχή, ὁ ἱστάς· τοῦ ἱστάν-
τος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἱστῶ· ἐὰν ἱστᾶς· ἐὰν ἱστᾶ·
ἐὰν ἱστᾶτον· ἐὰν ἱστᾶτον· ἐὰν ἱστῶμεν· ἐὰν ἱστᾶτε· ἐὰν
ἱστῶσιν· — ἵστημι· ὁ μέλλων στήσω· ὁ β' ἀόριστος ἔστην·

ἀόριστος β'

ἡ μετοχή, ὁ στάς· τοῦ στάντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν
στῶ· ἐὰν στῇς· ἐὰν στῇ· ἐὰν στῆτον· ἐὰν στῆτον· ἐὰν
στῶμεν· ἐὰν στῆτε· ἐὰν στῶσιν· —

ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ κινήσεως

ἵστημι· καὶ ὁ παρατατικὸς ἵστην· ἡ μετοχή, ὁ ἱστάς· τοῦ ἱστάντος·

ἀόρ. β'

καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἱστάναι :— ἵστημι. ὁ μέλλων
στήσω. ὁ β' ἀόριστος ἔστην. ἡ μετοχὴ ὁ στάς. τοῦ στάντος. καὶ τὸ ἀ- ἐνεστ.
παρέμφατον στῆναι :— μετὰ ἐνεργητικοῦ. ἵστημι. καὶ ὁ παρατα-
τικός, ἵστην. ἡ μετοχή, ὁ ἱστάς. τοῦ ἱστάντος. ἡ ἱστᾶσα ἀόρ. β'.
τῆς ἱστάσης. τὸ ἱστάν. τοῦ ἱστάντος :— ἵστημι. ὁ μέλ-
λων στήσω. ὁ β' ἀόριστος ἔστην. ἡ μετοχή, ὁ στάς. τοῦ στάντος.
ἡ στᾶσα. τῆς στάσης. τὸ στάν. τοῦ στάντος :— ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστ.
ἵστημι. καὶ τὸ παθητικόν, ἵσταμαι. ἵστασαι. ἵσταται.
ἱστάμεθον. ἵστασθον. ἵστασθον. ἱστάμεθα. ἵστασθε. ἵστανται :—
ἵστημι. καὶ τὸ παθητικόν, ἵσταμαι. καὶ ὁ παρατατικός, ἱστάμην. παρατ.
ἵστασο. καὶ ἵστω. ἵστατο. ἱστάμεθον. ἵστασθον. ἱστάσθην. ἱ-
στάμεθα. ἵστασθε. ἵσταντο :— προστακτικὰ παθητικὰ ἐνεστ.
ἵστημι. καὶ τὸ παθητικόν, ἵσταμαι. καὶ ὁ παρατατικός, ἱστάμην.
ἵστασο. καὶ τὸ προστακτικόν, ἵστασο. καὶ ἵστω. ἱστάσθω. ἵστασθον.
ἱστάσθων. ἵστασθε. ἱστάσθωσαν :— εὐκτικὰ παθητικὰ ἐνεστ.
ἵστημι. καὶ τὸ παθητικόν, ἵσταμαι. καὶ τὸ εὐκτικόν, ἱσταίμην.
ἱσταῖο. ἱσταῖτο. ἱσταίμεθον. ἱσταῖσθον. ἱσταίσθην. ἱσταίμεθα.
ἱσταῖσθε. ἱσταῖντο :— ὑποτακτικὰ παθητικὰ ἐνεστ.
ἵστημι. καὶ ὁ παρατατικός, ἱστάμην. ἡ μετοχή, ὁ ἱστάς. τοῦ ἱσ-
τάντος. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἱστῶ. καὶ τὸ ὑποτακ-
τικὸν παθητικόν, ἐὰν ἱστῶμαι. ἐὰν ἱστῇ. ἐὰν ἱστῆται.
ἐὰν ἱστώμεθον. ἐὰν ἱστῆσθον. ἐὰν ἱστῆσθον. ἐὰν ἱστώ-
μεθα. ἐὰν ἱστῆσθε. ἐὰν ἱστῶνται :— ἀπαρέμφατα παθητικά.

ἐὰν

Ἵσταμαι· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἱστῶμαι· ἱστᾶσαι· ἱστᾶται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἵστασθαι:— μετοχὴ καὶ ἐνεστ. Ἵσταμαι· καὶ τὸ παθητικὸν ἵσταμαι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ ἱστάμενος· τοῦ ἱσταμένου· ἡ ἱσταμένη· τῆς ἱσταμένης· τὸ ἱστάμενον· τοῦ ἱσταμένου:—

συζυγία τρίτη τῶν εἰς μι· ἐνεστὼς ὁριστικός·

Δίδωμι· δίδως· δίδωσι· δίδοτον· δίδοτον· δίδομεν· δίδοτε· διδοῦσι· καὶ ἰωνικῶς, διδόασιν:— παρατατικός

Δίδωμι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐδίδουν· ἐδίδως· ἐδίδω· ἐδίδοτον· ἐδιδότην· ἐδίδομεν· ἐδίδοτε· ἐδίδοσαν:—

μέλλων ἀόριστος β

Δίδωμι· ὁ μέλλων, δώσω· ὁ β ἀόριστος, ἔδων· ἔδως· ἔδω· ἔδοτον· ἐδότην· ἔδομεν· ἔδοτε· ἔδοσαν:— προστακτικά

ἐνεργητικὰ εἰσί

Δίδωμι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐδίδουν· ἡ μετοχή, ὁ διδούς· τοῦ διδόντος· καὶ τὸ προστακτικόν, δίδοθι· διδότω· δίδοτον· διδότων· δίδοτε· διδότωσαν:—

μέλλων ἀόριστος β

Δίδωμι· ὁ μέλλων δώσω· ὁ β ἀόριστος ἔδων· ἡ μετοχή, ὁ δούς· τοῦ δόντος· καὶ τὸ προστακτικόν, δόθι, ἢ δός· δότω· δότον· δότων· δότε· δότωσαν:— εὐκτικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ.

Δίδωμι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐδίδουν· ἡ μετοχή, ὁ διδούς τοῦ διδόντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, διδοίην· διδοίης· διδοίη· διδοίητον· διδοιήτην· διδοίημεν· διδοίητε· διδοίησαν· καὶ ἀλλαχοῦ:—

μέλλων ἀόριστος β

Δίδωμι· ὁ μέλλων δώσω· ὁ β ἀόριστος ἔδων· ἡ μετοχή, ὁ δούς τοῦ δόντος· καὶ τὸ εὐκτικόν, δοίην· δοίης· δοίη· δοίητον· δοιήτην·

διδοίημεν· διδοίητε· διδοίησαν· καὶ διδοῖεν:- ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς ἐνεστῶτος
δίδωμι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐδίδων· ἡ μετοχή, ὁ διδούς· τοῦ
διδόντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν διδῶ· ἐὰν διδῷς· ἐὰν
διδῷ· ἐὰν διδῶτον· ἐὰν διδῶτον· ἐὰν διδῶμεν· ἐὰν
διδῶτε· ἐὰν διδῶσιν:- δίδωμι ὁ μέλλων δώσω· ὁ β ἀόριστος
ὁ β ἀόριστος ἔδων· ἡ μετοχὴ ὁ δοὺς τοῦ δόντος· καὶ τὸ ὑπο
τακτικόν, ἐὰν δῶ· ἐὰν δῷς· ἐὰν δῷ· ἐὰν δῶτον· ἐὰν δῶ
τον· ἐὰν δῶμεν· ἐὰν δῶτε· ἐὰν δῶσιν:- ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ ἐνεστῶτος
δίδωμι· καὶ ὁ παρατατικὸς ἐδίδων· ἡ μετοχή, ὁ διδοὺς
τοῦ διδόντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, διδόναι:- ὁ β ἀόριστος
δίδωμι ὁ μέλλων, δώσω· ὁ β ἀόριστος, ἔδων· ἡ μετοχὴ ὁ
δούς· τοῦ δόντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δοῦναι:- μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ ἐνεστῶτος
δίδωμι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐδίδουν· ἡ μετοχὴ ὁ διδούς.
τοῦ διδόντος· ἡ διδοῦσα· τῆς διδούσης· τὸ διδὸν
τοῦ διδόντος:- δίδωμι· ὁ μέλλων, δώσω. ὁ β ἀόριστος
ὁ β ἀόριστος ἔδων· ἡ μετοχή, ὁ δούς· τοῦ δόντος· ἡ δοῦσα· τῆς
δούσης· τὸ δόν· τοῦ δόντος:- ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος
δίδωμι· καὶ τὸ παθητικόν, δίδομαι· δίδοσαι· δίδοται·
διδόμεθον· δίδοσθον· δίδοσθον· διδόμεθα· δίδοσθε· δίδονται:-
δίδωμι· καὶ τὸ παθητικόν, δίδομαι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐ παρατατικός
διδόμην· ἐδίδοσο· καὶ ἐδίδου· ἐδίδοτο· ἐδιδόμεθον·
ἐδίδοσθον· ἐδιδόσθην· ἐδιδόμεθα· ἐδίδοσθε· ἐδί
δοντο:- δίδωμι· ὁ μέλλων δώσω· ὁ β ἀόριστος ἔδων. μέσος ὁ β ἀόριστος

ὁ μέσος, ἐδόμην· ἔδοσο· καὶ ἔδου· ἔδοτο· ἐδόμεθον· ἔδοσθον·
ἐδόσθην· ἐδόμεθα· ἔδοσθε· ἔδοντο:— ὑποτακτικὸς

προστακτικοὶ παθητικοί· δίδωμι· καὶ τὸ παθητικόν, δίδομαι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐδι-
δόμην· ἐδίδοσο· καὶ τὸ προστακτικόν, δίδοσο· καὶ δίδου·
διδόσθω· δίδοσθον· διδόσθων· δίδοσθε· διδόσθωσαν.—

μέσου ἀορίστου β΄· δίδωμι, ὁ μέλλων, δώσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔδων· ὁ μέσος, ἐδόμην· ἔ-
δοσο, ἔδου· καὶ τὸ προστακτικόν, δόσο· καὶ δοῦ· δόσθω· δό-
σθον· δόσθων· δόσθε· δόσθωσαν:— εὐκτικὸν παθητικόν

δίδωμι· καὶ τὸ παθητικόν, δίδομαι· καὶ τὸ εὐκτικόν, διδοί-
μην· διδοῖο· διδοῖτο· διδοίμεθον· διδοῖσθον· διδοίσθην·
διδοίμεθα· διδοῖσθε, διδοῖντο:— δίδωμι ὁ

μέσου β΄ ἀορίστου· μέλλων δώσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔδων· ὁ μέσος, ἐδόμην· καὶ τὸ εὐ-
κτικόν, δοίμην· δοῖο· δοῖτο· δοίμεθον· δοῖσθον· δοίσθην·
δοίμεθα· δοῖσθε· δοῖντο:— ὑποτακτικὸν παθητικόν

δίδωμι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐδίδων· ἡ μετοχὴ ὁ διδούς· τοῦ
διδόντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν διδῶ· καὶ τὸ ὑποτακτι-
κὸν παθητικόν, ἐὰν διδῶμαι· ἐὰν διδῷ· ἐὰν διδῶται·
ἐὰν διδώμεθον· ἐὰν διδῶσθον· ἐὰν διδῶσθον· ἐὰν διδώμε-
θα· ἐὰν διδῶσθε· ἐὰν διδῶνται:— δίδωμι ὁ

ἀορίστου β΄· μέλλων δώσω· ὁ β΄ ἀόριστος, ἔδων· ἡ μετοχὴ ὁ δούς· τοῦ
δόντος· καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν δῶ· καὶ τὸ ὑποτακ-
τικὸν παθητικόν, ἐὰν δῶμαι· ἐὰν δῷ· ἐὰν δῶται· ἐὰν
δώμεθον· ἐὰν δῶσθον· ἐὰν δῶσθον· ἐὰν δώμεθα· ἐὰν

δώσειν. ἢ δώσοντα: — ἀπαρέμφατα παθητικά. δίδωμι· καὶ
τὸ παθητικόν, δίδομαι· δίδοσθαι· δίδοσθαι· καὶ τὸ ἀπα
ρέμφατον, δίδοσθαι: — μέλλοντος β΄ δίδωμι· ὁ μέλλων, δώ
σω· ὁ β΄ [illegible] ἔδων· ὁ μέσος, ἐδόμην· [illegible] καὶ
τὸ ἀπαρέμφατον, δόσθαι: — μετοχαὶ παθητικαὶ ἐνεστ.
δίδω· καὶ τὸ παθητικόν, δίδομαι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ διδό
μενος· τοῦ διδομένου· ἡ διδομένη· τῆς διδομένης·
τὸ διδόμενον· τοῦ διδομένου: — ὁριστικὰ ἐνεργητικὰ
συζυγίας τετάρτης τῶν εἰς μι· ἐνεστῶτος·
ζεύγνυμι· ζεύγνυς· ζεύγνυσι· ζεύγνυτον· ζεύγνυτον·
ζεύγνυμεν· ζεύγνυτε· ζευγνύουσιν: — παρατατικός.
ζεύγνυμι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐζεύγνυν· ἐζεύγνυς· ἐζεύ
γνυ· ἐζεύγνυτον· ἐζευγνύτην· ἐζεύγνυμεν· ἐζεύγνυτε·
ἐζεύγνυσαν: — προστακτικὰ ἐνεργητικὰ ἐνεστ.
ζεύγνυμι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐζεύγνυν· ἡ μετοχή ὁ ζευγνύς·
τοῦ ζευγνύντος· καὶ τὸ προστακτικόν, ζεύγνυθι· ζευγνύ
τω· ζεύγνυτον· ζευγνύτων· ζεύγνυτε· ζευγνύτωσαν: —
ζεύγνυμι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐζεύγνυν· ἡ μετοχή, ὁ ζευγνύς· ἀπαρέμφατ. ἐνεργητικὰ καὶ
τοῦ ζευγνύντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ζευγνύναι: —
ζεύγνυμι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐζεύγνυν· ἡ μετοχή ὁ ζευγνύς· μετοχικ. ἐνεστ.
τοῦ ζευγνύντος· ἡ ζευγνῦσα· τῆς ζευγνύσης· τὸ ζευ
γνύν· τοῦ ζευγνύντος: — ὁριστικὰ παθητικὰ ἐνεστ.
ζεύγνυμι· καὶ τὸ παθητικόν, ζεύγνυμαι· ζεύγνυσαι·

ζώννυται· ζωννύμεθον· ζώννυσθον· ζώννυσθον· ζωννύμεθα· ζώννυσθε· ζώννυνται:- ~~προστακτικός~~

ζώννυμι· καὶ τὸ παθητικὸν ζώννυμαι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐζωννύμην· ἐζώννυσο· ἐζώννυτο· ἐζωννύμεθον· ἐζώννυσθον· ἐζωννύσθην· ἐζωννύμεθα· ἐζώννυσθε· ἐζώννυντο:- προστακτικὸς παθητικός:

ἔννυσθαι ζώννυμι· καὶ τὸ παθητικόν, ζώννυμαι· καὶ ὁ παρατατικός, ἐζωννύμην· ἐζώννυσο· καὶ τὸ δεύτερον προστακτικόν, ζώννυσο· ζωννύσθω· ζώννυσθον· ζωννύσθων· ζώννυσθε· ζωννύσθωσαν:- ἀπαρέμφατον. ζώννυμι· καὶ τὸ

ἔννυσθαι παθητικός· παθητικόν, ζώννυμαι· ζώννυσαι· ζώννυται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ζώννυσθαι· ~~καὶ τὸ παθη~~ μετοχὴ παθητική. ζώννυμι· καὶ

ἔννυσθαι τὸ παθητικόν, ζώννυμαι· καὶ ἡ μετοχή, ὁ ζωννύμενος· τοῦ ζωννυμένου· ἡ ζωννυμένη· τῆς ζωννυμένης· τὸ ζωννύμενον· τοῦ ζωννυμένου:-

τινὲς δὲ τοὺς τρεῖς οἱ ὑπόλοιποι χρόνοι ἐξ ἑ λιπόν:-

+ οἱ λοιποὶ χρόνοι, τῶν τε διὰ πασῶν τῶν ῥημάτων καὶ τῶν τεσσάρων, ὡς οἱ τῶν βαρυτόνων κανονίζονταί τε καὶ κλίνονται:-

+ ὑπόμνημα ταύτης ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν φιλοπόνοις τῶν ὀκ-
τὼ τοῦ λόγου μερῶν γνῶσιν, ὦ φίλτατε παῖ, δέδωκα
καὶ σχεδογραφίαν, ἵνα καὶ ὀρθογραφεῖν ἐκδιδαχθῇς,
ὥσπερ ἂν μὴ λάθῃς, ὡς τὸ πλάτος εἰ μὴ ποιήσων τοῦ πρώτου
σχεδῶν καὶ ἀπορεῖς, ἀπηρεσάμην μᾶλλον ὅσον οἶδα, καὶ ἄπονος,
ἀπαιτούμενος τῆς ὀρθογραφίας τοὺς λόγους, ἵνα
ἔχῃς αὖθις ἐκ τῶν τοῦ πρώτου ἀποκρίνασθαι, καὶ τῶν
ἄλλων τῶν τεχνικῶν, συναπλάσαι κανόνας
ἐξ αὐτῶν, ἀποδιδόναι λόγον τῶν αὐτῇ στοιχείων, ἃ
ἀπὸ τῶν τεχνικῶν, ὅσον οἷόν τε. οὐ καὶ ἡμεῖς ἀπο-
στοματίζοις, ὥρας γε ἀναγινώσκων. ἱκανὸς δὲ καὶ τοῦ-
το, τοῖς ἂν τριβὴν τῆς προσηκούσης προβαίνειν
ἐπιχειροῦσι, τὸ ταῦτα ξυνμαθεῖν. καὶ ὅσα καθ' ἑκάστην
ἰᾶσθαι. ἕως ἂν ὕστερον καὶ μόνος, ἐπαναλαβὼν ὅσα ἐπι-
δείκνυσθαι τεχνολογίαν, ἀναλάβῃς πᾶσαν παιδείαν.
τας μὲν ὁπόσα ἀρχαὶ τῶν λέξεων, ἕξεις ἐκ τοῦ βιβ-
λίου. καὶ τὰ πλείω τῶν μέσων. πλείοσι γε τῶ-
ρας μεθόδου. καὶ ἐμπειρίας μείζονος. τὰ δὲ τέ-
λη τούτων, ἐκ τῶν ἐρωτημάτων θηράσεις. ὧν
καὶ ἑκὼν καὶ ἄκων, οὐκ ἐκ σοφίας ποτὲ ἀπα-
σης τῆς οἰκονομίας, ἐπ' αὐτῶν βιβλικῆς.
σκόπει τοίνυν, ὅπως ἀφνῶς ἀποκρίνοιο, ἐ-
ρωτῶντι μοι ἐπὶ τῶν σχεδῶν. τί νικῶ, ἄγε ἐρ-

φας, οὕτω γραπτέον ἐστί. καὶ ὅπως τὸ η, τῷ ι. τὸ δὲ,
φὴ ἔστω πᾶν τῆς ὀρθογραφίας, καὶ τὸ μὲν, τῷ μεγάλῳ ω,
τὸ δὲ, τῷ μικρῷ, καὶ τἆλλα ὁμοίως γραπτέον.
καὶ ὅπως ἐξ ὄνυχος ὃ λέγεται, τὸν ἅπαντα σολοι
κισμὸν σκοπόν. τοῦτο δ' ἐὰν συμβῇ καὶ μὴ χαλεπὴ. καὶ
ἡσυχία τῶν σολοικῶν ἀθυρμάτων κατορθω
θήσεται:-

Κανόνες ἀπὸ τῶν πρώτων, σὺν τοῖς τεταγμένοις, ὅσοι μικρὸν τ

Τὰ ἀπὸ τῆς βδε συλλαβῆς ἀρχόμενα ἅπαντα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον βδελύττομαι· βδελυρός· βδέλλα ἡ αἱμοποτία. βδε

Τὰ ἀπὸ τῆς βδυ συλλαβῆς ἀρχόμενα ἅπαντα, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἷον βδύλλειν τὸ φοβεῖσθαι. καὶ ἕτερα. βδυ

Τὰ ἀπὸ τῆς βε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον βέβηλος ὁ μυσαρός· βενιαμίν· βελτίων συγκριτικῶς ὁ κρατίων· βέβαιος ὁ ἀσφαλής· βέλος πᾶν τὸ κατά τινος βαλλόμενον· βέω τὸ πορεύομαι· καὶ ἕτερα. βε Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον βαιθὴλ ὁ θεῖος ναός, ἢ τόπος· βαίτη ἡ γοῦνα· βαιτύκη τὸ τύμπανον· καὶ ἕτερα. βαι

Τὰ ἀπὸ τῆς βη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον βηθύλος εἶδος ὀρνέου· βήρυλλος εἶδος λίθου· βηθανία πόλις· βησαβασιμος τόπος· καὶ κοῖλος καὶ ὑψηλός· βῆμα. καὶ ἕτερα. βη Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον βικάριος ὁ διάδοχος παρὰ Ῥωμαίοις· βῖκος τὸ ἀγγεῖον· καὶ τὸ ἄστημα. βιός τὸ τόξον· βίος ἡ ζωή· βία ἡ ὁρμὴ καὶ ἡ δύναμις· βίσεξτον. βι

ἢ τὸ ἱμαίμμισ. βιρράκια τὰ ῥάκια. βινῶ τὸ
συνουσιάζω καὶ ἕτερα:— Τὰ δέ, διὰ τοῦ ῡ
βυ ψιλοῦ. οἷον βυρσοδέψης, ὁ σκυτοτόμος. βύθος.
βυκάνη ὄργανον μουσικόν. βύω τὸ ἀσφαλίζω.
καὶ φράττω. καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς βλε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
βλε διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται. οἷον βλέπω. καὶ ἕτερα:—
βλαι Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου. οἷον βλαισὸς ὁ παραλυτικός.
καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς βλι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
βλη διὰ τοῦ η γράφονται. οἷον βληχὴ ἡ τῶν προβά
των φωνή. βληχρὸν τὸ ἀσθενές. βλῆρον τὸ δέλε
αρ. καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι. οἷον βλίνιος
βλι ἰχθύς. βλίκαρος ὁ βάτραχος. βλιτομάμας ὁ
μωρός. βλιτύριον ὄργανον μουσικόν. βλίτον τὸ
λάχανον. καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ
βλυ ῡ ψιλοῦ. βλύζειν καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς βλω συλλαβῆς ἀρχόμενα ἅπαν
τα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. οἷον βλωμός
βλω ὁ ψωμός. βλωσυρὸς ὁ ἄγριος καὶ καταπλη
κτικός. βλωθρὴ ἡ μεγάλη. καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς βο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
βο διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον βόμβος ὁ

τῶν μελισσῶν ἦχος. βόρβορος. βολβῖται τὰ
κόπρια. βοῶπις ἡ μεγαλόφθαλμος. βοῶ
βοηθός. βόθυνος. βοτήρ. βότρυς. καὶ ἕτερα:—
Τὰ δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον βωμὸς τὸ οἰ
κοδόμημα ἐν ᾧ ἔθυον. βωμὸς ὄνομα κύ βω
ριον. βῶξ ὁ βάτραχος. βωθύσω ἀντὶ τοῦ
βοηθήσω. βωβὸς ὁ ἄλαλος. καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς βρε συλλαβῆς ἀρχόμενα ἅπαν
τα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται. οἷον βρέγμα βρε
τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. βρέτας τὸ εἴδωλον.
καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς βρει συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ
μὲν διὰ τῆς ει γράφονται. οἷον βριαρὸς ὁ ἰσ βρει
χυρός. βριμοῦμαι. καὶ ἕτερα:— Τὰ δὲ, διὰ
τοῦ υ ψιλοῦ. οἷον βρυάζει. ἤγουν θάλλει. ἢ τρυ βρυ
φᾷ. βρύον. βρυχᾶν. καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς βρο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ
μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται. οἷον β βρο
ρόχθος τὸ ὀλίγον πόμα. βρόχος τὸ τῆς
ἀγχόνης σχοινίον. βροτὸς ὁ ἄνθρωπος. βροντή.
βρόμος ὁ ἦχος τοῦ πυρός. καὶ ἕτερα:—
Τὰ δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον βρωτὸς βρω
ὁ βεβρωμένος. βρῶσις. βρῶμος τὸ φυ

τὸν· καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς γε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
Γε διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον γεωργός· γε-
δεών· γεγωνεῖν τὸ βοᾶν καὶ κράζειν· γένος ἡ
ἑκάστου τῆς γενέσεως ἀρχή· καὶ ἡ ἄθροισις
τῶν ἐχόντων πως πρὸς ἕν τι καὶ πρὸς ἀλλή-
λους· γέται ἔθνος· γέρων· γέρανος ζῶον πτη-
νόν· γέλοιον· γέφυρα· καὶ ἕτερα:—

Τὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον γαιήοχος· γαιπο…
Γαι γαισὸς τὸ κοντάριον· γαίω τὸ διαχέομαι·
καὶ λαμπρύνομαι· καὶ τὰ σύνθετα· ἐννοσί-
γαιος· φιλόγαιος· καὶ ἕτερα· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἐξ αὐτῶν ταῦτα:

Τὰ ἀπὸ τῆς γι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
Γι διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον γίγαντες· οἱ ὑπερμε-
γέθεις ὄντες, ἀπὸ τῆς γῆς καθ' ὑλλωας ἀνε-
φύησαν· γίγαρτα τὰ τῆς σταφυλῆς κόκκια·
γίνομαι· καὶ ἕτερα: Τινὰ δὲ διὰ τοῦ η·
Γη οἷον γῆρας· γῆ· γήθομαι τὸ χαίρω· γῆρυς ἡ
φωνή· γῆμαι ἐπὶ ἀνδρός· γήμασθαι ἐπὶ γυ-
ναικός· καὶ ἕτερα: Τινὰ δὲ διὰ τῆς
αι διφθόγγου· οἷον γοιώρας, ὁ τὰς γῆν φυλάσσων·
Γα γαννῶ τὸ γεννῶ· γάσον τὸ προῦχον τοῦ ὑ-
περθύρου· καὶ ἕτερα:— Τὰ δέ, διὰ τοῦ

ῦ ψιλοῦ. γύνης τὸ τοῦ ἀρότρου. γυμνός. γυνή. καὶ τὰ ἕ-
τερα: γυ

Τὰ ἀπὸ τῆς γλι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ
μὲν διὰ τοῦ η γράφονται. οἷον γλήνη ἡ κό- γλη
ρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. καὶ τὰ ἕτερα. —
Τὰ δὲ διὰ τοῦ ι. οἷον γλία ἡ κόλλα. γλίνη ὁ ῥύ- γλι
πος. γλίχομαι τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ τὰ ἕτερα. καὶ τὰ
ἀπὸ τούτων: — Τὰ δὲ διὰ τοῦ ῦ ψιλοῦ. οἷον γλυ- γλυ
φὴ γλυκύ. καὶ τὰ ἕτερα: —
Ἡ γλῶ, ἀεὶ διὰ τοῦ ὦ μεγάλου. οἷον γλῶσσα: — γλω
Τὰ ἀπὸ τῆς γνω συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
διὰ τοῦ ὀ μικροῦ γράφονται. οἷον γνόφος. γνόντες. γνο
καὶ τὰ ἕτερα. — Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ὦ μεγάλου.
οἷον γνώμη ἡ ὁμόνοια. γνωστός, ὁ γνώριμος. καὶ τὰ ἕτερα: — γνω
Τὰ ἀπὸ τῆς γο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
διὰ τοῦ ὀ μικροῦ γράφονται. οἷον γορπιαῖος ὁ γορ
σεπτέμβριος μήν. γόμφοι τὰ καρφία. ὁ ἰσοφή-
μνος. γοργόνης. τέρας γυναικός. γοργόν. γογγύλη
εἶδος λαχάνου. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ἕτερα: —
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ὦ μεγάλου. οἷον γωνία. καὶ
γωρυτός, ἡ θήκη τοῦ τόξου. καὶ τὰ ἕτερα ἴσως: — γω
Τὰ ἀπὸ τῆς γραι, διὰ διφθόγγου. γραικός: — γραι
Τὰ ἀπὸ τῆς γρι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν

γρι διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον γριπίζω τὸ ἰχθυοθηρῶ·
γρῖφος τὸ δίκτυον· καὶ τὰ ἕτερα· Τινὰ δὲ διὰ
γρυ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον γρύλλος ὁ χοῖρος· γρύξαι ἤτοι
κράξαι· γρῦ· καὶ τὰ ἕτερα· Τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· γ
γρη ρηγορῶ·—
Τὰ ἀπὸ τῆς δε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
δε διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον δέκτος τὸ πινα
κίδιον· δέρρις· δέρμα· δέλεαρ· δέμνια τὰ
ἢ κοῖτα ἢ στρώματα· δέον τὸ συμφέρον· καὶ πρέ
πον· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἕτερα·— Τινὰ
δὲ διὰ διφθόγγου· οἷον δαὶς ἡ εὐωχία· Δαίδα
δαι λος κύριον· δαίρω τὸ τύπτω· δαιτρὸς ὁ μάγει
ρος· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἕτερα·—
Τὰ ἀπὸ τῆς δι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
δι διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον διαπρύσιος ὁ δια
βόητος· καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς διά· διάκονος· δί
φρος τὸ ἅρμα· δίσκος· διφῶ τὸ ψηλαφῶ· δί
κτυον· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἕτερα·— Τινὰ
δη δὲ διὰ τοῦ η· οἷον Δῆλος ὄνομα νήσου· δῆλος
ὁ φανερός· δηλητήριον τὸ θανάσιμον φάρ
μακον· δῆμος τὸ πλῆθος· καὶ τὰ ἀπὸ τού
των καὶ τὰ ἕτερα·— Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει διφ
δει θόγγου· οἷον δειδίσσω τὸ φοβοῦμαι· δείκελον τὸ

ἄδωλον· δυσαλύσεσι· καὶ ἕτερα. Τὰ δὲ διὰ τοῦ
ὑψιλοῦ· οἷον δύω τὸ ἐσέρχομαι· δύναμαι τὸ αὐτό· δυσο δυ
κλίου· δύναμις· δυσπειθής· δύσκολος ὁ δυσάρεστος·
καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα. Τινὰ δὲ διὰ τῆς
ο καὶ ι διφθόγγου· οἷον δοῖδυξ τὸ κοχλιάριον· δοιοὶ οἱ δοι
δύο· καὶ ἕτερα.
Τὰ ἀπὸ τῆς δμω ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου· δμῶς ὁ δοῦ- δμω
λος· καὶ ἕτερα.
Τὰ ἀπὸ τῆς δνο, ἅπαντα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον δνο
δνόφος ὁ σκοτεινός· καὶ ἕτερα.
Τὰ ἀπὸ τῆς δο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ο μικροῦ γράφονται· οἷον δοκῶ τὸ νομίζω καὶ τὸ φαί- δο
νομαι· δοκιμάζω· δορυτοκονταύριον· δόγμα ἡ κασηθα
μα· δόλος· δόναξ κάλαμος ἁρμόδιος εἰς αὐλόν· δό-
σις· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα. Τὰ δὲ διὰ τοῦ
ω μεγάλου· οἷον δῶρον· δώδεκα· δῶμα τὸ οἴκημα· δω
δωριεῖς ἔθνος ἑλληνικόν· καὶ ἕτερα.
Τὰ ἀπὸ τῆς δρο συλλαβῆς, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ δρο
γράφονται· δρόμος· δρόσος· καὶ ἕτερα. Τὰ δὲ διὰ
τοῦ ω μεγάλου· οἷον δρώπαξ· καὶ ἕτερα. δρω
Τὰ ἀπὸ τῆς δρι συλλαβῆς, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι γράφον-
ται· οἷον δριμύς· καὶ ἕτερα. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ δρι
ὑψιλοῦ· οἷον δρυπεπεῖς ἐλαῖαι· δρύα βασιλευτὰ ὁ δρυ

ρησιν σύνυδρα· καὶ ἕτερα.:–

Τὰ ἀπὸ τοῦ α ἀρχόμενα, ἔχοντα ἐπαγόμενον
αι αο ἢ τὸ ο̄, τινὰ μὲν διὰ διφθόγγου γράφονται· οἷον αἰάζω
τὸ θρηνῶ· αἰαῖ· αἰανὸς ὁ σκοτεινός· αἰακός· αἰόλον·
αἰώρα· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα.:– Τὰ δὲ διὰ
τοῦ ε ψιλοῦ· οἷον ἔαρ· ἑανὸς ὁ πέπλος ὁ ποικίλος· ἐα-
ε αο λωκέναι τοῦ κρατηθῆναι· ἐάω τὸ καταλιμπάνω·
ἕωλον· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἕτερα.:–

Τὰ ἀπὸ τοῦ α ἀρχόμενα, ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ β, τινὰ
ε β μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἑβδομάς· ἔβενος
τὸ ξύλον· ἑβραῖος· καὶ τὰ ἀπ' αὐξήσεως· ἐβεβαί-
ωσε· καὶ ἕτερα.:– Τὰ δὲ διὰ διφθόγγου· οἷον αἰ-
αι β βοῖ· καὶ ἕτερα.:–

Τὰ ἀπὸ τοῦ α ἀρχόμενα, ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ γ,
ε γ τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἔγχος τὸ δό-
ρυ· ἔγγονος ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός· ἐγκαθετὸς ὁ ἐγκρατής· ἔγ-
κλημα· καὶ ἕτερα· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων.:– Τινὰ δὲ
αι γ διὰ διφθόγγου· οἷον αἴγειρος· καὶ ἕτερα.:–

Τὰ ἀπὸ τοῦ α ἀρχόμενα, ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ δ,
ε δ τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἑδραῖος ὁ
σταθηρός· ἐδώδιμον τὸ βρώσιμον· ἕδρανον τῶν θεῶν·
ἕδνα τὰ πρὸ τοῦ γάμου διδόμενα· ἑδραίω-
σις· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα.:–

τινὰ δὲ διὰ διφθόγγου· οἷον αἰδώς· καὶ τὰ ἑξῆς:— αι δ

Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἔχοντα ἑπόμενον τὸ ζ, διὰ ε ζ
τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἕζομαι:—

Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἑπόμενον τοῦ η, διὰ τοῦ ε
ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἑηός· ἑῆς τῆς ἰδίας· καὶ τὰ ἑξῆς:— ε η

Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἔχοντα ἑπόμενον τὸ θ,
τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἐθέλω· ἐθε ε θ
λήμνοι, ἐθελοπονοί· ἔθος· ἔθειρα· ἔθειξ· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων
καὶ τὰ ἑξῆς:— Τινὰ δὲ διὰ διφθόγγου· οἷον αἴθω· αἰ αι θ
θήρ· αἰθρία· αἴθουσα· καὶ τὰ ἑξῆς:—

Τὰ ἀπὸ τοῦ α ἀρχόμενα ἅπαντα, τινὰ μὲν διὰ τῆς
αι διφθόγγου γράφονται· οἷον αἰκασμός· αἰσήμων· αἰκαῖος ὁ α
μάταιος· αἰρήτη· αἰλύω τὸ ἀπορῶ· αἴρων· αἰ
ρεσιν ἢ κωμικὸν λέξις· αἰρητή· αἰμίτον ἢ προσέχω· αἰλικρι
νὲς τὸ καθαρόν· αἷμα τὸ ἱμάτιον· αἴωθα· αἴκωτο
ὑπάκω· αἰσπροθέσις· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς:—

Τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· οἷον ἤβη ἡ στρατηγικὴ φύσις τῶν τει η
χῶν· καὶ ἡ νεότης τῶν σωμάτων· ἠβαιὸς ὁ
μικρός· ἠγεμών· ἡγοῦμαι τὸ νομίζω· ἡδὺς ὁ γλυκύς·
ἤδησαν ἀντὶ τοῦ ἠπίσταντο· ἠέρα τὴν αἰθερασίαν· ἠ
θαῖος ὁ συνήθης· ἠθαλὸς ὁ στάπος· ἦθος τὸ ἔθος
ἤχερον ἢ τὸν ἦθος· ἠθμός· οἱ κωτέρος· ἠϊόνος αἱ
γιαλός· ἠκιστος ὁ ἥκιστος· ἥκω τὸ ἔρχομαι· ἠλακός,

ὅμωρος· ἠλακάτη, ἡ ἀνάμνη(σις)· ἠλίβατος ὁ ἠλιβάτων ... ζόμενος
ἤμισυ· ἠμύω τὸ κλίνω· ἡνίαι· ἤπειρος· ἦτορ τὸ τοῦ
ζώου· ἦρος· ἠρεμία· ἥσσων ὁ ἐλάττων· ἠΰς ὁ ἀ-
γαθὸς καὶ μέγας· ἦχος ὁ ἦχος· ἠώ, ἡ ἡμέρα, καὶ
τὰ ἀπ' αὐτῶν κτητικά:—

Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· ἰαμβύκη, ὄργανον μουσικὸν τρίγωνον·
Ι ἴασις· ἰάματα ἄνθη· ἰαίνω τὸ εὐφραίνω· ἴσος· ἰγνύς, ὁ
ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος· ἴδρις ὁ ἔμπειρος· ἰδίως ὄνομα ὀ-
ροις· ἰδρύω τὸ παγιῶ· ἱερός· ἵεται, προθυμεῖται· ἰζά-
νω τὸ καθέζομαι· ἰθὺ τὸ ἀληθές· ἴκτερος, νόσημα· ἴκανος
ὁ ἄφυκτος· ἵλεως ὁ φίλαος· ἵλεως ἀλκυών· ἰλὺς ὁ
βόρβορος· ἵμερος ἡ ἐπιθυμία· ἱμάτιον· ἱμείρω τὸ
ἐπιθυμῶ· ἰνδικτιών· ἰξευτής· ἰξὺς ἡ ὀσφύς, ἢ τὸ
ἰσχίον· ἰὸς τὸ φάρμακον· ἰοστέφανος· ἵππος· ἰουλ(ος)· φα-
ρεῖς καὶ τεῖχος τῶν θεῶν· ἰσθμός θάλασσα, μέσον ἔ-
χουσα γῆν· ἴσθι· ἰταμὸς ὁ ἀναίσχυντος· ἰξὸς τὸ ὄρνεον·
ἴφθιμος ὁ ἰσχυρός· ἰχὼρ τὸ σηπτὸν αἷμα· ἰχθύς· ἴ-
χνος τὸ βῆμα τῶν ποδῶν· ἴων· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν κτή-
τικα:—

Τινὰ δὲ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου· οἶον οἰωνοκομί-
οι ζω· οἰκτρὸς ὁ ἐλεεινός· οἶκος· οἶνος· οἶος ὁ μόνος· οἰω-
νὸς ὁ γύψ· οἶμος ἡ ὁδός· οἴχεται· πορεύεται· φθα-

ρηται· οἶδα· γινώσκω· οἷα· καθὰ· οἱ ἱππεῖς ἢ κλεινῶς·
οἷ ἀντὶ τοῦ ὅπου· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:-
Τινὰ δασύνονται διὰ τοῦ ὕψιλον· οἷον ὑάδες, ἄστρα· ὑὸς τὸ
τέκνον· ὑάκινθος τὸ ἄνθος· ὕβρις ἡ ἀτιμία· ὑγεία·
ὑγρόν· ὕδωρ· ὑετὸς ὁ ὄμβρος· ὑσσὸς ὁ χοῖρος· ὕθλος
ἡ φλυαρία· υἱὸς ὁ ἔκγονος· ὕπατος ὁ ὑπερέχων· ὑ- ὑ
περοψία, ἡ ὑπερηφανία· ὑπαντιάζω· ἀπαντῶ· ὕ-
πνος· ὑρκανία χώρα· ὕπτιος· ὕω τὸ βρέχω· καὶ τὰ
ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:-
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἔχοντα ἑπόμενον τὸ κ, τινὰ
μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἑκατόν· ὁ ἀριθ- ἐκ
μός· ἑκδικῶ· ἐκτομίας ὁ εὐνοῦχος· ἕκηλος ὁ ἡ-
σύχιος· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:- Τινὰ δὲ
διὰ διφθόγγου· οἷον αἰκία· αἰκάλλω, ἡ ἀπάτη· καὶ ἕτερα·
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἔχοντα τὸ λ ἑπόμενον, αι κ
τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἐλαφηβό-
λος ὁ κυνηγός· ἐλλόγιμος, λόγιος· ἀξιόλογος· ἔ- ε λ
λεγχος, ἡ αἰσχύνη· ἔλεγος, ὁ θρῆνος· ἐλελεῦ· ἐλλό-
βια ταινίδια· ἔλεος ἡ ἐλεημοσύνη· ἐλπίς· ἐλ-
λέβορος εἶδος βοτάνης· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ
ἕτερα:- Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου·
οἷον αἴλουρος· αἰλία ἡ Ἱερουσαλήμ· αἴλιος κύ- αι λ
ριον· καὶ ἕτερα:-

Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ μ, τι-
ε μ ναὶ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἐμῶ τὸ ξερῶ· ἔμ-
βρυον τὸ ἐν τῇ μήτρᾳ βρέφος· ἐμβριθὴς τὸ βαρύ· ἐμ-
φερὴς ὅμοιον· ἐμβάς· ἐμβειμαδμαι· ἐμπολιτεύω
μετὰ αὐτῆς ἐρωτικῶς· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα.
αι μ τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον αἷμα· αἱμύλος ὁ ἀπα-
τεών· αἱμασιὰ ὁ ἐξ ἀκανθῶν φραγμός· καὶ ἕτερα. —
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ ν, τι-
ε ν νὰ μὲν, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἐν πρόθεσις.
καὶ ἐνήμονας· ἔνη καὶ νέα, ἡ τριακὰς τοῦ μηνός.
ἐννέα ὁ τοῦ ἀριθμοῦ· ἔνος ὁ χρόνος· ἔνιοι ἀντὶ τοῦ τινές.
ἐνώτια κόσμος γυναικεῖος· ἔναγχος, ἀντὶ τοῦ πρὸ
ὀλίγου. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἕτερα. —
αι ν Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου. οἷον αἶνος ὁ χαλεπός.
αἰνῶ τὸ ἐπαινῶ· αἶνος πόλις Θρᾴκης. καὶ τὰ ἀπ' αὐ-
τῶν καὶ ἕτερα. —
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ ξ, τινὰ
ε ξ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ὅσα ἀπὸ τῆς ἐξ
σύγκειται· ἐξαίσιον· ἐξωπέρκημα· ἐξίτηλα τὰ
ἀποβάλλοντα κυρίως τὸ θάλλειν· καὶ τὰ ἀπ' αὐ-
ξήσεως· οἷον ξεναγῶ, ἐξενάγησα. — Τινὰ
αι ξ δὲ διὰ αι διφθόγγου. οἷον αἶξ αἰγός. —
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα, ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ π

τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἐπήκοος· ἐ- ε π
πείγω· ἐπίταγμα· ἐπιτομή· ἐπαγωγή· καὶ πάντα
ὅσα ἀπὸ τῆς ἐπί:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· αι π
οἷον αἰπύ· αἰπύτερα:—
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ ρ,
τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἔρως τὸ
ἐπιθυμῶ· ἐρωδιὸς ὁ πελαργός· ἐργάτης· ἐριαύχην ε ρ
ὁ μεγαλοτράχηλος· ἔρεβος τὸ σκότος· ἐρυσίπ-
ελας· μακρὺ φίον· ἐρείκη ἄδυς φυτοῦ· ἔργον· ἐρωτῶ τὸ
κατηλατεῖ· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:— Τινὰ
δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον αἴρω· αἱροῦμαι· αἱρῶ· αι ρ
καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ἔχοντα ἐπαγόμενον τὸ σ,
τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἐσμὸς τὸ πλῆ-
θος· ἑστιάτωρ· ἔσθω· ἔσχατα τὸ ἔσχατον μέ- ε σ
ρος τῆς· ἐρημίας· ἐσθὴς τὸ ἱμάτιον· ἔθος· ἔσ-
σοπτρον τὸ κάτοπτρον· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—
Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον αἰσθάνομαι· αἰσχύνη· αι σ
αἴσωπος· αἶσα· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ἔχοντα ἐπαγόμενον
τὸ τ, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ε τ
ἔτος· ἑταῖρος ὁ φίλος· ἐτυμολογία· ἐτάζω·
ξις λιμένων· ἐτάζω οὐρανοῦ· ἕτοιμος ὁ προχει-

ρος· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:– Τινὰ δὲ διὰ
αι τ τῆς αι διφθόγγου· οἷον αἰτῶ· αἰτία· αἴτησις· καὶ τὰ ἀπὸ
τούτων· καὶ ἕτερα:–

η φ Τὰ ἀπὸ τοῦ η ἀρχόμενα, ἢ ἔχοντα ἢ ἐπαγόμενον τὸ φ,
ἅπαντα διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἡ φύσις:–

ε χ Τὰ ἀπὸ τοῦ η ἀρχόμενα, ἢ ἔχοντα ἢ ἐπαγόμενον τὸ χ,
τινὰ μὲν διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἔχθρος· ἔχις
ὁ ὄφις· ἐχῖνος ὁ ἀκανθόχοιρος· ἔχθος τὸ μῖσος· ἔ-
χω· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:– Τινὰ δὲ διὰ
αι χ τῆς αι διφθόγγου· οἷον αἰχμή· καὶ ἕτερα:–

Τὰ ἀπὸ τοῦ η ἀρχόμενα, ἢ ἔχοντα ἢ ἐπαγόμενον τὸ
η ψ ψ, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἕψω·
ἑψητός· ἑψία τὰ ἀπὸ τῶν λόγων παίγνια· καὶ ἕ-
αι ψ τερα:– Τινὰ δὲ διὰ αι διφθόγγου· οἷον αἶψα:–

Τὰ ἀπὸ τῆς ζε συλλαβῆς ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ
ζε γράφονται· οἷον ζέφυρος ὁ ἀπὸ δύσεως ἄνεμος·
ὁ λίψ· καὶ ἕτερα:–

Τὰ ἀπὸ τῆς ζα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
ζα τῆς α καὶ ι διφθόγγου γράφονται· οἷον ζάωρος· ζάφουρα,
ἤτα πρὸς ζωὴν ὠδωρουμένη· ζειὰ εἶδος σπέρμα-
τος· ζειρὰ ἡ ζώνη· καὶ ἕτερα· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων:–

ζη Τὰ δὲ διὰ τοῦ η· οἷον ζῆλος ἡ μίμησις τοῦ κρείττο-
νος· ἤτοι καὶ λύπη ἡ ἐπὶ τῶν ἑτέρων ἐπιτυχίαν

ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ· ζημία ἡ ἐπιτίμησις· ζητρεῖον ὁ
κούασος· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· ζιζάνιον ὄ-
νομα· ζιζάνιον καὶ τὰ ἑξῆς. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· ζυ
οἷον ζῦθος· καὶ ἴσως καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὰ ἀπὸ τῆς ζω συλλαβῆς ἀρχόμενα ἅπαντα διὰ
τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἷον ζώσιμος· ζωστήριον· ζω
ζωρὸς ὁ ζῶν· ἢ ὁ ἐπέχων ζωήν· ζωστήρ· ζωμός· ζώ-
νη· ζώδιον τὸ μικρὸν ζῶον· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν· καὶ
τὰ ἑξῆς· πλὴν τοῦ ζόφος μικρὸν γραφομένου. ζο

Τὰ ἀπὸ τῆς θη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον θῆκος· θηωρὸς ὁ θη- θη
ατής· καὶ ὁ τὴν ἱερὰν καὶ τὴν φροντίδα ἔχων· θη-
ογνὶς ὄνομα· θηρμάλουτρα· θησσαλονίκη πόλις·
θήμις τὸ θηονομίστιον· θήλω· θηρασπάω· καὶ τὰ
ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς. Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγ-
γου· οἷον θαιρὸς ὁ σημαίνει τὸν τροφέα· καὶ θαιμὰν θαι
κ...ατοχή· καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὰ ἀπὸ τῆς θι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ι γράφονται· οἷον θὶν ὁ αἰγιαλός· καὶ ὁ σωρός· θι
θίασος τὸ συναθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τιμῇ θεοῦ·
θίβη κίβα πουάλης· θιγῶ τὸ ψαύω· καὶ τὰ ἀπὸ
τούτων καὶ τὰ ἑξῆς. Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει· οἷον
θειγῶ τὸ ἀκονῶ· θειολὸς κύριον· θεῖβαι πόλις. θει

θηκτὰ ὡς τὸ δουλῶ· θῆλυ· θηλυμάχος· καὶ τὰ
ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει δι-
θει φθόγγου· οἷον θεῖος ὁ θαυμαστός· θείνω τὸ τύπτω·
καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον θύ-
θυ ω τὸ ὁρμῶ· καὶ θυσίαν ποιῶ· θυμός· θύρα· θύμβρα
εἶδος βοτάνης· θύελλα· θύλακος ἡ ἀρτοθήκη·
θύρσος ὁ ἁπαλὸς κλάδος· θυμέλη ἡ τῆς σκηνῆς·
καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς
θοι οι διφθόγγου· οἷον θοινῶμαι τὸ εὐωχοῦμαι·
καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ· θοιμάτιον τὸ ἱμάτιον· καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς θλι συλλαβῆς ἀρχόμενα, ἀεὶ διὰ τοῦ ι
γράφονται· οἷον θλῖψις· καὶ ἕτερα:—
θνη Τὰ ἀπὸ τῆς θνη, ἀεὶ διὰ τοῦ η γράφονται·
οἷον θνητός· καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ:—
Τὰ ἀπὸ τῆς θο συλλαβῆς ἀρχόμενα, εἰ μὲν διὰ τοῦ
θο ο μικροῦ γράφονται· οἷον θόλος οἴκημα περίστυ-
λος οἶκος· θόρυβος· θορὸς ὁ ταχύς· θορῶ ὁρμῶ·
καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον θω-
θω μίζω τὸ σχοινίοις δεσμῶ· θωρήσσομαι τὸ ὁπλίζο-
μαι· θωράκιον τὸ τεῖχος· θώς· θῶκος· καὶ τὰ ἀ-
π' αὐτῶν· καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς θρη συλλαβῆς ἀρχόμενα, ἅπαντα
θρη διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον θρηνῶ:—

δ̄ν

Τὰ ἀπὸ τῆς θρη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ η γράφονται· οἷον θρῆνος· θρησκεία· καὶ θρη
τὰ ἑξῆς. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον θριδακί- θρι
νη τὸ μαρούλιον· θριγκὸς ὁ φραγμός· θρίξ· θρι-
αμβεύω· θρία, τὰ φύλλα τῆς συκῆς· καὶ τὰ ἀπὸ
τούτων καὶ τὰ ἑξῆς. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ·
οἷον θρύπτω ἤγουν βλακεύω· θρυαλλίς· θρῦον· καὶ τὰ ἑξῆς. θρυ
Τὰ ἀπὸ τῆς κη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον κῆρ ἡ ψυχή· κη
Κηβρὴν πόλις τῆς Τρῳάδος· κηλέος τὸ ἄσρ-
μα· κηδνόν, τὸ καλὸν καὶ τίμιον· Κηκροπίς, μία
τῶν δέκα φυλῶν τῶν Ἀθηναίων· κηλαδεῖν, τὰ ὄρ-
γανα· κηλαρίζειν ἐπὶ τοῦ ὕδατος· κηνωτὸν ἱμάτι-
ον, ἤγουν κεκνωτοποιημένον οὐ ἔχει· κηντῶ· κηρός·
κήρασος· κηρός, τὸ μιγνύμενον ἄλλου ὑγροῦ ἄλλῳ· κή-
ραμος· κηρδὼ ἡ ἀλώπηξ· κηφαλή· κήφαλος
ὄνομα ἰχθύος· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς.
Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον καισωσμός· και
μος· καικίας ἄνεμος· καινόν, τὸ νέον καὶ παρά-
δοξον· καινίς ἡ μάχαιρα· καιρός, ὁ ἐπιτήδειος
χρόνος· Καῖσαρ· καίω· καιρία, ἡ θανατηφό-
ρος πληγή· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς.
Τὰ ἀπὸ τῆς κι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν

Κη διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον, κήδομαι τὸ φροντίζω·
κηκάζω τὸ λοιδορῶ· κῆνσος νόμισμα· κημός, ὁ κοι-
νῶς χάβος· κηρός· κῆπος· κῆτος ὁ ἰχθύς· κηλό-
νιον τὸ γεράνιον· κηλώνιον τὸ τρεφόμενον ζῶον ἐπὶ
ὀχάα· κὴρ ἡ τύχη· κηφήν, ζῶον ἀργόν· καὶ τὰ ἀπὸ
τούτων· καὶ ἕτερα:~ Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον κίσσα
Κι ζῶον· κισσός, φυτόν τι· κιλίκης, ἔθνος· κινῶ τὸ σαλεύω·
κίναδος ἡ ἀλώπηξ· κίχλα· κίστη τὸ κιβώτιον· κίων
τὸ κιόνιον· κίρκη κύριον· κινάμωμον· κίτρον· κιθά-
ρα· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:~ Τινὰ δὲ διὰ τῆς
Και α καὶ ι διφθόγγου· καῖνος ἀντὶ τοῦ καινός· καῖρι, ὁ τῶν νη-
τίων δεσμός· ἢ ἡ φάσκια· καὶ οἱ δεσμοῦσι τοῖς νεκ-
ροῖς· καῖμαι· καὶ ἕτερα:~ Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ·
οἷον κύειος· κῦμα· κύκλος· κύβος· κυλλὸς ὁ ἀνάπη-
Κυ ρος· κύπρος ἡ νῆσος· κυνῆ ἢ ταυκὴ ἢ ἡ ἡγεμονία· κυσῶ τὸ
φιλῶ· κύθηρα πόλις· κυλοιδιῶ, τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἐξογκοῦμαι· κύαρος· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:~
Τινὰ δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου· οἷον κοῖλον· κοιλία·
Κοι κοινόν· κοιαπτώς· κοίρανος ὁ ἡγεμών· κοινωνός· κοι-
μῶμαι· κοινῶ τὸ μολύνω· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:~
Τὰ ἀπὸ τῆς κλε συλλαβῆς, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφον-
Κλε ται· οἷον κλεινός· πλὴν τοῦ κλαίω:~
Κλη Τὰ ἀπὸ τῆς κλη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ

τοῦ ι γράφονται· οἷον κλίνω· κλισία ἡ στρατιωτικὴ
σκηνή· κλίμαξ ἡ κοινῶς σκάλα· κλίβανος ὁ καμῖνος Κλι
τίς ὁ μικρός, ἢ φοῦρνος ἐν ᾧ τοὺς ἄρτους ὀπτοῦσι· καὶ τὸ ὄφον ἐν αὐτῷ· καὶ
τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:— Τὰ δὲ διὰ τοῦ η· οἷον
κλῆροι τὰ βαλλόμενα κατὰ φῆμην· κλητὸς ὁ κληθείς· κ Κλη
λῆμα· κλημὰς· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:—
Τὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον κλαίω τὸ ἀσφαλίζω· κ
λαίω τὸ δοξάζω· κλανίας κύριον· κλαῖθρον θυλάκι Κλαι
ον· κλαίω, μία τῶν δέκα μόνων· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων
καὶ ἕτερα:— Τὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον κλυστή
ριον, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον· κλύδων· κλύω τὸ ἀκούω· Κλυ
κλύζω· καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς κλο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον κλόνος ἡ ταραχή· Κλο
κλοπή· καὶ ἕτερα:— Τὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου·
κλών, τὸ κλωνάριον· κλὼψ ὁ κλέπτης· κλώθω· καὶ Κλω
ἕτερα:— Τὰ ἀπὸ τῆς κνο
συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ· Κνο
κνόσαρ, ὁ ξηρός: κνωψὸς ὁ τυφλός, διὰ τοῦ Κνω
ω μεγάλου:— Τὰ ἀπὸ τῆς κναι συλλα
βῆς, διὰ δὲ διφθόγγου γράφονται· οἷον κναίω τὸ λυπῶ· Κναι
πλῶ τοὺς κνάφας, τοὺς κότους:—
Τὰ ἀπὸ τῆς κνι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν

κνι διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον κνίδη ἤτζουκνίδα· κνίκος·
κνίσσα· καὶ τὰ λοιπά :– Τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· οἷον κνή
κνη μη ἤτοι τοῦ σκέλους παχύτης· κνημὶς τὸ ὑπόδημα·
καὶ ἡ ἠπαλτζα· καὶ τὰ λοιπά :– Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ·
κνυ οἷον κνύζεσθαι· καὶ τὰ λοιπὰ ἴσως :—
Τὰ ἀπὸ τῆς κνω συλλαβῆς ἀρχόμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γρά
κνω φονται· οἷον κνώμενος, κνηθόμενος· κνώζει· βοᾷ· κ
νώδαλον· καὶ τὰ ἑξῆς :—
Τὰ ἀπὸ τῆς κο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
κο ο μικροῦ γράφονται· οἷον κόβαλος ὁ πανοῦργος· κοδ
ράντης, λεπτὰ δύο· κόθορνος τὸ ἀμφοτεροδέξιον ὑπό
δημα· κότος ὀργὴ ἐπιτηροῦσα καιρὸν εἰς τιμωρίαν·
κορύβαντες δαίμονες· κόνδυλος, ὁ κόλαφος· κό
ροιβος ὁ μωρός· κορυφή· κόκκινα(?), ὁ κόκκος· κο
λοβός· κορωνὶς τὸ ἄκρον, ἤγουν τὸ ἔσχατον· κορύνη ἤγουν
ῥάβδος, ἢ ῥόπαλον· κοκκυμηλέα δένδρον ὁ προῦρας(?)· κο
ρώνη· κόνδυ εἶδος ποτηρίου· κομματικαὶ(?) ἤγουν
ἀλλάζονται· κομίζω· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ λοιπά :–
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον κωμαστὴς, ὁ ἀσελ
κω γὴς ἢ κωμασθείς(?)· κωλῆ, τὸ ἀντζίον· κώμυθος ἤγουν δέσμη
τοῦ χόρτου· κῶνος ὁ στρόβιλος· κώνειον· κωλύμη
κώλυσις· κώπη ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους· κωμῆται(?)
ληπος(?) ἀνώνυμοι(?)· κωχάω τὸ ἀναχάω· καὶ τὰ ἀπὸ

τούτων· καὶ ἕτερα.

Τὰ ἀπὸ τῆς κρη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον κρήνας· καὶ ἕτερα. κρη
Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον κραιπάλη ἡ μέθη· κραῖρα, τὸ τέλος· καὶ ἕτεραι καὶ τὰ ἀπὸ τούτων. κραι

Τὰ ἀπὸ τῆς κρι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον κρίβανος, ὁ κάμινος· κρισμὸς ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τελισμός, ὁ ἐσοδύσει γινόμενος· κρίνω· κρίνον ἄνθος φυτοῦ· κριὸς ζῶον· καὶ ὄργανον πολεμικόν· σκεῦος κριός, ὄνομα· κριθηΐς ὄνομα γυναικός· ἣν καὶ μετακλίνουσι τὸν Ὅμηρον· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα. κρι
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· οἷον Κρήτη ὄνομα νήσου· κρημνός· κρήδεμνον τὸ κεφαλοδέσμιον· κρηνὴ ἡ πίσκινα· κρηπίς, ἡ ἀφ' ὧν ποιεῖται τις τὴν βάσιν· οἷον ἡ ὑποβάθμις τῶν τειχῶν τὸ θεμέλιον· ἢ τὸ περὶ τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἀρβύλη· ἢ ἡ τῆς βάσεως ἢ τοιοῦτόν τι· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα. κρη
Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου· οἷον κρείττων ὁ καλλίων· καὶ ὁ ὑπερκρατέστερος· κρείων ὁ βασιλεύων· καὶ ἕτεραι. κρει
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον κρύος· κρύπτω· κρυμός· καὶ ἕτερα. κρυ

Τὰ ἀπὸ τῆς κρο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον κρόσσος τὸ κράσπεδον. κρο

κρόπος ἡ ὑδρία· κρόταφος· κροαίνω ἤγουν τὸ κτυπῶ· καὶ
κρω ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον κρωβύ-
λος· κρώζω· καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς κτη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
κτη τοῦ η γράφονται· οἷον κτῆσις· κτήνη τὰ βοσκή-
ματα· κτησιφῶν· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἕτερα:—
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον κτίζω· κτίλος ὁ τῶν προβάτων
κτι ἡγούμενος· κτιννύω τὸ φονεύω· καὶ ἕτερα:— Τινὰ
δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου· οἷον κτεὶς τὸ κτένιον· κ-
κτει τείνω τὸ φονεύω· καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ
κτυ ψιλοῦ· οἷον κτυπῶ· καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς λη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
λη τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον λῆμβος τὸ μικρὸν πλοῖ-
ον· ληὸς ὁ λαός· λήκυθος ὁ κρόκος τοῦ ὠοῦ· λήγεων
δώδεκα μυριάδες· λήβης τὸ χαλκίον· λήσχη ἡ
φλυαρία· λῆξις· λῆκτρον τὸ κράββατον· λῆχος· μῖξις.
λήντιον· ληαίνω, τὸ κατατρίβω· καὶ ἕτερα:— Τινὰ
λαι δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον λαίθαργος ὁ κρυφοδάκτης
κύων· λαιψηρὸς ὁ ταχύς· λαιστρυγόνες ἔθνος· λαί-
λαψ, σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμου· λαιμός·
λαῖφος τὸ ἄρμενον· λαιὸν τὸ ἀριστερόν· καὶ τὰ
ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς λι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ

τοῦ η γεγράφονται· οἷον λήθω τὸ λανθάνω· λητώ· καὶ λη
λήσω ὀνόματα κύρια· λήϊον τὸ σπαρμένον
χωράφιον· ληΐζομαι τὸ λαφυραγωγῶ· λῆνος· λῆ
ρος ἡ φλυαρία· ληκῶ· λήγω τὸ παύω· καὶ ἕτερα:
Τίνα διὰ τοῦ ι· οἷον λιτὴ ἡ κόπρα ἠλῆσις· λιτὸν τὸ ἀ
τελὲς καὶ ἀποίκιλον· λίμνη· λίαν· λιπαρῶ τὸ ἐπι λι
μένω· λιγὺς ὁ ὀξέαν ἔχων φωνήν· λὶς ὁ λέων· λιταί
νω τὸ ὑμνῶ· λὶψ ἄνεμος· λιμὸς ἡ τῆς τροφῆς ἔν
δεια· λιβύη· λικμῶ· λίθος· λίνος τὸ δίκτυον· λιμήν·
καὶ ἕτερα:- Τίνα διὰ τῆς ει καὶ διφθό
γγου· οἷον λεῖον τὸ ὁμαλόν· λείβω τὸ χέω· καὶ σπέν λει
δω· λείπω τὸ καταλιμπάνω· λεία τὰ ἄνθη· λει
χῶ· λειτουργῶ· καὶ ἕτερα:- Τίνα διὰ τῆς
οι καὶ διφθόγγου· οἷον λοιμὸς ἡ λοιμικὴ νόσος· λοι λοι
γὸς ὁ ὄλεθρος· λοιδορῶ· λοιβὴ ἡ σπονδὴ ἤγουν θυσία.
καὶ ἕτερα:- Τίνα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον
λύω· λυτροῦμαι τὸ ῥύομαι· λυμαίνομαι τὸ φθεί λυ
ρω· λυκάβας ὁ χρόνος· λυγμὸς ὁ κοινῶς λόξος·
λύκος· λύπη· λυγίζω· λύγος ὁ ἄσπαλος ἢ κλάδος· λῦ
μα τὸ κάθαρμα· λύσσα ἡ τῶν κυνῶν· λυσία· λύχνος.
καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:-
Τὰ ἀπὸ τῆς λο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τίνα μὲν
διὰ τοῦ ο μικροῦ γεγράφονται· οἷον λόφος ὁ τῆς λο

τόπος. λοχαγὸς ὁ ταξίαρχος. λόγος. λοβὸς ὁ μετὰ
τῆς πιμελῆς νεφρός. λογμὴ (?) σύμφυτος τόπος.
λοχεία ἡ ἐπὶ τῷ τοκετῷ ὠδίν. λόγος. λογάδιον τὸ μαν
τεῖον. καὶ τὸ σχολάδιον. καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ
τοῦ ω μεγάλου. οἷον λωτὸς ὁ φίλος. λωποδύτης
λω ὁ τῶν ἱματίων κλέπτης. λωτὸς τὸ γλυκοκάλα
μον. λώβη ἡ βλάβη καὶ ἡ νόσος. λωφῶ τὸ παύω.
λώδιον τὸ κράβατον. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων. καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς με συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται. οἷον μέγας. μεδέων ὁ βα
με σιλεύς. μέμψις ἡ κατηγορία. μέροψ ὁ ἄνθρωπος. μέσος.
μετάρσιος ὁ ὑψηλός. μεθήμων ὁ ἀμελής. μελα
δία. μέλισσα. καὶ μελισσεύς (?). μέγαρον, τὸ ὑπερῷον
οἴκημα. μετόπωρον. μέτριον. μέλι. μεθίημι.
μενῶ τὸ καρτερῶ. καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι
μαι διφθόγγου. οἷον μαῖα ἡ μάμμη. μαίνομαι. μαινίς.
μαίανδρος. μαιμᾷ οὖν (?) προθυμᾶται. μαιῶτις.
καὶ τὰ ἀπὸ τούτων. καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς μη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
μη τοῦ η γράφονται. οἷον μῆκος τὸ μάκρος. μήδο
μαι τὸ βουλεύομαι. μῆδοι ὄνομα ἔθνους. μηκά
μων (?) ἡ [illegible]. μήτρα, ἔνθα ὁ σπόρος καταβά
λλεται. μηκασμὸς ἡ τῆς αἰγὸς φωνή. μήρινθος

τὸ σημαινόμενον σχοινίον· μῆλον ἡ ὀπώρα καὶ τὸ πρόβατον· μήτηρ· μῆνις ἡ μνησικακία· μηνύω· καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι·

οἷον μισῶ· μιαίνω τὸ μολύνω· καὶ βασιλεύω· μι μι

λαξ· μίτρα ἡ ὑποχωρικὴ ζώνη· μισθός, τὸ διδό

μενον τοῖς ὑπηρετοῦσι· μία· μίδας κύριον·

μιν ἀντωνυμία τρίτου προσώπου· μικρός· μίξις·

μίνως καὶ ἕτερα:— Τὰ δὲ, διὰ τῆς ει καὶ αι

διφθόγγου· οἷον μαστιῶ τὸ ἐρευνῶ· μαιμακτηριών

ὄνομα μηνός· μειράκιον· μαίανδρος κύριον· μειλίσσομαι μαι

τὸ καταπραΰνω· μειλιόδενδρον· μείωσις· καὶ

ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου· οἷον

μοῖρα· μοιχὸς ὁ ἐπὶ μίξεως παρανόμου· καὶ ἕτερα:— μοι

Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον μῦς ὁ στομίας· μυ

χὸς ὁ ἐνδότερος τόπος· μυῶ τὸ ...· μυστήριον· μυττω μυ

τός· μύρτον ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης· μύαξ· μυάγρα· καὶ

τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς μνη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ

τοῦ η γράφονται· οἷον μνήμη· μνηστήρ· μνῆμα. μνη

καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον μνία τὰ

βρύα καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει καὶ ι μνι

διφθόγγου· οἷον μνεία ἡ μνήμη· καὶ τὰ ἀπὸ τού

των· καὶ ἕτερα:— μνει

Τὰ ἀπὸ τῆς μο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
μο τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον μόνιμος· μοῦσος· μό-
ρος ὁ θάνατος· μοχθηρὸς ὁ πονηρός· μολοβρὸς
ὁ πτωχός· μομφή· μόρφωσις· μονάς· μόρσιμον,
ἡμαρμένον· μολῶ, τὸ πορεύομαι· τὸ ἐρχόμενον·
μορμολύττεσθαι καὶ φοβεῖν· μονῳδῶ, θρηνῶ· καὶ ἕτε-
ρα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον μωρὸς
μω. ὁ ἄφρων· μῶκος· μῶμος· μωάβ· μώλωψ· μῶ-
λυ ἄνθος βοτάνης· παρὰ τὸ μωλύειν τουτέστιν ἀμβλ-
ύνειν καὶ καταστέλλειν πάσας φθοροποιοὺς νόσους.
μωτόν, ἄραι· μῶ τὸ ζητῶ· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς νε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον νεβρός, τὸ τῆς
νε ἐλάφου γέννημα· νέκυς ὁ νεκρός· νέρτεροι οἱ χθόνιοι·
νεός· νεὼς ὁ ναός· νεωκόρος ὄνομα· νέμεσις, ἡ ὀργή·
καὶ ἡ ὕβρις· νεφρός· νέφος· νεῶ τὸ ἀροτριῶ· καὶ
ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον ναί ἐ-
ναι. πίρρημα· ναίω τὸ οἰκῶ· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ
ἕτερα:— Τὰ ἀπὸ τῆς
νη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η γρά-
νη φονται· οἷον νηλεὴς ὁ ἀνηλεής· νή, ἀπομοτι-
κόν· νήδυμος ὁ γλυκύς· νῆις, ὁ ἀπείρατος·
νήφω τὸ γρηγορῶ· νηκερδὸς ὁ θαυλάσιος δαίμων

νηοῦ ὁ κατ' ἀναστρ. νήσσα τὸ νησσάριον. νήτη ἡ χορδή.
νήχομαι τὸ κολυμβῶ. νήθω τὸ κλώθω. καὶ ἕτερα:—
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον νιφετός, ἡ χιὼν καταφερο νι
μένη. νίκη κυρίου. νισαῖος ἵππος, ἤτοι ξανθός.
νίσσα πόλις. νίτρον τὸ σαπώνιον. νίπτω. νικῶ.
νίζω τὸ καθαίρω. καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ
τῆς α καὶ τοῦ ι ἀφθόγγου· οἷον νάατος ὁ ἔσχατος. να
νάρδος ὁ κόχλος. νάαιρα ἡ ἐσχάτη. νάκη ἡ φι
λονακί. νάπλος ὄνομα. ναός. καὶ ἕτερα:—
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον νύξ, νυκτός. νυμφί
ος ὁ γαμέτης. νύχιος ὁ νυκτερινός. νύσσα ὁ καμ νυ
πτήρ. νυὸς ἡ νύμφη. νύσσα πόλις. νύσσω τὸ τι
τρώσκω· ἀφ' οὗ νύσσα ὁ καμπτήρ. νῦ. καὶ τὰ
ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς νο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον νόθος ὁ μὴ
γνήσιος. νόμος ὁ θεσμός. νόστος ἡ ὑποστροφή. νο
νότος ὁ κατὰ μεσημβρίαν τόπος καὶ ἄνεμος.
νοσφισμὸς ὁ χωρισμός. καὶ ἕτερα:— Τινὰ
δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον νωθὴς ὁ ῥάθυ
μος. νωθρὸς τὸ αὐτό. νωχελὴς ὁ βραδύς.
νωδὸς ὁ ὑστερημένος τῶν ὀδόντων. νώροψ νω
ὁ λαμπρός. νῶ. νῶιν. νωΐτρος ὁ ἱμάτιος.

νῶτος αὐχὴν ῥάχις. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων. καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς ξη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η ψι-
ξη λοῦ γράφονται. οἷον ξηνὸς. ξήνιος ζῶον ὄφις ὁ ξηνὸς. ξηρῶ.
ξαι καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ διφθόγγου. οἷον ξαίνω. καὶ τὰ ἀ-
πὸ τούτων. καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς ξι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η γ-
ξη ράφονται. οἷον ξηρὸν. ξηρίον φυτόν. ξηραίνω. καὶ ἕτερα:—
ξι Τὰ δὲ διὰ τοῦ ι. οἷον ξίφος. ξίρις φυτόν. ξιφηφόρων
ξίφος. ξιφίας ζῶον. καὶ ἕτερα:— Τὰ δὲ διὰ τῆς
ξα η καὶ τοι διφθόγγου. οἷον ξανὸς ὁ ξανός. ξανθὸν τὸ ξάνιον.
καὶ ἕτερα:— Τὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. οἷον ξύω. ξυσμὸς
ξυ ἢ κνισμονή. ξυρὸς τὸ ξυράφιον. καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ξυ προ-
θέσεως. ξυνωρὶς καὶ τὰ ὅμοια. ξυστὸς ὁ κοντός. καὶ τὰ
ἀπὸ τούτων. καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τοῦ ο ἀρχόμενα ἅπαντα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ
ο γράφονται. οἷον. ὀβελίας ἄρτος, ὁ ὑπὸ ἡμιόνος(?). ὀβε-
λίσκος τὸ σουβλίον. ὀβολὸς ἢ φόλις. ὄβριμον, ἰσχυ-
ρόν. ὄγκος, ἡ κατάστασις. ὀγδοήκοντα. ὀδαξισμὸς ὁ τρισ-
μὸς τῶν ὀδόντων. ὀδὸς. ὀδοὺς αὐτὶ τοῦ τος(?). ὀδύνη
ἡ λύπη. ὀδμή, ἡ δυσωδία. ὀδύρομαι. ὄζω(?). ὄζος
ὁ κλάδος. ὀζόλαι ἔθνος. ὀθνεῖος ὁ ξένος. ὀθόνη λεπ-
τότατον ὕφασμα. ὀθομαι τὸ κατασχεῦ(?) φομαι(?). ὀκρυό-
εσσα, φοβερά(?). ὀκρίβας ὁ ἄμβων. ὀπτῶ. ὀκ

λασμα ἢ λύπη· ὀκλάζει· χαλᾷ ἀπὸ τοῦ γόνυ καὶ κάμπτεται.
ὀκλατωτὸς ὁ πλάζει· ὄλβος ὁ πλοῦτος· ὀλίγος· ὀλολυγμὸς
ὁ θρῆνος· ὀλιγωρία· ὀλίγωρος ὁ ἄπονος· ὀλλῶ τὸ φθείρω.
ὄλυνθος ἤγουν μικρὸν σῦκον, καὶ ἀπὸ ὁλκῶ ὄνομαι· ὁμοῦ· ὁμαί-
μων, ὁ γνήσιος ἀδελφός· ὅμαδος ὁ θόρυβος· ὅμιλος τὸ
ἄθροισμα· ὄμφαξ ἤγουν ἡ ἄωρος σταφυλή· ὀμίχλη, τὸ σκότος·
ὀμφὴ ἤγουν θεία φήμη· ὄμβρος ὁ ὑετός· ὀμνύω· ὀνῶ ὄναιο τὸ
ὠφελῶ· ὄνος· ὄνειδος· ὄνειρος· ὀξὺς καὶ ἐπὶ ξίφους· καὶ ἐπὶ φωνῆς·
καὶ τῶν τοιούτων· ὀπαδὸς ὁ ἀκόλουθος· ὄπισθεν· ὀπωρ.
ὅπως τὸ βλέπω· ὄρχαμος ὁ ἡγεμών· ὄρος· ὀργὰς ἡ ἄγρα
οια γῆ· ὄργυια τὸ μέτρον· ὁρίζω, ὅριον, τὸ ὁροθέσιον· ὀρη-
γομαι· ὅσιος· ὄρθρον· ὀσφύς, τὰ πλησίον τοῦ ἰγνύος.
ὅσον, ὁπόσον· ὀτρηρός, ὁ ταχὺς καὶ σπουδαῖος· ὀτρύνω.
ὁπλότοι αὐτῆς φασί· ὄφνα, κύριον· ὀφειλὴ τὸ χρέος· ὄφις.
ὀφθαλμός· ὄφελον· ὀχετός, ὁ ῥύαξ· καὶ τὸ σωλήνιον.
ὄχανος ὁ κανὼν τῆς ἀσπίδος· ὀχυρός· ὄχημα, ἅρμα·
ὀχμάζει· μάχεται· βαστάζει· ὀψέ· ὄψιμον· ὀψοποιὸς
ὁ μάγειρος· καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ
ω μεγάλου· οἷον ὦα τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου· ὠγόνο
μακάριον· ὠγύγιον, ἀρχαῖον· παλαιόν· ᾠδή, φωνὴ ἢ
μελικό· ᾠδεῖον τὸ σχολεῖον· ὠθῶ· ὠκὺς ὁ ταχύς· ὤ- ω
κιμον τὸ βασιλικόν· ὠλέναι αἱ ἀγκάλαι· ὠλέκ-
ρανον, ὁ ἀγκών· ὦμον τὸ μὴ ἑψημένον· ὦμος ἢ ὁ

χις· ὠμὸς ὁ σκληρὸς καὶ ἀπηνής· ὤμοι· φεῦ· ὠνοῦμαι τὸ ἀ-
γοράζω· ὡραῖος ὁ καιρὸς καὶ ἡ εὐμορφία· καὶ ἡ φροντίς· ὡς
ὠτός· ὠτώεις· ὠόν· ὠφελῶ· ὠχρός· καὶ τὰ ἀπὸ τού-
των· καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς πε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψι-
πε λοῦ γράφονται· οἷον πέπειρος ὁ ὥριμος καρπός· πεδό-
ρος ὁ κακοχαίων ἢ αὐτοῦ· πελιδνὸς ὁ ὑγρός· πέτρος· πελαρ-
γὸς ζῷον· πένης· περιτίου· πελεκοδίκησμός· πεζὸς ὁ πεζο-
πέμμα, εἶδος πλακοῦντος· πέταλα, τὰ φύλλα τῶν δέν-
δρων· πέδον τὸ ἔδαφος· πέταμαι· πέρας· πεμπταῖ-
ον τὸ μετὰ τὴν πεμπταίαν· πέπει· πετύκια, τὰ λεπτὰ
περιτμήματα τῶν δερμάτων· πεντήκοντα· περιστεθη-
σις· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς πάντα· πελαργὸς ζῷον· πεδασιεὺς
δῆμος ἐν Ἀθήναις· πέλανος, τὸ λευκὸν πέμμα κυρίως·
σῦφι πέπλος ἐν τοῖς πεπλώμασι ὅτου ξύπον καὶ ἄλλα· πέλεκυς· πε-
λώριος ὁ μέγας· πελεκᾶν· ἡ περιστερά· πεύρω· καὶ ἕτερα:—

Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον παῖς· παιδίον· παιάν,
παι ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα· Παιανιεὺς δῆμος ἐν Ἀθήναις· Παι-
ήων, ὁ τῶν θεῶν ἰατρός· παίω τὸ τύπτω· παιπάλη· καὶ
τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς πη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
πη η γράφονται· οἷον πηλός· πηγή· πηλαμὺς εἶδος ἰχ-
θύος· πήγανον, εἶδος βοτάνης· Πηλεὺς κύριον·

πηλούσιον ὄρος· πηδάλιον τὸ αὐχένιον· πηνίκη τὸ κεφα-
λοδέσμιον· πημαίνω βλάπτω· πῆχυς· πηλός· πηλίκος·
πήγνυμι· καὶ ἕτερα:~ Τίνα διὰ τοῦ ι· οἷον πίτυς· πι
πίπτω· πίσσα χώρα· πίννα ζῶον θαλάττιον· πιναρὸν
τὸ ῥυπαρόν· πίνω· πίθηκος· πιέζω· πίτυρον· πίλον τὸ
κεντούκλον· πίπτω· πιερία ὄρος· πίθος· πίναξ· πίδαξ·
πιμπλῶ τὸ πληρῶ· πισιδία χώρα· καὶ ἕτερα:~
Τίνα διὰ τῆς οι διφθόγγου· οἷον ποινὰς τὸ τροφεῖον
καὶ φύσημα· ποθῶ· ποδαπός· ποιοῦμαι· ποιητικός, ὁ πο
κατὰ θάλασσαν ληστής· ποίησις τὸ σχοινίον τῆς νηός·
καὶ ἕτερα:~ Τίνα διὰ τοῦ ο μικροῦ ἐν φθό-
γγου· οἷον ποιῶ· ποῖον· ποινή· καὶ ἕτερα:~ Τίνα ποι
διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον πυγή· ὁ πρόπυλος· πύλη· πυ-
ρὰ πόλις· πυνθάνομαι τὸ ἐρωτῶ· πυκνὸς ὁ φρό- πυ
νιμος· πύθω· πυθία· πυθμήν· πύξ· πυξ· καὶ τὰ ἀ-
πὸ τούτων· καὶ ἕτερα:~
Τὰ ἀπὸ τῆς πλε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον πλακόν· πλέω· καὶ ἕτερα· πλε
πλαίσιον εἶδος φθογγόν· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ ἕτερα:~
Τὰ ἀπὸ τῆς πλη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ πλαι
τοῦ η γράφονται· οἷον πλημμύρα, πλῆθος ὑδάτων·
πλησμονή· πλησιφαής ἡ σελήνη· πληγή· πλημ- πλη
μελής· πλήρης· πλησίον ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· πλησιάζω· πλη

πω· καὶ τὰ ἑξῆς· Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου·

πλει — οἷον πλεῖον τὸ περισσότερον· πλείων ὁ χρόνος· πλειὰς τὸ
κοινῶς ἑξάστερον· πλείω τὸ πλείονα· καὶ τὸ πλεῖον κατὰ
συναλοιφήν· καὶ τὰ ἑξῆς· Τινὰ δὲ διὰ τοῦ

πλιν — ι· οἷον πλίνθος· πλινθεία· πλινθίον τὸ τετράγωνον· καὶ
τὰ ἑξῆς· Τινὰ δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου·

πλοι — οἷον πλοῖον ἡ ναῦς· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ τὰ ἑξῆς·

πλυ — Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον πλύνω· καὶ τὰ ἑξῆς ἴσως·

πλο — Τὰ ἀπὸ τῆς πλο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ο μικροῦ γράφονται· οἷον πλόϊμος ἄνεμος· πλόος· καὶ
τὰ ἑξῆς· Τὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον πλω-

πλω — τὴς ὁ ναύτης· καὶ πλωτὸς ὁ πλεόμενος, ἀπὸ τοῦ πλέ-
πλώομαι· καὶ πλωΐζω· καὶ πλώω· καὶ πλωὰς εἶδος
ὀρνέου· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς·

πνι — Τὰ ἀπὸ τῆς πνι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ι γράφονται· οἷον πνῖγος τὸ καῦμα· Τὰ δὲ διὰ τοῦ

πνυ — υ ψιλοῦ· οἷον πνὺξ ὁ τόπος ἐν Ἀθήναις· Τὰ δὲ διὰ ει

πνει — διφθόγγου· οἷον πνείω ἀντὶ τοῦ πνέω· καὶ τὰ ἀπὸ τούτου·

πο — Τὰ ἀπὸ τῆς πο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ο μικροῦ γράφονται· οἷον πόθος· ποκάδες, αἳ δηλ(οῦσι) κ-
τῆνι σημαίνει τρίχας· πόνος· πόσις ὁ ἀνήρ· πολύ· πό-
τμος ὁ θάνατος· πότος ὁ οἶνος· πόλις· πόρος ὁ πε-
ράσιμος τόπος· πόντος· πόντιος ὁ [illegible], ὡς

ιν
ς

ἀπὸ τοῦ πολλάκις πονεῖν· πόα ἡ βοτάνη· πομφόλυγες
αἱ τῶν ὄμβρων φύσκαι· πόθος· ποτνιῶμαι τὸ ὀδακυ- πω
λῶ· ποππύζω, ἦχος ἐπὶ τῶν μικρῶν τοῖς ἵπποις· πόλεμος
καὶ ἕτερα:— Τινὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον
πῶλος τὸ πωλάριον· πώμαλα ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς·
πῶμα τὸ σκέπασμα· πῶρος ὁ λίθος· πῶυ τὸ ποί- πω
μνιον· πώγων, τὸ πωγώνιον· πωλῶ· πώρωσις ἡ
σκληρότης· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς πρη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
η ψιλοῦ γράφονται· οἷον πρηών· πρῆσβις· πρῆσβυς πρη
ὁ γηραιός· πρημνὸς ὁ κλάδος· καὶ ἕτερα:— Τινὰ
διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον πραΰνει· ὄνομα τὸ πραῦ· πραι
πραϋνδικῶ· πραίτωρ ἀξίωμα· πραιτοῦρα τόπος·
καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς πρι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι
γράφονται· οἷον Πρίαμος· πρίασθαι· πρίγκιψ ἀξίω- πρι
μα· πριμμικήριος ἄρχων τις· πρίων ἐργαλεῖον τε-
κτονικόν· πρῖνος δένδρον· πρίν· καὶ ἕτερα:— Τινὰ
διὰ τοῦ η· πρηὼν ὁ ἀπότομος τόπος· πρηγορεὼν ὁ στα- πρη
γαρεων· πρηστήρ· πρηών, ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους· καὶ
ἕτερα:— Τινὰ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον πρυμνή· πρυ
πρυλίς· πρυτανεῖς· καὶ ἕτερα· Τὰ διὰ τῆς οι
διφθόγγου· οἷον προίξ· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:— προι

Τὰ ἀπὸ τῆς προ συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
προ ο μικροῦ γράφονται· οἷον πρόπος· προτένθης ὁ λαί-
μαργος· προούμνη κύριον· πρὸξ ἡ ἔλαφος· προσκηνὸ
ὁ προῦος· προστροπὴ τὸ μίασμα. καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς
προ καὶ πρὸς. καὶ ἕτερα.— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω με-
πρω γάλου· οἷον πρωτός· πρωΐ· πρὼν τὸ προνακὸς
τοῦ ὄρους· πρώξιμος· πρῷρα. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων
καὶ ἕτερα.—
Τὰ ἀπὸ τῆς πλη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
πλη τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον πλημυρίζω· πληρόν· πλη-
κλιον τόπος. καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγ-
πλαι γου· οἷον πλαίω· πλαισμα. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων. καὶ ἕ-
τερα.— Τὰ ἀπὸ τῆς πλο
συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ
πλο γράφονται· οἷον πλόρθος· βλαπός· πληρόν. καὶ ἕτερα:—
πλω Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον πλῶξ ὁ λαγωός· πλω-
μα· πλωσείω, τὸ νηχιῶ. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς πλι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
πλι τοῦ ι γράφονται· οἷον πλισαύκη ἢ τρίβαι, ἢ τὸ πί-
τυρον· πλίλον τὸ πλῆρον. καὶ ἕτερα: Τινὰ δὲ
πλοι διὰ τῆς οι διφθόγγου· οἷον πλοία ὁ φόβος.
καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον
πλυ πλυξαγέλος τὸ παλούριον· πλύκλον τὸ πλύσμα· πλυνόν·

πύσσομαι· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰ ἑξῆς:—
Τὰ ἀπὸ τῆς ῥε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ῥέω· ῥέατος ποταμός· ῥεμ- ρε
βασμός· ῥευφαναδωλον(?)· ῥέγος τὸ βάμμα· ῥέεθρα
τὰ ῥεῖθρα· ῥέπω· κλίνω· ῥέζω τὸ πράττω· καὶ τὰ ἑξῆς:—
Τὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον ῥαιστήρ· σφαῖρα· ῥαιβοσκε- ραι
βόσκηπος· ῥαισδὸς ὄνομα θηρός· ῥαιχμὸς ἡ σχίσις·
ῥαίνω· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς:—
Τὰ ἀπὸ τῆς ῥη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
η γράφονται· οἷον ῥῆμα· ῥήγιον ὄνομα τόπου· ῥῆγος ρη
τὸ βαπτὸν ἱμάτιον· ῥηαστώνη ἀπαλλαξις ἀπὸ βροχῆς(?)· ῥὴν
τὸ πρόβατον· ῥηϊδίως ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως· ῥῆνος ὄνομα
ποταμοῦ· ῥήγνυμι· καὶ τὰ ἑξῆς:— Τινὰ δὲ
διὰ τοῦ ι· οἷον ῥίπτω· ῥιγῶ ῥιγῶ τὸ φοβοῦμαι· καὶ ρι
ῥιγόω ῥιγῶ ἐπὶ κεύους(?)· ῥίζα· ῥιπὴ ἡ ὁρμή· ῥὶς ἡ μυ-
κτίς· ῥίνη τὸ ῥίνιον· ῥίον ἀκρωτήριον πελοποννήσου·
ῥῖνος, τὸ δέρμα τοῦ βοός· καὶ τὰ ἑξῆς:— Τινὰ
δὲ διὰ τῆς ᾳ καὶ ι διφθόγγου· οἷον ῥᾳκαλῖ(?) τοῦ ἀλόγως(?)
ποιητικῶς· ῥᾳώνη, ἡ ἀπὸ τῆς ῥύσεως· ῥᾳον ἀντὶ τοῦ ῥεῖ ποι- ρᾳ
ητικῶς· καὶ τὰ ἑξῆς:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς ο καὶ ι διφ-
θόγγου· οἷον ῥοιὰ ἡ ῥοϊδία· ῥοίτιον ἀκρωτήριον· ῥοῖ-
ζημα, ἡ ἦχημα· ῥοιβδῶ τὸ ῥοφῶ· ῥοιζηδόν· καὶ τὰ ἑξῆς:— ροι
Τὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον ῥύαξ· ὑδαλέος(?)· ῥυθμός· ρυ

ἢ ἁρμονίαν· ῥυτήρ, ὁ χαλινός· ὁ λῶρος· ῥυσός, ῥυτίδας
ἔχων· ῥύκται ἢ ἀθρόοι· ῥυθμίζει, κανονίζει· ῥύπτω τὸ
καθαίρω· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα.—

ρο Τὰ ἀπὸ τῆς ρο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ο μικροῦ γράφονται· οἷον ῥοβοὰμ κύριον· ῥόδον· ῥόδος
νῆσος· ῥόθος, ὁ ἐκ τῶν κωπῶν ἦχος· ῥοδοσουνικὸν
ἔλαιον· ῥοαὶ ἢ κοινῶς ῥοίδια· ῥομφαία· ῥόπαλον, ἀκμωτὸν
ξύλον, ἢ κεκεφαλωμένον· ῥοπὴ ἰσχὺν ἢ βάρος· ῥοὴ καὶ ἕτερα.—

Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον ῥῶμος καὶ ῥωμύλος, ὀνό-
ρω ματα κύρια· ῥώμη ἡ δύναμις καὶ ἡ πόλις· ῥὼξ τὸ
φαλάγγιον· καὶ ἡ τοῦ βότρυος· ῥωσία χώρα· ῥωγμὸς
ἡ ῥῆξις· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα.—

Τὰ ἀπὸ τῆς σβε συλλαβῆς ἀρχόμενα, ἅπαντα διὰ τοῦ
σβε ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον σβεννύω· καὶ ἕτερα ἴσως.—

Τὰ ἀπὸ τῆς σε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον σέλας, ἡ τοῦ πυρὸς ἔξαψις· σελή-
σε νη· σεμίραμις κύριον· σέριφος, νῆσος· σεραφίμ· σεῦ-
τλος· σεβαστός· σέλευκος κύριον· σεμναὶ θεαὶ παρ' Ἀθη-
ναίοις αἱ ἐριννύες· σεμνός· σεσκρως ὁ τῶν ἰχθύων καὶ ὁ χάος
καὶ ἕτερα.— Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον
σαι σαίρω τὸ φιλοκαλῶ· σαίνω τὸ κολακεύω· καὶ τὰ ἀπὸ
τούτων καὶ ἕτερα.—

Τὰ ἀπὸ τῆς σι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι

γράφονται· οἷον σηλαικὸν ὄνομα· σημαίνω· σηλυβ-
ρία πόλις· σῆμα· σήθω τὸ κοσκινίζω· σηπεδὼν ση
ἡ σῆψις· σηροσκώληξ· σήσαμον· σηπία ζῶον· ση-
κὸς τὸ τέμενος· καὶ ἡ μάνδρα· καὶ τὰ ἑξῆς·— Τινὰ
διὰ τοῦ ι· οἷον σιγῶ· σιωπῶ· σίνομαι τὸ βλάπτω· σι
σίμων· σίδηρος· σιών· σισύρα ἡ γούννα· σῖτος· σι-
δηρόα· καὶ ὄνομα πόλεως· σιμὸς ὁ τὴν ῥῖνα ἀνέχων
σιντικὴ χώρα· καὶ τὰ ἑξῆς·— Τινὰ διὰ τῆς ει
διφθόγγου· οἷον σειρὰ ἡ ἄλυσις· σειρῆνες, μηχανή-
ματά τινα κατὰ γῆς ἢ μυθολογοῦντο· σειληνός, ὁ τιθηνὸς σει
τοῦ ὁ παιδαγωγὸς τοῦ διονύσου· σείω τὸ ταράσσω· καὶ
τὰ ἑξῆς·— Τινὰ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον συνηνί-
οχος· σύναιμος· καὶ τὰ ἀπὸ τῆς σὺν προθέσεως· συ
συκομορέα, συκῆ, τὰ σῦκα τοῖς χαμαίδρυσιν ἔοικα
καὶ ταῖς ῥίζαις· συλλήνη ὄνομα πόλεως· σύρβον ἢ
ὀπώρα· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς·—

Τὰ ἀπὸ τῆς σκη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ η ἤχου γράφονται· οἷον σκηπάζω· σκήπτομαι· σκη
σκηνάζω· σκηλετίζεται· καὶ ξηρὸς γίνεται· σκῆ-
λος· καὶ τὰ ἑξῆς·— Τινὰ διὰ τῆς αι διφθόγ-
γου· οἷον σκαιὸς ὁ ἀριστερός· σκαίρω· καὶ τὰ ἀπὸ σκαι
τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς·—

Τὰ ἀπὸ τῆς σκι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν

σκη διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον σκῆπτρον· σκληρόν· σκηνή·
σκῆψις· σκῆνος τὸ οἰκητήριον· καὶ ἕτερα:–
σκι Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον σκιμποῦς τὸ κραβάτιον· σκίρ-
ρος ὁ γύψος· σκίδναται διασκορπίζεται· σκιά· σκίρ-
ρωσις· σκίλλα· καὶ ἕτερα:– Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ
σκυ ψιλοῦ· οἷον σκῦτος τὸ δέρμα· σκυτάλη, ἡ ἀπομά-
κτρα· ἣν οἱ κοινοί, ῥίγχαν λέγουσι· καὶ ἡ στάθμη· σκύ-
φος ποτήριον ἥλιος· σκύμνοι, τὰ ἔκγονα τῶν λεόντων·
σκύλακες τὰ τῶν κυνῶν· σκύθης· σκῦλον τὸ
λάφυρον· σκύλλω, τὸ ἕλκω· καὶ ὀχλῶ· καὶ τὰ ἀπὸ τού-
των· καὶ ἕτερα:–
Τὰ ἀπὸ τῆς σκλη συλλαβῆς ἀρχόμενα ἅπαντα διὰ
σκλη τοῦ η γράφονται· οἷον σκληρόν:–
Τὰ ἀπὸ τῆς σκνι συλλαβῆς ἀρχόμενα ἅπαντα διὰ
σκνι τοῦ ι γράφονται· οἷον σκνίψ:–
Τὰ ἀπὸ τῆς σκο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον σκοπὸς ὁ προορῶν
σκο τοῦ στρατοῦ· σκόπελος τόπος ὑψηλός· σκόλοψ,
ξύλον ὀξύ· καὶ τῶν φοινίκων αἱ ἀκμαί· σκοπιά,
τόπος ὑψηλός· σκοτομήνη, ἡ ἀσέληνος νύξ·
σκόροδον· σκόλυμον, βοτάνη· σκορδινᾶσθαι, ὃ σκυ-
δᾶσθαι· χασμᾶσθαι· καὶ ἕτερα:– Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω
σκω μεγάλου· οἷον σκῶλον τὸ ἐμπόδιον· σκώψ, τὸ κό-

πεῖον· σκώπτω τὸ λοιδορῶ· σκώπτει· καὶ τὰ ἀπὸ
τούτων· καὶ ἕτερα·
Τὰ ἀπὸ τῆς σμη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
η γράφονται· οἷον σμῆνος τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν· σμη
σμῆγμα τὸ καθάρισμα· σμήχειν τὸ καθαίρειν· καὶ
ἕτερα· Τινὰ διὰ τοῦ ι· οἷον σμίλη ἡ δίκελ-
λα· σμῖλαξ βοτάνη· σμιλεύω τὸ τέμνω· σμικρόν· σ- σμι
μινύη γεωργικὸν ἐργαλεῖον· καὶ ἕτερα· Τινὰ
διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον σμύρνα πόλις· σμύραινα σμυ
ἰχθύς· σμύχειν τὸ καίειν· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα·
Τὰ ἀπὸ τῆς μω συλλαβῆς ἀρχόμενα, ἅπαντα διὰ τοῦ ω με- μω
γάλου γράφονται· οἷον σμῶδιξ ὕφαιμος πληγή·
καὶ ἕτερα ἴσως·
Τὰ ἀπὸ τῆς σο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ο μικροῦ γράφονται· οἷον σοφός· σολομών, σόλων σο
κύρια· σόλοι ἔθνος· σόλος ὁ δίσκος· σόδομα τόπος·
σοβαρός· σοβῶ τὸ ταράσσω· σορὸς ὁ τάφος· σό-
λυμα τόπος· καὶ ἕτερα· Τινὰ διὰ τοῦ
ω μεγάλου· οἷον σωρὸς πλῆθος ἀσταχύων συνη-
θροισμένον ἀσθὲν· σώφρων· σῶος· σώζω· σω- σω
κος ὁ ἐπίθετον τοῦ ἑρμοῦ· σωκράτης· σῶμα· καὶ
τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα·
Τὰ ἀπὸ τῆς σπο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν

διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον ἀπῆμα· ἀπηκουλαύτως
ἀπη ὁ δήμιος· ἀπήκλονο ὁ ὕελος· ἀπηκὸ τὸ σπήλαιον· ἀπηύδο-
μαι τὸ φιλιοῦμαι· ἀπήρχετο· ἀπηυδάξα· καὶ ἕτερα.

ἀπαι Τὰ δὲ, διὰ δίφθογγου· οἷον ἀπαιρῶ τὸ ψυχορραγῶ· καὶ τὰ ἀπὸ τού-
των· καὶ ἕτερα.

Τὰ ἀπὸ τῆς ἀπι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η
ἀπη γράφονται· οἷον ἀπήλαιον· ἀπηλυπῆς τὰ βεβρωμένα
τῶν ποτηρίων· καὶ ἕτερα. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον ἀπι-
ἀπι λος ὁ ῥύπος· ἀπινθηρὴ λαμπηδών· καὶ ἕτερα.
ἀπει Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει καὶ ἰσ δίφθογγου· οἷον ἀπείραν ἡ συνάξις, ἤτοι
τὸ πλῆθος τῶν περὶ τὰ μέτρων· ἀπείσιος ἡ πεσονδή· ἀπει-
ρημα τὸ τοῦ ὄφεως ἄλημα· ἀπειρῶ· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα.

Τὰ ἀπὸ τῆς ἀπο συλλαβῆς ἀρχόμενα ἅπαντα, διὰ τοῦ ο
ἀπο μικροῦ γράφονται· οἷον ἀποσονδή· ἀποδία· ἄπορος· καὶ
τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα.

Τὰ ἀπὸ τῆς πη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν, διὰ τοῦ η
πη γράφονται· οἷον πήμων ὁ τοῦ ποδὸς· πῆθος· πηκονίζω τὸ λε-
πτύνω· πηλη· καὶ ἕτερα. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷ-
ον πίχος ἡ τάξις· πιλικός, καρτερικός· πιγμαλίας ὁ ὀλιμ-
πι τικός· πιβη, βοτάνη· πίφος τὸ πλῆθος· πιβασ ἡ περωνή·
πιμμα ὅλος βαμμάλος· πιλωνοι τὸ χαμηροῦ· καὶ ἕτερα.
πει Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει καὶ ἰσ δίφθογγου· οἷον πειλιός τὸ τῆς ἀξι-
νης ξύλον· πείβω τὸ πιαίνω· πείχω, τὸ τάξιν ποεισόμαι·

καὶ ἕτερα.— Τινὰ δὲ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου· οἷ(ον)
ποιχίζω τὸ κινῶ· ποιβάζω τὸ σωπάζω· ποιβή· καὶ ἕτε- ποι
ρα.— Τὰ δὲ διὰ τοῦ ὖ ψιλοῦ· οἷον πύξ λίμνη· πυ
θῶ τὸ ἄσθμη· πυγῶ· πυτίον· πύλος· πύραξ· καὶ τὰ ἀπὸ
τούτων· καὶ ἕτερα.—

Τὰ ἀπὸ τῆς πο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ο
μικροῦ γράφονται· οἷον πόμα· πορῶ τὸ καταπραΰνω· πο
πόμαχος· πόα· πόλος· πολίζω· πόνος· καὶ ἕτερα.—
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον πωμύλος ὁ ἐπιτήδειος πω
γελωτοποιὸν· καὶ ὁ χάλκος· πωϊκός· πώσιον τὸ πόσιον·
καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα.—

Τὰ ἀπὸ τῆς πρυ συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ὖ
ψιλοῦ γράφονται· οἷον πρυφνὸς ὁ δεινός· ἤτοι ἄφρων· πρυ
πρυμνῶν ὄνομα τόπου· καὶ ἕτερα.— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ
η· οἷον πρηνίζω τὸ ἀτακτῶ· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα.— πρη

Τὰ ἀπὸ τῆς πρε ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· οἷον πρέφω.— πρε

Τὰ ἀπὸ τῆς προ συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
ο μικροῦ γράφονται· οἷον προφῶ· πρόβιλος· ὁ κοινῶς προ
πρόβιλα· ἤγουν ὁ κόνος· καὶ πᾶν ἀμαλούμενον· προβῶ
τὸ ταράσσω· καὶ ἕτερα.— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ
ω μεγάλου· οἷον πρωμνή· πρωφῶ τὸ πρέφω· καὶ τὰ πρω
ἀπὸ τούτων· καὶ ἕτερα.—

Τὰ ἀπὸ τῆς φι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ

σφη τοῦ η γράφονται· οἷον σφηνοπώγων ὁ πάσσαλος· σφηνῶ· σφήξ· β

σφι καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον σφίγγω:— Τινὰ

σφυ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον σφύζω· σφυγμός· σφύρα· καὶ τὰ

ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς σφη συλλαβῆς ἄπαντα διὰ τοῦ η ψιλοῦ γρά- α

σφη φονται· οἷον σφηκτήριον· σφηδανὸν τὸ σφοδρόν·· πλὴν

σφαι τοῦ σφαῖρα διὰ τῆς αι διφθόγγου:—

σφρυ Τὰ ἀπὸ τῆς σφρυ συλλαβῆς διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· οἷον σφρυγῶ:—

σχη Τὰ ἀπὸ τῆς σχη συλλαβῆς, ἅπαντα διὰ τοῦ η ψιλοῦ· οἷον

σχήδιον· σχήτλιον· καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς σχι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι ψι-

σχι λοῦ γράφονται· οἷον σχίζω· σχῖνος τὸ δένδρον· καὶ ἕτερα:—

σχη Τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· οἷον σχῆμα· σχήσω· καὶ ἕτερα:—

σχοι Τινὰ δὲ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου· οἷον σχοῖνος τὸ σχοινίον·

καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς τη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η

τη ψιλοῦ γράφονται· οἷον τῆγος τὸ σκεῦος· τηλέα· τημελῶ·

τήμαχος τὸ τμημάτιον· τήμενος ὁ ἀποκεκομμένος τό-

πος τινί· τήρας· τηρέβινθος ὄνομα δένδρου· τήρετρον

τὸ τρύπανον· τήμπος τὸ τοῦ ὄρους κοίλωμα· τηοῦτο-

σον· τῆχος· τήλιαν παρὰ τεχνίτης· ἰδίως δὲ οἱ ἐξάλλα-

γοι· τηνδῶ τὸ ἠθῶ· καὶ ἕτερα:— Τινὰ δὲ διὰ

ται διφθόγγου· οἷον ταινία εἶδος στεφάνου· ταίναρον τό

τῆς λακωνικῆς ἀκρωτήριον. καὶ τὰ ἀπὸ τούτου καὶ τὰ ὅμοια:—

Τὰ ἀπὸ τῆς τι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον τήβεννα τὸ βασιλικὸν μανδύον. τήγανον. τήκω. τηθὴ ἡ μάμμη. τηλύγετος ὁ μονογενής. καὶ ὁ μόνος. καὶ ὁ γέρων. τηλόθι ἀντὶ τοῦ μακράν. τημελῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι. τηνικαῦτα ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. καὶ ἀντὶ τοῦ ταύτῃ. τήμερον. τῆμος. τῆξις. καὶ τὰ ὅμοια:— τη

Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι. οἷον τίω τὸ ἀντὶ τοῦ ἀποδίδωμι. καὶ τιμωροῦμαι. καὶ τὸ τιμῶ. τιάρα. τιβηριὰς θάλασσα. τίγρις ποταμός. καὶ τίγρις τὸ ζῶον. τιθήνη ἡ τροφός. τιθασὸς ὁ ἥμερος. τίμων ὄνομα. τιτᾶνες δαίμονες καταχθόνιοι. τίτανος ἡ ἄσβεστος. καὶ τὰ ὅμοια:— τι

Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου. οἷον τείνω τὸ τανύω. καὶ τὸ ἀφορῶ. τείρω τὸ δαμάζω. τειρεσίας κύριον. τεῖχος οὐδετέρως. τείρεα τὰ ἄστρα. καὶ τὰ ὅμοια:— τει

Τινὰ δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου. οἷον τοῖχος ἀρσενικῶς. τοιοῦτον. καὶ τὰ ὅμοια. τοι

Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. οἷον τυραστάληθῆ τὰ σκάνδαλα. τύχη. τύμπανον. τύφεται. καὶ ἧπται. τυρβάζω μὲν θερμοῦ. τύπος. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων. καὶ τὰ ὅμοια:— τυ

Τὰ ἀπὸ τῆς τλι ἅπαντα διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον τλήμων:— τλη

Τὰ ἀπὸ τῆς τμη, ἅπαντα διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον τμῆσις ἡ διαίρεσις:— τμη

Τὰ ἀπὸ τῆς τμω

τρα συλλαβῆς, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται ἅπαντα· τραῦλος:—

Τὰ ἀπὸ τῆς το συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
το ο μικροῦ γράφονται· οἷον τόχμη· τομίας ὁ ἄνορχος· τό-
νος· τολύπη ἄθροισις βοτανῶν· τόκος· τοπάζιον λίθος
διαυγέστατος καὶ ὑπόχλωρίζων· τόξον· τόφρα· καὶ τὰ ἑξῆς:—

τω Τωθάζω ὃ δηλοῖ τὸ ὑβρίζω μέγα:—

τρε Τὰ ἀπὸ τῆς τρε διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον τρέχω:—

Τὰ ἀπὸ τῆς τρι συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
τρη η γράφονται· οἷον τρήρων ἡ περιστερά· τρῆσις ἡ τρύ-
πησις· τρηχὺς ὁ τραχύς· καὶ τὰ ἑξῆς:— Τινὰ δὲ διὰ
τρι τοῦ ι· οἷον τριάς· τριάν(?)· τρίβων κ(?) εἶδος ἱματίων· τρι-
βω· τρίγωνον· τρίαινα (?)· καὶ τὰ ἑξῆς:—

τρυ Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον τρυβλίον τὸ ὀξύβαφον ἀγ-
γεῖον· τρύχω τὸ δαμάζω· τρυγῶ· τρύζω· τρυφή·
καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς:—

Τὰ ἀπὸ τῆς τρο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τρο τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον τρόπος ἡ γνώμη καὶ ὁ τρό-
που· τροφή· τρόπαιον, ἀπὸ τοῦ τρέπω· τροχός· τρ-
οπωτήρ· καὶ τὰ ἑξῆς: Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω
μεγάλου· οἷον τρώγω· τρώγλη ἡ τρύπα· τρωγάλια
τρω οἱ ἐρέβινθοι· τρώς· τρωός· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ τὰ ἑξῆς

Τὰ ἀπὸ τῆς φε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
φε τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον φενακίζω τὸ ἐξαπατῶ.

φόρμω τὸ φονᾶν ποιητικῶς. φέρω. φερσεφόνη.
φελλὸς τὸ σύνορον χωρίον. φεταλλοιοὶ ἀπὸ μηθήρης.
φρύνη. φύλλος. καὶ τὰ ἑξῆς: — Τ ἵνα δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου.
οἷον φαίνω τὸ σημαίνω. καὶ φαιδροφανῶ. καὶ τὸ λάμπω. φαι
φαίακες ἔθνος. φαιὸν χρῶμα τὸ μέσον λευκοῦ καὶ
μέλανος. φαιστὸς πόλις. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων. καὶ τὰ ἑξῆς: —
Τὰ ἀπὸ τῆς φθι συλλαβῆς ἀρχόμενα, ἵνα μὲν διὰ
τοῦ ι γράφονται. οἷον φθίνω τὸ λήγω. φθινάς. νόσος. φθι
φθινόπωρον. φθία τόπος. καὶ τὰ ἑξῆς: — Τ ἵνα δὲ διὰ
τῆς ει διφθόγγου. φθείρω. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων: — φθει
Τὰ ἀπὸ τῆς φι συλλαβῆς ἀρχόμενα, ἵνα μὲν διὰ τοῦ
ι γράφονται. οἷον φιάλη. φιλῶ τὸ ἀγαπῶ. φιλόγονος φι
καὶ φιλίσκος. νῆσος. φινεύς. φιμὸς ὁ λεγόμενος κη-
μός. ἤγουν ὁ χαλινός. φιτρὸς ὁ κορμός. καὶ τὰ ἑξῆς: —
Τ ἵνα δὲ διὰ τοῦ η. οἷον φηγὸς ἡ δρῦς. φηλῶ τὸ ἐξαπα- φη
τῶ. φήμη. καὶ φημί. καὶ τὰ ἑξῆς: — Τὰ δὲ διὰ
τῆς η καὶ ι διφθόγγου. οἷον φασίας κύριον. φάσομαι φῃ
τὸ ἀκριβολογοῦμαι καὶ ἐλέγχω. φᾶσις ὄνομα πο-
ταμοῦ. καὶ τὰ ἑξῆς: — Τ ἵνα δὲ διὰ τῆς οι
διφθόγγου. οἷον φοῖβος ἐπίθετον τοῦ ἀπόλλωνος. φοι
φοινίκη ἡ συρία. φοίνιξ ὄνομα κύριον. καὶ τοῦ δένδρου
καὶ δὴ καὶ ὀρνέου. φοινικοῦν χρῶμα. φοιτῶ τὸ ἐπι-
πίσω συνεχῶς ἔρχομαι. καὶ τὰ ἑξῆς: Τ ἵνα δὲ διὰ τοῦ

φῦ ῦ ψιλοῦ· οἷον φυκὴ ἡ τῶν μήλων ἀναστρομή. φύσιγγες
ταὶ καὶ ταῖς ψύμαις ἢ καὶ καύματα. φῦλον τὸ γένος.
φύλλον δὲ τὸ τῶν δένδρων, διὰ δύο λλ. φῦκος τὸ φυ
κάριον. φῦσις. φύρδην, ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένως.
φυρῶ. φύσκη ἡ κοινῶς φούσκα. φυλακῶ. καὶ
τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:—

φλη Τὰ ἀπὸ τῆς φλη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ η γράφονται· οἷον φληνάφος: Τινὰ δὲ διὰ
φλῖ τοῦ ῖ· οἷον φλιὰ τὸ ἀνώφλιον.— Τινὰ δὲ διὰ τῆς
φλοι ο καὶ ῖ διφθόγγου· οἷον φλοῖσβος ἡ ταραχή· φλοιός:—
φλυ Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ῦ ψιλοῦ· οἷον φλύαρος ὁ μωρός.
φλυκτίδες, τὰ ἀπὸ τοῦ πυρὸς φυσήματα. φλύ
αν τὸ καίειν. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων. καὶ ἕτερα:—

φλο Τὰ ἀπὸ τῆς φλο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον φλόξ· φλόνος φυ
φλω τόν· φλογμός. καὶ ἕτερα.— Τινὰ δὲ διὰ
τοῦ ω μεγάλου. οἷον φλωρεντία πόλις. φλω
ρεντῖνος δὲ ὄνομα κύριον. καὶ ἕτερα:—

Τὰ ἀπὸ τῆς φο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
φο τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον φονεύω. φόβη, ἡ θρὶξ
τῆς κεφαλῆς. φορυτὸς τὸ πλῆθος. φορητὸς ὁ
ὑπομονητός. φόρος τὸ τέλος. φορῶ. φόρμιγξ ἡ
κιθάρα. φορμὸς πᾶν πλέγμα, ἀττικῶς κάλαθος

κον, ἀπὸ τοῦ στήθιον· ἄγγος τοιοῦτον· φορτίον· φολίς·
φόλις· φορβάς· τὸ φοράσιον· καὶ ἕτερα:—
Τινὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον φωκάς· φώκη ζῷον·
φώκαια καὶ φωκὶς πόλις· φῶς· φὼρ ὁ κλέπ- φω
της· φωρῶ· φώζων τὸ ὀπτημένον· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων·
καὶ ἐξ αὐτῶν καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς φρε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ η γράφονται· οἷον φρήν· φρήτρα ἡ φατρεία καὶ φρη
ἡ συγγένεια. Τινὰ διὰ τοῦ ι· οἷον φρίκη· φρι
φρίσσειν· φριμάσσειν· φριαστήν· καὶ ἕτερα:—
Τινὰ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον φρῦνοι οἱ βάτραχοι· φ- φρυ
ρυκτωρία ἡ διὰ λυχνία· φρύνιχος· φρύγανον· καὶ
τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἐξ αὐτῶν καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς φρο συλλαβῆς, διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἷον φρόνιμος:—
Τὰ ἀπὸ τῆς χε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ φρο
ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον χερμὰς λίθος τὴν χεῖρα πλη- χε
ρῶν· χέρσος ἡ ξηρά· χερρόνησος· χελωνίς, ἡ βαθμίς·
χελώνη· καὶ ἕτερα:— Τὰ δὲ διὰ διφθόγγου· οἷον
χαίρω· χαίτη· χαιρέας πολέμιος· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· χαι
καὶ ἐξ αὐτῶν· καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς χη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
η γράφονται· οἷον χηλαί· οἷον ὄνυχες τῶν ἀλόγων ζῴων· χη
χήν· χήμη εἶδος ὀστρακοῦ· χηραμὸς ὁ φωλεός· χῆρα

γωνή· καὶ ἕτερα. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον χιών·
χι χιλὸς ἡ τροφή· χιτὼν τὸ ἱμάτιον· χίλια· Χίος νῆσος·
χίμαρος· χιτών· καὶ ἕτερα. Τινὰ δὲ διὰ τῆς α
χαι ι καὶ ι διφθόγγου· οἷον χαίρω· Χαίρων ὄνομα τινὸς τῶν ἱππο
κενταύρων· Χαίρων· χαίρετος· χαμαίζει· χαμαίρροος
ὁ κατὰ χαμαὶ ῥέων ποταμός· χαίτη· καὶ ἕτερα.
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον χυδαῖος ὁ ἀτελής· χύτλω·
χυ χύτλα τὸ ἔλαιον, τὸ μετὰ ὕδατος κυρίως· χύ
τρα· χυτόν· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· καὶ ἐξ ὧν καὶ ἕτερα.
χθε Τὰ ἀπὸ τῆς χθε συλλαβῆς, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· οἷον χθές.
χθω Τὰ ἀπὸ τῆς χθο συλλαβῆς, ἤτοι τῆς χθονός, διὰ τοῦ ω
μεγάλου γράφεται ἢ ἀπὸ θέματος τὸ ὅ· χθών· ἀπὸ δὲ τῆς
χθο γενικῆς κωστήχοις διὰ τοῦ ο μικροῦ· χθονός· καὶ χ
θόνιος ἀπὸ τούτου.
Τὰ ἀπὸ τῆς χλι συλλαβῆς ἅπαντα διὰ τοῦ ι γράφον
χλι ται· οἷον χλιδών, κόσμος περὶ τὸν βραχίονα· χλιαίνω·
χλιδῶν, ἀπατηλῶν· καὶ ἕτερα.
Τὰ ἀπὸ τῆς χλο συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
χλο τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον χλόη· χλοάζει· καὶ ἕτερα.
χλω Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον χλωρόν.
Τὰ ἀπὸ τῆς χο συλλαβῆς, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ·
χο οἷον χόος· χοός· χολή· χοή· χορδή· χορός· καὶ ἕτερα.
χω Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον χωλός· χῶμα· χώρα·

χωνίον· χωνευτήριον· χωνεία· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων·
καὶ ἢ ἔξω ὧν· καὶ τὰ τοιαῦτα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς χρη συλλαβῆς, διὰ τοῦ η ἤχου· οἷον χ- χρη
ρησμός· χρηματισμός· χρηματισμὸς ὄνομα· καὶ τὰ τοιαῦτα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς χρε συλλαβῆς ἀρχόμενα τινὰ μὲν διὰ
τοῦ η γράφονται· οἷον χρηματοπράτης· χρημα- χρη
τίζω τὸ χρηματισμοῖς διδόναι μηνύειν ὑπάρχω· χρεί-
ος ἂν σημαίνῃ· καὶ ὁ δεσμώτης· καὶ τὰ τοιαῦτα:—
Τινὰ διὰ τοῦ ι· οἷον χρίω τὸ ἀλείφω· χριστός· χρί- χρι
σμα καὶ τὸ ἐγχρίσμα· καὶ τὰ τοιαῦτα:— Τινὰ δὲ
διὰ τῆς ε καὶ ι διφθόγγου· οἷον χρεία· χρεῖα τὸ μαν- χρει
τεύω καὶ τὰ τοιαῦτα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς οι
διφθόγγου· οἷον χροιά· Τινὰ διὰ τοῦ υ ἤχου· χροι
οἷον χρυσός· καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἢ ἔξω ὧν καὶ τὰ τοιαῦτα:— χρυ
Τὰ ἀπὸ τῆς χρο συλλαβῆς ἀρχόμενα τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ο μικροῦ γράφονται· οἷον χρόμαδος ὁ κτύπος· χρο
χρόνος· Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον χρώς· χρω
χρῶμαι· καὶ τὰ ἐκ τούτων καὶ τὰ τοιαῦτα:—
Τὰ ἀπὸ τῆς ψε συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷον ψεδνὸς ὁ μαδαρός· ψε
ψαῦρος· ψεφεννὸς ὁ σκοτεινός· ψέλλιον κόσμος
πώς· ψέγω· μέμφεται· ψελλίζω τραυλίζω· ψεκάζω
δροσίζω· καὶ τὰ τοιαῦτα:— Τινὰ δὲ διὰ τῆς αι

ται φθόγγου· οἷον ταιπονῆλος μηλιπούτηος· ταίκαλον
ἀρνίου· ταῖρα· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα:-
Τὰ δὲ ἀπὸ τῆς τη συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
τη η γράφονται· οἷον τηνός ὁ φαλακρός· τῆφος· τη
φίδες μικροὶ λίθοι· τηλαφαί· τηχιόμαλιξα· τη
σαίω ὁμοίως μαλίσαι· τήγκαυ· τηϋδνα ἀπὸ τοῦ τήγαν·
τήνυς οἱ τῶν φοινίκων καρποί· καὶ οἱ ἡλαῖοι· καὶ ὄ-
νομα ἰχθύων· καὶ ἕτερα:- Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι·
τι οἷον τιλος ὁ γυμνός· τιθυρισμός· τιτακὸς ὄνομα π-
τηνοῦ· τιας ἡ δρόσος· τίξις ἡ τρωγομένη· τιχία·
τιμμίθιον· τίαθος· καὶ ἕτερα:- Τινὰ δὲ διὰ
τοι τῆς οι διφθόγγου· οἷον τοιθεὶς ὁ ἠκνόδοξος· τοιαι
λαγόνης ἡ τὰ νῶτα· τοῖθος, σποδός· καὶ ἕτερα:-
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον τυπηρ· τυχεόν· τυχη
τυ τύαι αἱ λαγόνης ἡ τὰ νῶτα· τύλαιον βοτάνη· τύχω
τὸ ζωογονῶ· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ζῶν· καὶ ἕξων· καὶ ἕτερα:-
Τὰ δὲ ἀπὸ τῆς το συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ
το ὀμικροῦ γράφονται· οἷον τόφος ὁ πλεύπος· τολόλος ὁ
κεραυνός ὁ ὀξέως φερόμενος· τολοκαμπηλάζα
ζονία· καὶ ἕτερα:- Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου·
τω οἷον τωαιδολωσωλία· τωερλκαιη· τωειωσα· τω
μος· τωμια, ~~[illegible]~~ τα· τῶ τὸ λησαιων· τωχονται
τείβοντος· καὶ τὰ ἀπὸ τούτου· καὶ ἕξων· καὶ ἕτερα:-

Καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ α ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἀει
ἔχουσι τὴν μετὰ τὸ α συλλαβήν· οἷον ἀετός· ἀγέλη·
ἄρτεμις. τινὰ διὰ τῆς αι διφθόγγου· οἷον ἀραιός· ἀκραι- αρη
φνής. ἀχαιός· καὶ τὰ ἑξῆς. τινὰ διὰ τοῦ η· οἷον
ἄβδηρα· ἀβληχρόν· ἀθῷα· ἀδημονῶ· ἀγήνωρ·
καὶ τὰ ἑξῆς. τινὰ διὰ τοῦ ι· ἀτριβής· ἀβρικής·
ἀχιλλεύς· ἀλιεύς· ἀριθμός· ἄλφιτα· καὶ τὰ ἑξῆς. τινὰ
διὰ τῆς η καὶ ι διφθόγγου· ἀνδρῆος· ἀμείβω· ἀλ-
φειός· καὶ τὰ ἑξῆς. τινὰ διὰ τῆς οι διφθόγγου·
οἷον ἀθροίζω· ἀγροίκη· ἀγροιώτης· καὶ τὰ ἑξῆς.
τινὰ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· ἀθύρω· ἀφρύσσω· ἀγύρτης·
ἄργυρος· ἄβυδος· ἀσφύνω· ἀλκυών· ἀγκύλον· ἀ-
γυιά· καὶ τὰ ἑξῆς. τινὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἷον ἀ-
βρότονον· ἀγωνή· ἀκροατής· ἀλοεύς· ἄροτρον· καὶ
τὰ ἑξῆς. τινὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον ἀχῶσις·
ἀκρωτήριον· ἀμώριον· ἀγωγή· ἀδώνις· ἄμπω-
τις· ἄνως· καὶ τὰ ἑξῆς:—
Καὶ τὰ ἀπὸ τῆς βα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ η ἔχουσι τὴν μετὰ τὸ βα συλλαβήν· οἷον βάκχος·
βασιλεία. τινὰ διὰ τοῦ ι· βαδίζω· βασιλεύς·
βάρβιτον. τινὰ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· οἷον βαβυλών·
βαΰζειν. τινὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου· βατώας:—
Καὶ τὰ ἀπὸ τῆς γα συλλαβῆς, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η

ἔχουσι τὴν μετὰ τὸ γα συλλαβήν. οἷον γαμήλιον: τινὰ
δὲ διὰ τοῦ ῑ. οἷον γαλιτός. γαβριά. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ
ε ψιλοῦ. οἷον γαλαώτην:—

Καὶ τὰ ἀπὸ τῆς δα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ η ἔχουσι τὴν μετὰ τὸ δα συλλαβήν. οἷον δαημῶν.
δαμιανός. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ. οἷον δαπτυχές.
δανεύω: Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἷον δάκοσος:—

Καὶ τὰ ἀπὸ τῆς θα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν, διὰ τοῦ
η ἔχουσι τὴν μετὰ τὴν θα συλλαβήν. θαργηλιών:
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ῑ. οἷον θαμινά: Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ.
οἷον θαλύσια. θάμυρος:—

Καὶ τὰ ἀπὸ τῆς κα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν
διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἔχουσι τὴν μετὰ τὴν κα συλλαβήν. οἷον
καρνεάδης. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ. καλύπτω:
Τινὰ δὲ διὰ τοῦ η. οἷον κάπηλος. κάμηλος. καρχη-
δών. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ῑ. οἷον κάμινος. Τινὰ δὲ διὰ
τοῦ ο μικροῦ. οἷον κακόδοπος. καλλονή. Τινὰ δὲ διὰ
τοῦ ω μεγάλου. οἷον καλλωπίζω:—

Καὶ τὰ ἀπὸ τῆς λα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ
τοῦ ε ψιλοῦ ἔχουσι τὴν μετὰ τὴν λα συλλαβήν. λαέ-
ριζα. Τινὰ δὲ διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ. λάφυρα. Τινὰ δὲ
διὰ τοῦ ῑ. λαλιά. λαπιθῶν. λαμπτάν. Τινὰ δὲ διὰ
τοῦ η. λαμπαδών:—

Τὰ ἀπὸ τῆς μα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἔχουσι τὴν μετὰ τὴν μα συλλαβήν· μακεδών· τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· μακηρα· τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· μάριος· τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· μαγνήτης·

Τὰ ἀπὸ τῆς πα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι ἔχουσι τὴν μετὰ τὴν πα συλλαβήν· πάμισος· τινὰ δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· παθηνός· τινὰ δὲ διὰ τῆς η καὶ ι διφθόγγου· οἷον παλαίω· παλαιόν·

Τὰ ἀπὸ τῆς σα· καὶ σκα· καὶ σφα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι ἔχουσι, τὴν μετὰ τὴν ἄρχουσαν συλλαβήν· οἷον σαίεισα· τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· σαμφηρος· τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· σκαχηνον· τινὰ δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· σφαίνηχος· τινὰ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ· σαυρότης· τινὰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· σκαμμωνία·

Τὰ ἀπὸ τῆς τα καὶ τρα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι ἔχουσι, τὴν μετὰ τὴν ἄρχουσαν συλλαβήν· οἷον τάριχος· ταμίας· τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· τράχηλος· τινὰ δὲ διὰ τῆς η καὶ ι διφθόγγου· ταπεινός·

Τὰ ἀπὸ τῆς φα συλλαβῆς ἅπαντα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἔχουσι τὴν μετὰ τὸ φα συλλαβήν· οἷον φαέθων· φανερόν·

Τὰ ἀπὸ τῆς χα συλλαβῆς ἀρχόμενα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι ἔχουσι τὴν μετὰ τὸ χα συλλαβήν· οἷον χαλινός·

Τινὰ δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· χάρυβδις:— Τὰ ἀπὸ
τῆς τα συλλαβῆς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ ἔχουσι τὴν μετὰ τὴν
τὸ τα συλλαβήν· οἷον ταθυρόν:—

τὰ παραλήγοντα τῶν λέξεων :

Τὰ διὰ τοῦ ιος ἤτοι ἐπίθετα ἤτοι κύρια ἤτοι ἀπὸ τό-
που λαμβανόμενα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑπὸ τὴν διὰ
ιος τοῦ ι ἀκολουθίαν εἰσίν· ἐπίθετα μέν, οἷον ἅγιος· κύ-
ριος· ὅσιος· λόγιος· ἄξιος· κύρια δέ, οἷον δημήτρι-
ος· γεώργιος· ἀλέξιος· ἀκάκιος· καὶ τὰ τῶν μηνῶν
ὀνόματα· οἷον μάρτιος· ἀπρίλλιος· καὶ τὰ τῶν ἄλλων·
ειος ἄρειος δέ, βασίλειος· καὶ ἡράκλειος διὰ διφθόγγου· ἀ-
ιος πὸ τόπων δὲ λαμβανόμενα, οἷον ὀύνιος· θαλάσσιος·
καταχθόνιος· σαλαμίνιος· αἰγύπτιος· κύπριος· ῥόδιος·
καὶ ἕτερα· ὅσα δὲ ὡσεὶ κατὰ παρὰ τοῦ γεια, διὰ τῆς δι-
ειος φθόγγου γράφονται· οἷον ἄγειος· ἐπίγειος· πρόσγει-
ος ὁ πλησίον τῆς γῆς· καὶ ἔγγαιος ὁ ἐν τῇ γῇ· ἔγγειον
ιον δὲ τὸ πλησίον γῆ:— Τὰ διὰ τοῦ ιω ῥήματα
καὶ ἐνεργητικῶς γραφόμενα καὶ παθητικῶς, διὰ
ιώ ιω τοῦ ι γράφονται· οἷον κονίω· κονίομαι τὸ ἀσμάχω
ἤτοι μάχομαι· χρίω τὸ ἀλείφω· καὶ ἕτερα:: χρείω
ειω δὲ τὸ μαντεύω διὰ διφθόγγου· καὶ ὅσα ἀπὸ ἐνεστῶτος
ἢ μέλλοντος εἰσὶ παρηγμένα· οἷον ὀψείω· βρωσείω.

καὶ ὅσα ἀπὸ ὀνομάτων εἰσὶν ἢ ἔχουσι τὸ ι· οἷον σικύω σπάω· καὶ
ὅσα ἔχουσιν αὐτὸ τὸ σ παρακείμενον, τὸ σύζυγον ὄκλασιν· οἷον
κλάω, ὅτι κλαίοις·~

Τὰ διὰ τοῦ ιρος ὀξύτονα· ἤτοι προπαροξύτονα, τινὰ μὲν
διὰ τοῦ ι γράφονται· τινὰ δὲ διὰ τοῦ η· καὶ ὀξύτονα
μὲν ταῦτα διὰ τοῦ ι· πιρός· χειρός· ὀϊρός· καὶ ἕτερα. ιρος χειρ
Τὰ δὲ διὰ τοῦ η ταῦτα· χηρὸς ὁ ἀγαθός· ἱερὸς ὁ ἄφραν ηρος
τος· σηρὸς πόλις Βαβυλῶνος· καὶ ἕτερα· σμηρὸς ὁ κόσμος ηρος
γυναικεῖος, ὁ ἄφθονος· Προπαροξύτονα δέ, βέλτιρος· ιρος
ὕστηρος· καὶ ἕτερα· Διὰ δὲ τοῦ η, ἄχρηρος ὁ χρησι ηρος
μάτων· καὶ ἄχρηρος ὁ μὴ χρησιμάτων· καὶ ἕτερα.—

Τὰ διὰ τοῦ ηω ῥήματα, συναιρούμενα ἐπὶ δευτέρου καὶ τρί εω θε
του προσώπου συναίρεσιν ἐπιδέχεται, διὰ τοῦ η ψιλοῦ
γράφονται· οἷον θηέω· θηᾶσθαι· χηέω χηᾶσθαι· καὶ ἕτερα.

Τὰ δὲ μὴ δεχόμενα, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται· αιω
οἷον παλαίω· λιλαίομαι τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ ἕτερα· πλὴν
τοῦ ζηέω· τοῦτο γὰρ καίτοι μὴ ἐπιδεχόμενον συναίρεσιν, διὰ
τοῦ η ψιλοῦ γράφεται.—

Τὰ διὰ τοῦ ηος ὀξύτονα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η ψιλοῦ γρά εος θεο
φονται· τινὰ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου· τινὰ δὲ διὰ τοῦ
η ψιλοῦ ταῦτα· θηός· θυρηός, λίθος ἀντὶ θύρας τῶν
χηραμῶν ἐπικείμενος· συφηὸς τὸ χοιρο
μανδρεῖον· καὶ ἕτερα.~ Τινὰ δὲ διὰ τῆς ει διφθό

αιος — που. ταῦτα· ἀρχαῖος· παλαιός· γηραιός· καὶ ἕτερα:

ὑπερ ως — Τὰ εἰς ως ἐπιρρήματα, ἀπὸ τῶν γενικῶν πληθυντικῶν
γινόμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἷον καλῶς·
ος — δικαίως· καὶ τὰ ὅμοια. Τινὰ δὲ καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπὸ
ὀξυτόνων· οἷον πρόσω, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν· ἦμος· τῆμος· ἆκος· δι-
απαντός· καὶ ἕτερα:

ηνος — Τὰ διὰ τοῦ ηνος ὀνόματα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφεται·
πιθηνός — οἷον πιθηνός· γηνός· ξηνός· θηνός· καὶ ἕτερα. Τινὰ δὲ διὰ
αίνος — διφθόγγου· οἷον αἶνος· ἔπαινος· καὶ ὅσα κατ' αὐτό:

στρατείαις ειαι — Τὸ β διφθόγγου· τὰ διὰ τοῦ εια παροξύτονα θηλυκά, ἔχον-
τα αὐτὶ παρακείμενον διὰ τοῦ λεύω, διὰ τῆς ει διφθόγγου
γράφονται· ἢ μὴ ἀπὸ τῶν εἰς μων ὀξυτόνων· καὶ τῶν
εια — ἀπὸ ὀξυ γίνονται· οἷον γέρων γερονεύομαι γερωνεία· κόλαξ·
κολακεύω κολακεία· βασιλεὺς βασιλεύω βασιλεία·
ιας — καὶ ἕτερα. Τὸ δὲ κηδημών, ὡς ἀπὸ τοῦ μων, κηδημο-
νεύω κηδημονία: Τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ος γινόμενα, τινὰ μὲν
διὰ διφθόγγου γράφονται· τινὰ δὲ διὰ τοῦ ι· οἷον πόρ-
εια — νος πορνεύω πορνεία· πόρος πορεύομαι πορεία· δοῦλος
δουλεύω δουλεία, καὶ ἕτερα διὰ διφθόγγου γράφονται.
ια — πονηρὸς δὲ πονηρεύομαι πονηρεία· φιλάνθρωπος φιλανθρω-
πεύομαι φιλανθρωπία· προάνδρος προανδρεύω προανδρεία· καὶ
ἕτερα, διὰ τοῦ ι γράφονται:

ίζω — Τὰ διὰ τοῦ ιζω ῥήματα τὰ διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον ἀγωνί-
φωτίζω

ζομαι. βαδίζω. καὶ ἕτερα. τὸ δὲ ἀνάζω μόνον διφθόγγου. ἄζω
καὶ τὸ χρεμίζω διὰ τοῦ η. ἤζω
Τὰ διὰ τοῦ ιμος, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ι γράφονται. τινὰ δὲ ιμος
διὰ τοῦ η. τινὰ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου. διὰ μὲν ἀρχήμων
τοῦ ι ταῦτα. ὄψιμος. πρώϊμος. ὥριμος. καὶ ἕτερα. ιμος
Διὰ δὲ τοῦ η, ὅσα παρὰ τὸ σχῆμα. καὶ πλῆμα. καὶ σῆμα ημος
καὶ δῆμος. καὶ φήμη γίνονται. παρὰ τὸ σχῆμα, οἷον πο ημος
λύσχημος. παρὰ τὸ πλῆμα, οἷον πολυπλήμων. παρὰ
τὸ σῆμα. οἷον ἄσημος. παρὰ τὸ δῆμος οἷον πάνδημος.
καὶ ἕτερα. παρὰ τὸ φήμη. οἷον ἀπόφημος. καὶ ἕτερα.
εὔφιμος ὁ δὲ ἵππος ὁ ἀχαλίνωτος. καὶ δύσφιμος ὁ δυσ ιμος
χαλίνωτος. Διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου, ὅσα παρὰ
τὸ εἷμα τὸ ἱμάτιον. οἷον εὐχείμων. μελανείμων. καὶ ἕτερα. είμων
Τὰ διὰ τοῦ ύω ἐνεργητικῶς γραφόμενα καὶ παθητικῶς
διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται. ἔστι τινὰ δὲ διὰ τῆς ου καὶ διφθό ξυω
γγου. διὰ μὲν τοῦ υ ψιλοῦ ταῦτα. ξύω. θύω τὸ σφά νω
ζω. ῥύομαι. καὶ ἕτερα. Διὰ δὲ τῆς οι καὶ διφθόγγου, ταῦ
τα. οἴω τὸ ὑπολαμβάνω. οἴω τὸ κομίζω. ἀλλοίω τὸ τα οιω
πλω. καὶ ἕτερα. Τὰ εἰς ις ἐπιρρή τρισ
ματα, διὰ τοῦ ι γράφονται. ταῦτα. δὶς ἀντὶ τοῦ δευ ισ
τέρου. τρὶς ἀντὶ τοῦ τρίτου. τετράκις. πεντάκις.
καὶ ἕτερα. Διὰ δὲ τοῦ η ταῦτα. ἑξῆς. ἐφεξῆς. ἐξα ησ
πίνης. καὶ ἕτερα.

ἔρα θηλυκά — Τὰ διὰ τοῦ ερα θηλυκά, τινὰ μὲν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται·
τινὰ δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου. τινὰ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ταῦτα·
ἡμέρα — ἡμέρα· διφθέρα ἡ γοῦνα· χολέρα· ἑσπέρα· καὶ ἑτέρα· τί-
αιρα — να διὰ τῆς αι διφθόγγου· ταῦτα· αἶρα ζιζάνιον τὸ μετὰ τοῦ
σίτου ἀναφυόμενον· σφαῖρα· μάχαιρα· χίμαιρα· καὶ ἕτερα:~
εος — Ἔλεος τὸ διὰ ε ψιλοῦ· ἔλεος ἡ ἐλεημοσύνη ψιλόν· ἔλαιον δὲ τὸ ἀπὸ
αιον — τῶν ἐλαιῶν ἐκπιεζόμενον δίφθογγον.—
ηκω ῥήματα — Τινὰ διὰ τοῦ ηκω ῥήματα βαρύτονα, καὶ ἀπὸ διασπώμενα· ἐνεργη-
τικῶς γραφόμενα καὶ παθητικῶς, διὰ τοῦ η γράφονται· καὶ
τινὰ διὰ διφθόγγου· καὶ τινὰ διὰ τοῦ ι· διὰ μὲν τοῦ η ταῦτα·
ηκω — ἥκω τὸ ἔρχομαι· ἀνήκω· προσήκω· δήκω τὸ δάκνω· σφή-
κω τὸ σφίγγω· λήκω τὸ κροτῶ· καὶ ἕτερα. Τινὰ διὰ τῆς ει
ει κω — καὶ διφθόγγου ταῦτα· εἴκω τὸ ὑποχωρῶ καὶ ὑποχωρῶ· καὶ ὁ-
μοιῶ· δείκω τὸ δεικνύω: Διὰ δὲ τοῦ ι· δίκω τὸ πίπτω
ικω — ὀκνῶ· καὶ νίκω τὸ τροπαιουχῶ:~
Ἐνσημαστὸ ει δίφθογγον· τὰ ἀπὸ τῶν γενικῶν ἀρσενικῶν,
ια θηλυκά — διὰ τοῦ ια γινόμενα ὀνόματα θηλυκά, τινὰ μὲν διὰ
διφθόγγου γράφονται· καὶ προπαροξύνονται· τινὰ δὲ διὰ
τοῦ ι καὶ παροξύνονται· τινὰ διὰ διφθόγγου· ταῦτα· ἀ-
εια — σεβὴς ἀσέβεια· ἀσθενὴς ἀσθένεια· ἐγκρατὴς ἐγκρά-
τεια· καὶ ἕτερα: Τινὰ διὰ τοῦ ι ταῦτα· ἀμαθὴς ἀμα-
ια — θία· ἀφυὴς ἀφυΐα· δυστυχὴς δυστυχία· καὶ ἕτερα:
ια — Καὶ ἄλλως· τὰ ἀπὸ τοῦ ια προπαροξύτονα θηλυκά, διὰ τῆς

ει διφθόγγου γράφονται· πλὴν τῶν παραγομένων διὰ τοῦ ια
τεια καὶ ννια· οἷον ψάλτρια· πολύμνια· ὁμοίως τοῦ ις
τοις γράφεται καὶ τὸ πότνια· καὶ λάμια· καὶ τὰ ἕτερα·

Τιμιώτατος τὸ ω μέγα· τὰ διὰ τοῦ ώτερος καὶ ώτατος· ώτερος καὶ ώτατος·
ἅμα ἔχοντα τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω
μεγάλου γράφονται· οἷον κυριώτερος κυριώτατος· ὁσιώ-
τερος ὁσιώτατος· ἱερώτερος ἱερώτατος· στενώτερος στενώ- ωτερος ώτατος·
τατος· καὶ τὰ ἕτερα· εἰ δὲ μακρὰν ἢ τῇ φύσει ἢ τῇ θέσει,
διὰ τοῦ ο μικροῦ· φύσει μὲν οἷον ἰφθιμότερος ἰφθιμό- ότερος ότατος
τατος· ἀλυπότερος ἀλυπότατος· ἀνδρειότερος ἀνδρει-
ότατος· καὶ τὰ ἕτερα· θέσει δὲ οἷον ἐνδοξότερος ἐνδοξότα-
τος· πιστότερος πιστότατος· καὶ τὰ ἕτερα·

Εὐφροσύνη τὸ ο μικρόν· διὰ τὸ εἶναι τὴν πρὸ αὐτοῦ συλ-
λαβὴν μακράν· ὥσπερ γὰρ τὰ διὰ τοῦ ότερος καὶ ότατος,
οὕτω καὶ τὰ διὰ τοῦ οσύνη θηλυκά· ἅμα ἔχοντα τὴν οσύνη θηλυκά
πρὸ αὐτῶν συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου
γράφονται· οἷον κυριωσύνη· ἱερωσύνη· μεγαλωσύνη· ωσύνη
καὶ τὰ ἕτερα· εἰ δὲ μακρὰν ἢ τῇ φύσει ἢ τῇ θέσει, διὰ
τοῦ ο μικροῦ· οἷον ἀφροσύνη· ἐλεημοσύνη· κερ- οσύνη
δοσύνη· καὶ τὰ ἕτερα·

Τὸ σὺ ψιλοῦ.

Τὰ διὰ τοῦ ύνη θηλυκά, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται ύνη θηλυκά
ταῦτα· ἀφροσύνη· κορύνη· ἀθηνῆ (?)· καὶ τὰ ἕτερα· ύνη
Νὰ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου, ταῦτα· οἴνη ἡ ἄμπελος· οίνη

συγκοίνημι καὶ ἀκαίνημι. θοίνη. καὶ τὰ ἑξῆς.—

Τίνα διὰ τοῦ υχω ῥήματα διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· καὶ
τίνα διὰ τῆς οι διφθόγγου· διὰ μὲν τοῦ υ ψιλοῦ ταῦτα·
ὕχω τύχω· τεύχω τὸ δημιουργῶ· σμύχω τὸ καίω· καὶ τὰ ἑξῆς.
τύχω. Διὰ δὲ τῆς οι διφθόγγου, οἴχομαι τὸ πορεύομαι καὶ φθεί-
οιχω ρομαι· καὶ ἔποιχα· καὶ τὰ ἑξῆς.— Ὅτι· διότι·
ὅτι προότι· καθότι, μικρὸν καὶ ι· Ὄττι δὲ ἡ φήμη καὶ ἡ
ὄττι μαντεία, μικρὸν καὶ η καὶ διὰ δύο τ.—

Σωτὴρ τὸ σῶμα· τίνα διὰ τοῦ ωζω ῥήματα διὰ τοῦ ω
μεγάλου γράφονται· καὶ τίνα διὰ τοῦ ο μικροῦ. διὰ μὲν
ώζω τοῦ ω μεγάλου, ταῦτα· σώζω· κρώζω· οἰμώζω· καὶ τὰ ἑξῆς.
όζω Διὰ δὲ τοῦ ο μικροῦ, διαπόζω· ἁρμόζω· καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὸ σοὶ καὶ ἐμοί, ἤγουν αἱ δοτικαὶ τῶν πρωτοτύπων ἀν-
σοὶ ἐμοί τωνυμιῶν, διὰ τοῦ ι ψιλοῦ γράφονται· αἱ δὲ τῆς εὐθείας
σαὶ ἐμαί τῶν πληθυντικῶν, τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, διὰ τῆς αι
διφθόγγου.— Τίνα διὰ τοῦ ινω ὑπαρ-
κτικῶς γραφόμενα καὶ παθητικῶς διὰ τοῦ ι γράφονται·
ινω ῥήματα ταῦτα· πίνω· κρίνω· σίνομαι τὸ βλάπτω· καὶ τὰ ἑξῆς.
πίνω εινω Τίνα διὰ τῆς ει διφθόγγου· ταῦτα· στείνω τὸ στενάζω· θεί-
νω τὸ τύπτω· κτείνω· καὶ ἀποκτείνω τὸ διασπῶ μαλακῶς· καὶ
ινῶ τὰ ἑξῆς. Βινῶ δὲ τὸ συνουσιάζω· πινῶ τὸ ῥυπῶ· δινῶ
ηνῶ τὸ συστρέφω· κινῶ, ι.— Τιθηνῶ δὲ τὸ τρέφω, η.—

πηγή· τὸ δὲ πῆ ἰῶτα. Τὰ ἀφωσιωθέντα δωρικῶς τρέπεσθαι εἰς ἄλφα, πηγή
διὰ τοῦ η γράφονται· οἷον ἥμερον ὅτι ἅμερον· καὶ
μανθάνομεν· ἀδῆ ὅτι παιδί:— Σοί· σὺν τῷ ι μόνῳ ἀν-
θ' ἑκάστου· ἢ ἐπὶ δοτικῆς δίφθογγον τῶν ἑνικῶν σοῦ σοί
τῆς δευτέρου προσώπου ἀντωνυμίας· ὁμοίως δὲ δίφθογγον
καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τῆς κτητικῆς
ἀντωνυμίας:— Τὰ διὰ τοῦ κρος ὀξύτονα, ηκρος·
διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον κρυηρός· πενθηρός· κρα- ηρός
τηρός· καὶ τὰ ὅμοια· πλὴν τοῦ θαιρὸς ὁ στρόφιγξ· καὶ τοῦ αιρός
χαιρός:— Τὰ διὰ τοῦ ημος διὰ τοῦ ημος ὄνομα
η ψιλοῦ γράφονται· ταῦτα· δῆμος ὄνομα κύριον· ημος
δῆμοι οἱ κατὰ πόλιν [illegible] γαστρός· προ-
θυμος· καὶ τὰ ὅμοια· ἕτοιμος δὲ ὁ πρόχειρος· καὶ οἶμος ἡ οιμος·
ὁδὸς διὰ τῆς οι διφθόγγου:—
Τὰ εἰς αμ ἑβραϊκὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται· οἷον ιερουσα
Ἰωακείμ· Μωσαήλ· Ῥουβείμ· καὶ τὰ ὅμοια· πλὴν τοῦ σιλ- ημ
σαλήμ· Ἱερουσαλήμ· τὸ δὲ χερουβίμ· σεραφίμ, ἐπὶ ημ
μὲν ἑνικῆς κλίσεως, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται·
ἐπὶ δὲ πληθυντικῆς, διὰ τοῦ ι· οἷον τὰ χερουβὶμ καὶ τὰ ιμ
σεραφίμ:— Τὰ διὰ τοῦ ηθρα καὶ
ιτρα θηλυκά, διὰ τοῦ η γράφονται· ταῦτα· [illegible] ηθρα κολυμβήθρα
θρα· ἔστι μὲν [illegible] ὀργάνου· ῥέεθρα· κολυμβήθρα· μήτρα. ητρα
καὶ τὰ ὅμοια· Τὰ διὰ τοῦ ι· ταῦτα· μίτρα ἡ [illegible] ιτρα

νη. καὶ ἕτερα:— Τὰ διὰ τοῦ ελος ὑπὲρ δύο συλ
ἄγγελος· λαβὰς, προπαροξύνονται, καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται· οἷ
ελος ον ἄγγελος· πέμπελος ὁ γέρων· καὶ ἕτερα.—
Τὰ διὰ τοῦ ωπος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς γινόμενα διὰ τοῦ ω μεγάλου γρά
ἄνθρωπος ωπος φονται· οἷον ἄνθρωπος· πρόσωπον· μέτωπον· καὶ ἕτερα.
Χαροπὸς δὲ καὶ μαστροπὸς ὁ κοινῶς μαυλιστής· χυτρόπους· καὶ
ἕτερα οὐ παρὰ τὸν ὦπα γινόμενα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται:—
Ἐπεὶ τὸ α δίφθογγον· τρία εἰσὶ μεταβολικά· α ε· καὶ τὸ ο μι
ἔπων κρόν· ὧν τὸ μὲν α εἰς η τρέπεται· οἷον ἀγαπῶ ἠγάπων·
τὸ δὲ ο μικρὸν εἰς ω μέγα· οἷον ὀμνύω ὤμνυον· τὸ δὲ ε, πο
τὲ μὲν εἰς η τρέπεται· ποτὲ δὲ καὶ τὸ ι προσλαμβάνει· καὶ
ποιεῖ τὸ τὸ μὲν ε εἰς ει· πλὴν ἐπί τινων· τοῦ ἔχω εἶχον· καὶ τοῦ
τὸ λιτανεύω ἐλιτάνευον· ἐργάζομαι εἰργαζόμην· καὶ τῶν ἑτέρων:—
ινη θηλυκά Τὰ εἰς ινα διὰ τοῦ ινη θηλυκὰ ἢ κτητικῶς γραφόμενα καὶ πα
θητικῶς διὰ τοῦ η γράφονται· καὶ τὰ εἰς ινα διὰ τοῦ ι· διὰ μὲν
κλίνη ηνη τοῦ η ταῦτα· μυκῆναι πόλις· ἀρήνη· σαγήνη τὸ δίκτυον·
σελήνη· καὶ ἕτερα. Διὰ δὲ τοῦ ι ταῦτα· ὑσμίνη ἡ μά
ινη χη· κλίνη ὁ κράββατος· ἀξίνη· δίνη ἡ συστροφὴ τῶν
ὑδάτων· καὶ ἕτερα:— Κλινίδιον τὸ ν ι. τὰ ἀπὸ
τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδε
τέρων, διὰ τοῦ ιδιον γινόμενα οὐδέτερα ὑποκοριστικά,
ιδιον διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον μοῖρα· μοιρίδιον· ἑταίρα ἑ
ταιρίδιον· κλίνη κλινίδιον· ξίφος ξιφίδιον· πλὴν τοῦ

γηγήδιον τὸ χωράφιον· καὶ ἕτερα: Τὰ δ' ἀπὸ τῶν εἰς ις
θηλυκῶν διὰ τοῦ κῶς κλινομένων, διὰ τοῦ ἄδιον γινόμε-
να, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται· οἷον θνῆσις θνή- ἄδιον
σκως θνησκάδιον· ἅλυσις ἁλύσεως ἁλυσάδιον· καὶ ἕτερα:-
Τὸ δὲ ῑ· τινὰ διὰ τοῦ ἴον οὐδέτερα, προξύτονα ἢ προπαροξύ-
τονα, διὰ τοῦ ι γράφονται· ταῦτα· προξύτονα μὲν βι- ιον
βλίον· κηρίον· πυξίον· παιδίον· καὶ ἕτερα. Παροξύτονα
δὲ, σωμάτιον· ἀκάτιον τὸ μικρὸν πλοῖον· γραμμάτιον
τὸ γράμμα· γραμματεῖον δὲ διὰ διφθόγγου· διδασκάλιον
τὸ κάθημα· διδασκαλεῖον δὲ τὸ σχολεῖον διὰ διφθόγγου·
θυμάλιον καὶ ἕτερα:- Ὁ δημιουργὸς β̄, τὸ δη
η̄· καὶ τὸ μι ῑ· δημιουργὸς ἢ μετὰ ῑ· δημιουργὸς δὲ καὶ δη- δημιουργός
μιουργῶ, ἢ τὰ δύο:- Τινὰ διὰ τοῦ ηγος
καὶ ηλος καὶ ηρος διὰ τοῦ η γράφονται· διὰ μὲν τοῦ
ηγος ταῦτα· ὁδηγός· χορηγός· κυνηγός· ναυηγός· ηγος
καὶ ἕτερα. Διὰ δὲ τοῦ ηλος ταῦτα· ὑψηλός· χαμηλός· ηλος πῆχος
ὑπνηλὸς καὶ ἕτερα. Χιλὸς δὲ ἡ τροφὴ τῶν βοσκομένων
ζώων· ψιλὸς ὁ γυμνὸς τῆς τριχός· καὶ δακτύλιος διὰ τοῦ ῑ· ιλος
αἰγιαλὸς δὲ ὁ αἰγιαλὸς διὰ διφθόγγου. Διὰ δὲ τοῦ ηρος ταῦτα·
πονηρός· πονηρὸς δὲ ὁ αὐτὸς ἱερός· ὀλισθηρός· καθαρός· αλος
ξηρός· καὶ ἕτερα:- Κιρρὸς δὲ ὁ κίτρινος· σκιρρὸς ὁ χάλιξ· ηρος
καὶ ἱερὸς ὁ ἅγιος, διὰ τοῦ ῑ:- Ὅσιον ἀπὸ τὸ οἱ, δίφθογγον· ιρος
ἀπὸ τοῦ οἷον· Τινὰ διὰ τοῦ οἷος προπαροξύτονα μανθάνεται· οῖος

τῆς οι διφθόγγου γράφονται ταῦτα· παντοῖος, ἀλλοῖος· ὁποῖος, ἑτεροῖος καὶ ἕτερα.

δει — Τοῦ ι δεικτικοῦ· αὕτη ἐστὶν ἡ παρέκτασις, τοῖς ἔχουσιν· οἷον δηλονότι·

οἷον ἡ — νωνί· οὑτοσί· τοδὶ· ὁδί· καὶ ὡσανεί· καὶ τοιονδί· καὶ ὥσπερ δὴ· καὶ καθάπερ δή, οὐ καὶ τὴν ἔκτασιν οὕτω γίνονται· ἀλλὰ καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἀσωμάτου πλην ... ὁμονόμου. —

Τὸ ῦν μικρόν· τὰ ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα ἐπιρρήματα,

οἷον ἡ — ἀφ' ὧν γίνονται πλαγίως, τὴν γραφὴν αὐτὴν φυλάττουσι καὶ τὸν τόνον. — Τὰ εἰς ηλιον διὰ τοῦ

θυμέλιον — ηλιον — η ψιλοῦ γράφονται ταῦτα· εἰλικύλιον, τὸ παρὰ τὸ ... θυμήλιον·

αἴλιος — θυμέλιον καὶ ἕτερα. — Αἴλιος ὁ ὄνομα κύριον, διὰ τῆς αι διφθόγγου.

Τὰ εἰς ιον συγκριτικά, τῷ ι μόνῳ παραλήγεται· ταῦτα· κάλ-

κάλλιον — ιον — λιον· βέλτιον· ἥδιον· γλύκιον· καὶ ἕτερα. Τὰ εἰς ειον διὰ τῆς

ειον — ει διφθόγγου· πλεῖον· χεῖρον· ἄρειον· καὶ ἕτερα. —

Ταῦτα τὰ εἰς ον συγκριτικά, ἡνίκα μὲν δισύλλαβα ὦσι, φυλάτ-

τουσι τὴν παραλήγουσαν καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς· οἷον

πλεῖον πλεῖστον — πλεῖον πλεῖστον. Τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἡνίκα τὴν ει

ἄρειον ἄριστον — παραλήγηται, συστέλλει αὐτὴν εἰς ι· οἷον ἄρειον ἄριστον·

ἀλλὰ τὸ ι ἢ παρ' οὖν ἐχεῖ στοιχεῖον παραλήγη, φυλάττει πάλιν

κάλλιον κάλλιστον — αὐτό· κάλλιον· κάλλιστον· καὶ ἕτερα. —

Τὰ εἰς ων ... τὰ εἰς ας λήγοντα ἀρσενικὰ μετὰ συμφώνου,

τι — ποιοῦσι τὸ οὐδέτερον, καὶ τὰ ἀπὸ βραχέος τοῦ σ ποιοῦσιν αὐ-

τὸ εἰς ὀξύ, ἢ ὡς μέγας μέγα. — Τὰ διὰ τοῦ αι

ζον

τερος καὶ αίτατος, προπαροξύτονα. ὑπερβαίνοντα ὑμέτερ
τὴν τρισυλλαβίαν, εἰ μὲν ἔχοισι τὴν ἀπὸ τέλους τρίτην
τὴν συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ διφθόγγου ἔχοισι τὴν
μετὰ ταύτην ἢ τὴν ἀπὸ τέλους τετάρτην· οἷον παλαί- παλαίτερος.
τερος· παλαίτατος· μεσαίτερος· μεσαίτατος· καὶ ἕτερα. αίτατ
Εἰ δὲ μακρὰν ἔχοισι τὴν ἀπὸ τέλους τετάρτην, διὰ τοῦ
η ψιλοῦ τὴν μετ᾽ αὐτὴν ἔχοισιν· οἷον ἡμέτερος καὶ ὑ- ήτερος
μέτερος. τὰ δὲ τρισύλλαβα ἅπαντα διὰ τοῦ η ψιλοῦ γρά-
φονται· οἷον νεώτερος· σοφώτερος:—
Τινὰ διὰ τοῦ αῖος, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται. θαος
καὶ τινὰ διὰ τοῦ ι· διὰ μὲν τῆς αι διφθόγγου ταῦτα·
Κοσμαῖος ὁ Θηβαῖος· Βακχαῖος· ἀνδραῖος· ἀσωναῖος· αος
καὶ ἕτερα. Διὰ δὲ τοῦ ι ταῦτα· κίος νῆσος· καὶ ιος
κῖος ὁ ἀπὸ ταύτης προπαροξυτόνως· βίος ἡ
περιουσία· καὶ ἡ ζωή· καὶ ἡ πολιτεία. δῖος ὁ λίαν
ἔνδοξος· χίος νῆσος· χῖος· καὶ ἕτερα:—
Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς η θηλυκῶν· καὶ ἑνικῶς γρα- κορυφαῖος.
φομένων, καὶ πληθυντικῶς, διὰ τοῦ αιος γινόμενα
ἀρσενικά, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται· οἷον ἄ-
ρουρα· ἀρουραῖος· μήθυμνα μηθυμναῖος· θῆβαι αιος
θηβαῖος· μιτυλήνη μιτυληναῖος· γαλήνη γαληναῖος·
τύχη· τυχαῖος καὶ ἕτερα:— Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα, οὔτε
ἀπὸ τῶν εἰς α· οὔτε ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν γινόμενα.

αιος γραφόμενα διὰ διφθόγγου· οἷον σαδδουκαῖος· ἢ ἑβραῖος·
ποδαπαῖος· πληθεριαῖος· αἰτωλαῖος κύριον καὶ τὰ ἑξῆς:—

ἀρήγω Τίνα διὰ τοῦ ηγω ῥήματα βαρύτονα καὶ περισπώμενα
διὰ τοῦ η γράφονται· καὶ τίνα διὰ τοῦ ι· καὶ τίνα διὰ
ηγω τῆς ει διφθόγγου· διὰ μὲν τοῦ η ταῦτα· βαρύτο-
να μὲν ταῦτα· θήγω τὸ ἀκονῶ· τμήγω τὸ διαχωρί-
ζω· λήγω τὸ παύω· ἀρήγω τὸ βοηθῶ· περισπώμενα
δὲ ὁδηγῶ· ποδηγῶ· κυνηγῶ· καὶ τὰ ἑξῆς:— Διὰ δὲ τοῦ
ιγω ι ταῦτα· βαρύτονα μέν, πνίγω· σμίγω· θίγω τὸ ἅπτω
καὶ προσεγγίζω· καὶ τὰ ἑξῆς: Περισπώμενα δέ· σφριγῶ
τὸ ἀκμάζω· ῥιγῶ ῥιγῶ τὸ φοβοῦμαι· ῥιγῶ δὲ ῥιγῶ
κρυώνω· καὶ τὰ ἑξῆς:— Διὰ δὲ διφθόγγου ταῦτα·
ἐπείγω τίνα· ἀντὶ τοῦ ἐπισπεύδω· ἢ ἐπιγομαρώνω:—

ἡλιάζω Τίνα διὰ τοῦ ιαζω καὶ ἐνεργητικῶς γραφόμενα καὶ παθητι-
κῶς διὰ τοῦ ι γράφονται· καὶ τίνα διὰ τοῦ η· διὰ μὲν
ιαζω τοῦ ι ταῦτα· πελιάζω τὸ ὑπωπιῶ· φοινιάζω, τὸ κοκκινίζω
βαμβλῶ· φριάζω ὅταν αἱ τρίχες μου φοβηθέντος ὀρθαὶ
γίνωνται· καὶ τὰ ἑξῆς:— Τίνα διὰ τοῦ η ταῦτα· ῥήσσω
ησσω τὸ ῥηγνύω, καὶ ἐπὶ φωνῆς καὶ τοιούτων· θωρήσσω τὸ κα-
θοπλίζω· πλήσσω τὸ πληγνύω· καὶ τὰ ἑξῆς:—

Ἐλίπομεν δὲ τὸ τῷ μέσῳ· τίνα διὰ τοῦ ωδης διὰ τοῦ
ωδης ω μεγάλου γράφονται· ταῦτα· λοιμώδης· νοσώδης·
ἀλώδης· δυσώδης· καὶ τὰ ἑξῆς: Τίνα διὰ τοῦ ο μικροῦ·

ὅσα παρὰ τὸ ποῦς σύγκειται· οἷον ξυλοπόδης· ὀξυπό- ὀδης
δης· τριπόδης· ὁ τριῶν ποδῶν μῆκος ἔχων· καὶ τὰ
ὅμοια. Χωρίς ἀντὶ τοῦ ἄνευ· καὶ ἀντὶ χωρις
τοῦ κεχωρισμένως, ἡ μεγάλη καὶ τὸ ι· χώρας ἀντὶ τοῦ ὀρ- χωρας
μάσι μεγάλη καὶ δίφθογγον· χοροῖς ἡ κυκλοτικὴ τῶν χοροις
πληθυντικῶν, μικρόν· καὶ δίφθογγον ὅ ἐστι.
Δὴ σύνδεσμος παραπληρωματικός ἐστι· δηλοῖ ἀντὶ τοῦ δη
πρεπόντως· καὶ ἀντὶ τοῦ χερσαίου· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλλάσονται· δε
ὅτε παρὰ τὸν ... προσώπου, τὸ δὲ ἠῶ διὰ φθόγγου.
Ληθικὸς τὸ θηλυκόν· τὰ ἀπὸ τῶν ... ἀρσενικῶν το
... γινόμενα οὐδέτερα, ἃ μὲν ὀξύνονται τὰ ἀρσενι-
κά, καὶ ταῦτα ὀξύνονται· καὶ διὰ τοῦ η ἤχου γρά-
φονται· οἷον ἀληθινός, ἀληθινόν· καὶ τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ παρο-
ξύνονται τὰ ἀρσενικά, ταῦτα προπαροξύνονται· πλὴν
τῶν διὰ τοῦ ... καὶ διὰ τοῦ η ἤχου γράφονται πά-
λιν· οἷον συνήθης συνῆθες· ἀληθὴς ἀληθές· καὶ τὰ ὅμοια.
Τίνα διὰ τοῦ ... θηλυκά, διὰ τοῦ η ἤχου γράφονται
ταῦτα· μελέτη· σημαίνει ... τῆχιμαι. ετη
ἡ μεγάλη· προσφδοῦ ... τῶν ὁμοίων παρα- μελετ
βαλανῶν· καὶ ἕτερα. Διὰ δὲ διφθόγγου, χαίτη ἡ ἐπὶ τοῦ αιτη
τραχήλου τοῦ ἵππου θρίξ.
Τίνα διὰ τοῦ ... ἐκφερόμενα καὶ παθη- ηλκω
τικῶς, διὰ τοῦ η ἤχου γράφονται· ταῦτα· θεῶ. εω

εω τὸ θεὸ τιμητός, μετὰ δὲ τοῦ ω μικροῦ συζυγίας τρίτης· θαυμάζω δὲ
τὸ βλέπω, ἐκπλήττομαι· θεῶ δὲ θεῶ θεάσω, τὸ θαυμάζω·
ἐλαύνω· καὶ τὰ ἑξῆς. Διὰ δὲ τῆς αι διφθόγγου, κραταιῶ·
αιω παλαιῶ· περαιῶ· καὶ τὰ ἑξῆς:-
Τινὰ διὰ τοῦ ηδω, κατὰ ἐνεργητικῶς δὲ γραφόμενα καὶ παθητι-
αἴδομαι κῶς, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται· καὶ τινὰ διὰ τοῦ
αἴδω η· διὰ μὲν τῆς αι διφθόγγου, ταῦτα· αἴδομαι τὸ φαίνο-
μαι· λέγω δὲ [illegible] ὁμοίως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀείδω ποι-
ητικῶς τὸ ᾄδω· καὶ τὰ ἑξῆς. Διὰ δὲ τοῦ η ταῦτα· μή-
ἥδομαι δομαι τὸ βουλεύομαι· κήδομαι τὸ φροντίζω· ἥδομαι· καὶ
τὰ ἑξῆς:- Κηδήμων τὸ δὲ η ψιλόν· δαιμῶν·
δαιμῶν εὐδαίμων· καὶ κακοδαίμων, διφθόγγον· κηδεμὼν δὲ
κηδεμὼν ὁ φροντιστής· πολέμων κύριον· καὶ ἡγεμὼν, ψιλόν:-
Παντοίων τὸ τοι διφθόγγον· τινὰ διὰ τοῦ οιος διὰ τῆς οι
οιος διφθόγγου γράφονται· ταῦτα· παντοίας· γελοῖος ὁ ἄξιος
γέλωτος· ὁποῖος· τοῖος· ἀλλοῖος· καὶ τὰ ἑξῆς:-
ψυχαγωγός Τὰ διὰ τοῦ αγωγός, ἅπαντα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται·
ψυχαγωγός· μυσταγωγός· ὁδηγὸς· προσαγωγός·
αγωγός καὶ τὰ ἑξῆς:- Τὰ παρὰ τὸ νοῦς· καὶ χοῦς
διάνοια καὶ ῥοῦς· καὶ πλοῦς· καὶ βοῦς, γινόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ
ια, ἤτοι [illegible] ου, διὰ τῆς οι διφθόγγου γρά-
οια φονται· οἷον ἄνοια· διάνοια· κακόνοια· καὶ τὰ ἑξῆς·
καὶ ἄχροια· καὶ χροιά ὀξυτόνως· παρὰ τὸ ῥοῦς, οἷον

εὔροια· καταρδία· καὶ ἕτερα· τὰ παρὰ τὸ πλοῦς, οἷον ἄπλοι-
α· δύσπλοια· τὰ παρὰ τὸ βοῶ, οὐδέτερα, ἢ καλλιμβοία· ἐννε-
άμβοια· τὰ παρὰ τὸ δ τὸ δὲ μάχη ἄμβοια τινὰ ὁμοίως αὐτοῖς
γραφὴν ἔχουσα:— Τὰ διὰ τοῦ ηχω ἐκ-
φωνούμενα διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται, οἷον βρύχω· τρύχω· ἀμ- ἔχω ηχω
πέχω τὸ ἐνδύομαι· ἠχῶ· καὶ τὰ ὅμοια:—
Τὰ εἰς ισμος ὀξύτονα, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ιζω ῥημάτων γί- λογισμος
νονται, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον ὑβρίζω, ὑβρισμός· ὀνει- ισμος
δίζω, ὀνειδισμός· μυκτηρίζω, μυκτηρισμός· καὶ ἕτερα·
εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς σω περισπωμένων, διὰ τοῦ η· οἷον νεο-
θανῶ· ἐξουθενήσω· ἐξουθενισμός· συγκροτῶ· συγκροτή- ησμος
σω· συγκροτησμός καὶ ἕτερα:—
Χρυσίον τὸ σπ. τὰ διὰ τοῦ ιον οὐδέτερα· μὴ ὄντα κτη-
τικά· μὴ δὲ ἀπὸ ποιητικά· μὴ δὲ μελλονσιακτικά· μὴ δὲ ἐκ με-
σωμάτων ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφονται· ταῦτα γὰρ ιον
διὰ τῆς ει καὶ τοῦ ι φθόγγου γράφονται· κτητικὰ εἰ μὴ οἷον ειον
αἰγίς, σάκκος· σοφός, χρυσὸν βιβλίον· καὶ ἕτερα:—
Τὰ εἰς κτητικά, οἷον μουσεῖον· σχολεῖον· ἱατρεῖον· καὶ ἕτερα:
Μητρωνυμικά, οἷον χρυσοῦν ἐκπώματα· καὶ ἀργύρεον·
σιδήρεον ὄχον· καὶ ἕτερα· Μάρος διὰ σώματος ἔχοντα
τοῦ δὲ ὑδρακοῦ ἀναιμα· βόσκοντας· καὶ ἕτερα:—
Τίνα διὰ τοῦ ια ὀνόματα θηλυκά, ὀξύτονα, διὰ τοῦ ι μυριαι
γράφονται· καὶ τινὰ διὰ τῆς ει καὶ ι φθόγγου· διὰ μὲν

ιας τοῦ ι ταῦτα· χιλιάς· μυριάς· τριάς. Ἰλιὰς τὸ τοῦ Ὁμήρου βι-
βλίον, τὸ τὰς κατὰ Ἴλιον πράξεις περιέχον· καὶ τὰ ἕτερα. δ΄ διὰ τοῦ
νας τῆς η καὶ τοῦ ν φθόγγου ταῦτα· πελνάς· γεννάς· καὶ τὰ ἕτερα·
κ΄ λανον τὸ ν φθόγγον· τὰ ἴσως νος ὀξύτονα. λιμανίσιηρ
ινος εου παραστατικά, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον ἡμερινός· νυκτε-
ρινός· πρωϊνός· μεσημβρινός, ὁ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας, ἤγουν
τοῦ μέσου τῆς ἡμέρας· μεσημβρινός, ὁ ἀπὸ μεσημ-
ηνος βρίας τόπος, ἢ ἑωθινός· καὶ τὰ ἕτερα. ε΄ ἐθνικά, ἤτοι
καὶ τὰ ἀπὸ τόπων κτητικά, διὰ τοῦ η γράφονται· τινὰ
δὲ αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦ ι· καὶ διὰ μὲν τοῦ η ταῦτα· σαρα-
ηνος κηνός· μαγδαληνός· δαμασκηνός· κυζικηνός· καὶ ἕ-
ινος τερα. δ΄ διὰ δὲ τοῦ ι, μελιτινός· ἀδραμυττινός· καὶ πα-
λαπινός. ε΄ ἰδικά, ἀπὸ οὐδετέρων εἰς ος λήγοντων γίνον-
ται, ἤγουν ἀρσενικῶν ἢ καὶ γενικῶν εἰς ος λεγόντων, διὰ
ανος τῆς α καὶ τοῦ ν φθόγγου· οἷον ἄχθος ἀχθεινός· φάος· φα-
ανός· ἄλγος· ἀλγεινός· πόθος· ποθεινός· φῶς φωτός· φω-
τεινός· καὶ τὰ ἕτερα. α΄ ἀπὸ δὲ θηλυκῶν εἰς ος λεγόντων, ἢ
ανος μὲν καὶ ἄλλα ἀνός, διὰ τοῦ φθόγγου· ἀληθινός δὲ ι. ἀπὸ
ινος δὲ ἕτερας παραγωγῆς, παρὰ ταύτας, διὰ μὲν τοῦ ι ταῦτα·
ινος πυκινός· μηδαμινός· ῥαδινός ὁ χαμαλός· πεδινός· φυζα-
κινός· καὶ ἕτερα. δ΄ διὰ δὲ τοῦ η ταῦτα· ἀθηνός· γαλα-
ηνος θηνός· ἀμμηνὸς ὁ ἀρθμηνός· σιληνὸς ὁ μωρός· σεληνὸς ἐ-
ινος πιθετον τοῦ διονύσου· σεληνός δὲ ὁ ἕτερων, γῆ καὶ ἕτερα:—

Τῶν δὲ εἰς ος μὴ ὑπερβαινόντων, οὐ μὴν ὀξυτονουμένων· ἀλλὰ
πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους, τὸν τόνον ἐχόντων, διὰ
μὲν τοῦ η ταῦτα· σμῆνος τὸ πλῆθος· θρῆνος· κλῆνος· ῆνος
καὶ ἕτερα. διὰ δὲ τοῦ ι ταῦτα· σπῖνος ὄρνεον· πρῖνος· ῖνος
σχῖνος ὄνομα δένδρου· λῖνος κύριον· κωνσταντῖνος·
καὶ ἕτερα. διὰ δὲ τοῦ ι, προπαροξύτονα ταῦτα· ξύλι- ινος
νος· δρύϊνος· δερμάτινος· καὶ ἕτερα.—

Ἀρίδηλον τὸ ρι ι· τινὰ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ καὶ εἰ ἀρχόμενα,
διὰ τοῦ ι γράφονται· ἀπὸ μὲν τοῦ ἀεί, οἷον ἀρειας· καὶ ἀ- ἀρι
ρείων κύρια· καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ· οἷον
ἀρίδηλον τὸ ἄδηλον ποιητικῶς· ἀρίζηλος· ἀειπρε-
πής· ἀριδείκετος, ταυτὸν τῷ ἀριζήλῳ, καὶ ἕτερα:

Ἀρήσιμος ὁ καταράσιμος· ἀπὸ τοῦ ἀρῶμαι· καὶ ἀρή- ἀρη
ϊος ὁ πολεμικός· καὶ ἀρηΐφατος· ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρης ὄνομα
τος, ἢ κατὰ τὴν ἀρείων ὁ ποιητικὸς ὁ κρείττων· καὶ ἀρει- ἀρει
μάνιος, ὁ ἀντὶ τοῦ ἀρειμαινόμενος, διὰ τὴν ἔκθλιψιν καὶ γ
διφθόγγου. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρι, οἷον ἐρίδοξος ποιητικῶς· ἐρι
καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ ἐρι ἐπιτατικοῦ· ἐριαύχην ὁ μεγαλοτρά-
χηλος· ἐρίηρες, οἱ σφόδρα ἡρμοσμένοι ἑταῖροι προ-
μάχεσθαι· καὶ ἕτερα:—

Πειώνυμον τὸ νῦν μέλλ-
εται τὸ ὂ μικρὸν εἰς τὸ ῦ ψιλὸν κατὰ συνήθειαν
αἰολικήν· οὕτω γὰρ τὸ ὄνομα, ὄνυμα λέγουσι· καὶ τὸ ὄνομα. ὄνυμα
στόμα, στύμα:—

Τίνα τὸ ω ἔχοντα ἔσπερ ἔσω

ῥήματα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται. καὶ τίνα διὰ τοῦ
ο μικροῦ. διὰ μὲν τοῦ ω μεγάλου, ταῦτα. ἄνω. κάτω. ἔ-
ξω. ἔσω. πόρρω. πρόσω. ὀπίσω. καὶ τὰ ἀπὸ τούτων.
ἄνωθεν. κάτωθεν. καὶ τὰ ὅμοια. Διὰ δὲ τοῦ ο μικροῦ,
ταῦτα. διάρροια ἡ τῆς γαστρός. καὶ τὸ ποικόν ἀντὶ τοῦ κινεῖ ταυ-
θα κίνησιν σημαῖνον. ἤγουν τὸ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ ... ἀπὸ ἀν-
τὶ τοῦ μακρὰν ἢ χωρίς. καὶ ἕτερα. —

Τίνα διὰ τοῦ ι ὀξύτονα θηλυκά, διὰ τοῦ ι γράφονται. καὶ
τίνα διὰ τῆς αι διφθόγγου. διὰ μὲν τοῦ ι ταῦτα. κα-
λιὰ τὸ ἐκ ξύλων οἴκημα. καλιά. αἱμασιά ὁ ἐξ ἀκαν-
θῶν φραγμός. καὶ ἕτερα. Διὰ δὲ τῆς αι διφθόγγου,
ταῦτα. χαλαζαί. ἔδος στόματος. ... καὶ κόρ-
ρη λέγεται. φορβειά. καὶ ἕτερα. — Ἠρωτημέ-
νον τὸ ἐρωμένα. ἐρωτῶ. ἐρώτησις. ἐρώτημα. ἔρως ἔρωτος
ἀττικῶς. ἔρος ἔρωτος ἀντὶ τοῦ ... μεγά. ἔ-
ρος δὲ ἰωνικῶς. καὶ τοῦ ἔρου ... μικρόν. —
Ἔφη τὸ φῆ ἢ ἔφη. ἔζη. ἔτλη. ἔστη. ἔβη. καὶ ζῆ. καὶ τλῆ.
καὶ στῆ. καὶ βῆ. ἐγράφεται. —
Ἦος ἀντὶ τοῦ ἦθος, ... καὶ ἦ. ἴος ἀντὶ τοῦ ..., καὶ
διφθόγγον. αἶος ἀντὶ τοῦ ..., διφθόγγον καὶ ἦ. ἦ-
ος ἀντὶ τοῦ ἦθος, ἢ καὶ διφθόγγον. — Ἀρχέ-
κακος τὸ ἀρχῆ ... ἀρχίνωμος. ἀρχίβουλος. ἀρχίπολις.
τος. ἀρχέλαος. ἀρχέτυπος. ... ἀρχαῖος δὲ ὁ παλαι

ος· καὶ ἀρχαιότης· καὶ ὅσα ἀπ᾽ αὐτοῦ, διὰ δίφθογγον:-
Τὰ διὰ τοῦ ητης ὀνόματα, τινὰ μὲν διὰ τοῦ η ψιλοῦ γρά-
φονται· τινὰ δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου· τινὰ διὰ τοῦ η
ψιλοῦ ταῦτα· ἀχάτης· μισαρέτης· οἰκέτης· ἱκέτης·
ψυχολέτης· ἀνθρωπολέτης· καὶ ἕτερα: Τινὰ διὰ τῆς
ει διφθόγγου· ταῦτα· αἰτης· καὶ προσαίτης· ἀχαΐτης
ἵππος· καὶ ἕτερα:- Οἰκία ἀντὶ τοῦ κτ
δίφθογγον· οἰκία ἡ ἰδία· καὶ ἡ πατρίς, δίφθογγα τὰ
δύο· τὸ πρῶτον ὀξυτόνως· καὶ τὸ δεύτερον ὀξυτόνως· οἰκεία τὸ οἰ-
κεῖον κτῆμα, δίφθογγον, φησί· οἰκεῖα τὸν δοῦλον, δίφθογγον
καὶ ἡ:- Ἥλιος, τὸ η, ι· καὶ τὸ λ, ι· ἥλιος ὁ τὴν ἡ-
μέραν ἐργαζόμενος ἤγουν· ἴλιος δὲ ἡ προειρημένη τῆς
τροίας πόλις, ἣ καὶ τὸ ἴλιον λέγεται, οὐδετέρως, ι ταῦτα:
Ὀλέθρου τὸ ο μικρόν· ὄλεθρος· ὀλοθρεύω· ὀλοθρευτής
μικρόν· τὰ δὲ ὕστερα τὸ ὄλεθρος εὑρισκόμενα συντιθέμενα
ἤγουν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ θ συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω
μεγάλου γράφονται· οἷον αὐτώλεθρος· ἢ δὲ μακρὰν, τὴν
τῇ φύσει ἤγουν τῇ θέσει, διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἷον ἀνθρωπό-
λεθρος· πανολεθρία:-
Αἴτιος τὸ αι δίφθογγον· αἴτιος· ὑπαίτιος· παραίτιος ὁ
παρέχων αἰτίαν· καὶ τὰ ἀπὸ τούτων· ἔτιος δὲ ὁ
χρόνιος ψιλὸν καὶ δίφθογγον· καὶ τὸ ἐτήσιον δὲ ψιλὸν καὶ ἡ:
Τὰ διὰ τοῦ ασιος παρώνυμα, ἤγουν τὰ ἀπὸ ὀνομάτων, τὸ

ἀρχαῖος
ὁμακέτ
ἥτης
αἴτης
οἰκία
οἰκία
οἰκῆα
ἥλιος
ἴλιος
ὄλεθρος
αὐτώλεθρος
ἀνθρωπόλεθρος
αἴτιος
ἔτιος
πηλάσιος

αΐδης

ἀπὸ ληγόντων παράγονται, διὰ τῆς αι διφθόγγου γρά-
φονται· οἷον πελλαος, πελλαΐδης· ἀχιλλαος· ἀχιλλα-
ΐδης· ὡσαύτως καὶ τὰ παρὰ τὸ ἠλκός συγκείμενα·
οἷον ἀνηλαΐδης· ἡρακλαΐδης· καὶ τὰ ὅμοια: Εἰσὶ
ἀπὸ ἀθεων ὀνομάτων, ἐθνικῶν εἰς ος ληγόντων

ιδης

παράγονται, διὰ τοῦ ι γράφονται· αἰακὸς αἰακί-
δης· πρίαμος πριαμίδης· ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος
ἀγαμεμνονίδης· τίμων τίμωνος τιμωνίδης· καὶ τὰ ἑξῆς·

αΐδης

Χωρὶς τοῦ κύθνος κυθναΐδης διὰ διφθόγγου· τὸ δὲ πα-
λαμήδης· καὶ γανυμήδης, οὐ πατρωνυμικά εἰσιν·

ηδης

ἀλλ' ὀνόματα κύρια· ἀπὸ τοῦ μήδομαι συγκείμενα:

ἱν

Τὸ ἱν ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν παρῳχημένων: Καὶ ἄλλως·
ἱν ῥῆμα, ἐπὶ πρώτου καὶ τρίτου προσώπου· καὶ ἱν

ιν

ἄρθρον θηλυκόν· καὶ ἱν ἀντωνυμία θηλυκὴ τρί-
του προσώπου, ι γράφεται· ἲν δὲ τὴν δύναμιν, ὃ

ιν

καὶ ἲς γράφεται, ι.– Ὄφελος τὸ ο· ὄφελος μό-

ὄφελος

νον μικρόν· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ μεγάλα· οἷον ἀνωφε-
λής· βιωφελής· τυχωφελής· ὠφελῶ· ὠφέλεια· καὶ

ἀνωφελής

τὰ ὅμοια:– Δ φειδῶς τὸ φει δίφθογγον.

ῥᾷον· φείδομαι

φείδομαι τὸ ἀκριβολογοῦμαι· καὶ πείθω· καὶ πείθομαι·

πείθομαι

καὶ ἀφειδῶ· καὶ ἀπειθῶ· καὶ φεισῶ· καὶ πειθῶ ὀνόματα,
δίφθογγον: Φισῶ δὲ καὶ πιθῶ, παρασυγκείμενα· καὶ πε-
φισμένος· καὶ πεπιθμένος, ι: —

φισῶ
πιθῶ
πεφισμένος.

Τίνα δὲ συντείνονται ὑπὲρ ῥήματα, διὰ τοῦ ι γράφονται· ἀνοικτί
καὶ τινὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου. διὰ μὲν τοῦ ι, ταῦ-
τα· ἀγελαστί· ἀστακτί· ἀσκαρδαμυκτί· ἀνοικτί· καὶ κτί
τὰ ἑξῆς. διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου, ταῦτα· ἀκηρυκ-
τεί· καὶ δακτυλοδεικτεί:— κτὶ

Πλάτιον τὸ πλατὺ δίφθογγον· πλάτος· παρὰ πλῆθος· καὶ πο-
λλάκις, δίφθογγον· πλεῖστος δὲ ἡ ἀπλήστεια(?)· καὶ πο- πλη
λυσμονή(?)· καὶ πλημμύρα, η:— Ἀριθμητοῦ τὸ πλη
ρι ι· ἀριθμὸς καὶ ῥυθμός(?), ι: Βρυχηθμὸς δὲ ἡ τῶν λε- ἀριθμός
όντων φωνή· καὶ μυκηθμὸς δὲ τοῦ βοός, η:— βρυχηθμός· ἀριθμητοῦ τὸ θι

Τινὰ διὰ τοῦ ητος, ὀξύτονα ἢ προπαροξύτονα, διὰ τοῦ
η γράφονται· καὶ τινὰ διὰ τοῦ ι· καὶ τινὰ διὰ τῆς ει δι-
φθόγγου· διὰ μὲν τοῦ η ταῦτα· ὠνητὸς ὁ μισθωτός(?) ητός
ἄξιος· μισητός· ἀριθμητός· θηητὸς ὁ θαυμαστός· χα-
λητός· ἀσπαλητός(?)· καὶ ἁπλῶς ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς ω ῥη-
μάτων γίνονται· διὰ δὲ τοῦ ι ταῦτα· ἀμαξιτός· ιτός
προϊτός· προσιτὸς ἢ ἀφρόδιτος· καὶ τὰ ἑξῆς:—
Διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου, ταῦτα· ὅσα διὰ τὸ χρόνου(?)
οἷον ἡμεράκλειτος· πολύκλειτος· θεόκλειτος· θεόκλη- ειτος
τος δὲ ὁ ὑπὸ θεοῦ κληθείς, η· καὶ τὰ ἑξῆς:—

Ἑρπύω τὸ ἕρπω δίφθογγον· σήπω· θήπω τὸ θαυμάζω· ητος
καὶ ἡ πῶ(?) περισπωμένως τὸ ῥαπίζω, η· λείπω δὲ ήπω, είπω
τὸ καταλιμπάνω· καὶ ἐρείπω, δίφθογγον: ἐρίπω ίπω

διὰ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· καὶ λίπω ἀπὸ τοῦ κατέλιπω, ἐπὶ β' ἀ
ορίστου, ῑ:– Τρία τὸ τρίτον δίφθογγον· τίνα διὰ τοῦ ια
ὀξύτονα θηλυκὰ ἢ βαρύτονα διὰ τοῦ ῡ ψιλοῦ καὶ γρά
φονται· καὶ τίνα διὰ τῆς οι διφθόγγου· διὰ μὲν τοῦ ῡ ψιλοῦ
γαι καὶ ταῦτα· μήτρυια· ὄργυια· ἄγυια· κόρυς· ἄρπυια· ἀλη
θυιαι αἱ ὑφορβοὶ τῶν τόκων θυιαί· καὶ οἱ τόκοι αὐτοί· καὶ ἕ
τερα· καὶ πάντα τὰ θηλυκὰ τῆς μετοχῆς τοῦ παρακειμένου·
οἷον τετυφυῖα· τετυφυῖα· καὶ τὰ ὅμοια: Διὰ δὲ τῆς οι διφ
δια θόγγου ταῦτα· ποῖα ἢ ποιότητα τινὰ ἔχουσα·
τροία· πτοία ὁ φόβος· καὶ ἕτερα:–
Πάλιν τὸ λιν ῑ· τίνα τὸ ιν λέγονται ἐπιρρήματα διὰ τοῦ
ῑ γράφονται· καὶ τίνα διὰ τοῦ ῑ· διὰ μὲν τοῦ ῑ ταῦτα·
~~μάτην~~ ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματα μάτην· χύδην· ἀπαυτί· ἤγουν πλουσίως· καταλο
γάδην· λίγδην· φοράδην κομίζεται· ἄρδην· ἀντὶ τοῦ ἀ
ἀντὶ ῑν φανιστικῶς· ἀναφανδόν· καὶ ἕτερα· διὰ δὲ τοῦ ῑ ταῦτα·
πρίν· πάλιν· νόσφιν καὶ ἕτερα:– Γυναῖξ τὸ
ἀπὸ τοῦ αἶξ ναι δίφθογγον· κάλλιξ· ἐπίξ· πτύξ· καὶ ἕξ· καὶ ἕξ
θηλυκῶς ψιλά· Γυναῖξ διὰ ἀχρηστον ἐπὶ θηλειῶν· καὶ αἶξ τὸ αἰγίδιον,
ἀπὸ τοῦ ἕξ: δίφθογγον:– Τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ
ἁλιεῖον λω ῥημάτων, διὰ τοῦ ον γινόμενα οὐδέτερα, διὰ τῆς
ει διφθόγγου γράφονται· οἷον πρωτεύω· πρωτεῖον· στα
ᾶον τηρεύω· στατηρεῖον· καὶ τὰ ὅμοια.—
ἐπηρεάζω Ἐπηρεάζω τὸ ἐπηρεάζω τὸ ἀντὶ τοῦ ἤχθετο, ψιλοῦ

καὶ η· καὶ μικρόν· ὑπεράτο ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὑπερανέπεσ-
ατο, ψιλὸν καὶ δίφθογγον καὶ μικρόν· ὑπερήρατο δὲ καὶ ἐπὶ
δοτικῆς τῶν ἑνικῶν ποιητικῶς, ἡ γονὴ ὑπερηράτω,
ψιλὸν καὶ ἦτα καὶ μέγα· ἡ ἄλθαια ὑπερήρατος:—
Ἱλάσω διὰ τοῦ ι· ἱλάσω τὸ ἐξαμενίζω· καὶ ἐξιλάσκομαι.
καὶ ἱλαρώσω τὸ πραΰνω· καὶ ἱλαρὸς ὁ πρᾶος, ι. ἠλάσ-
κω δὲ τὸ πλανῶμαι καὶ ἐνδιατρίβω, η:—
Βρισηῒς τὸ ση η· καὶ τὸ ις ι· ἵνα διὰ τοῦ ηις ὀξύτο-
να θηλυκὰ διὰ τοῦ η καὶ ι γράφονται· ταῦτα· Βρι-
σηῒς ἡ τοῦ Βρισέως θυγάτηρ· Χρυσηῒς ἡ τοῦ Χρύσου.
Νηρηῒς ἡ τοῦ Νηρέως· ἡ χαμηλὶς εἶδος ἰχθύος· οὐκ ἔτι
ναυκρατὶς λιμένι· καὶ ἕτερα:—
Λυπῶν τὸ λυ ψιλ. λυπῶν τῶν θλιβόντων, ψιλὸν καὶ μέγα·
λοιπῶν τῶν ὑπολελειμμένων, δίφθογγον καὶ ὠμέγα·
λοιπὸν δὲ τὸ ὕστερον, καὶ λοιπὸν ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο,
δίφθογγον καὶ ι καὶ μικρόν:—
Πληροῦται, τὸ πλη η· ἵνα διὰ τοῦ ηρης ὀνόματα διὰ
τοῦ η γράφονται· ταῦτα· ὀλήρης· τριήρης· ποδή-
ρης· ταχήρης ὁ ὑπὸ τοῦ τάχους· ξιφήρης· καὶ ἕτερα:—
Ἶρις δὲ τὸ ἐν ἀέρι φαινόμενον τόξον· καὶ κίρις· βού-
σιρις· ὅσιρις ὀνόματα θεῶν, ι καὶ ὀλίγ:—
Βαρέα τὸ ἐπίρρημα· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν καὶ
διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γραφομένων διὰ τοῦ α γινόμενα

ὑπέρατο
ὑπηράτω
ἱλάσω
ἱλαρώσω
ἠλάσκω
ηις θη-
λυκά
λυπῶν
λοιπῶν
λοιπὸν
ηρης ὀνόμα
ιρις

ἔα θηλυκά
ἀκός
ἀκότως
ἡ κώς
ἡ κθσ
δι ῶκο
ἰων
ἰον
ἰῶν
ἔσω
ἔσιπαν
ἐννέα
ἐννάς
ἐννέα
τὰ σκώμματα τὰ ὥσκω.

θηλυκά, διὰ τῆς ἀπὸ φθόγγου γράφονται· οἷον ὀξεῖς ὀ-
ξεῖα· βαρεῖς βαρεῖα· καὶ τὰ ὅμοια.— Εἰκὸς τὸ ἀ-
διάφθογγον· καὶ τὸ κόσμημα ἀκμήν. ἀκὸς ἀπλακὸς· καὶ ἀπλακὸς
ἐπὶ οὐδετέρου, διάφθογγον καὶ μικρόν· ἀκότως, ἀκότω,
πλακότως· καὶ ὁμοίως διάφθογγον· καὶ μικρόν· καὶ μεγάλα.—
ἧκώς δὲ ὄνομα αὐλικὸς, δι᾽ ὁμοίῳ τοῦ λόγου. ἡ παρθένος· κώς
ὄνομα, ἤτοι μεγάλα. ἰκώς δὲ τοῦ σκωληκος· καὶ ἰκκὸς ὄνο-
μα κύριον, διὰ δὲ κκ, ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ ταραντος, ἤτοι μικρόν.—
Διωκω τὸ ὦ μεγάλα· διώκω διάξεις· καὶ διωγμός· ἰωκή ἡ πνο-
ή, ἀπὸ τοῦ ἄντοπνεῖν· καὶ ἡ πιωγή, μεγάλα. ἀπὸ πο-
πομπὸς δὲ μοι δὲ τὸ ἀποπέμπομαι, μικρόν.—
Ἰων τὸ ι· καὶ τὸ ὦ μεγάλα· ἰὼν ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἰῶν τῶν βελῶν
καὶ τῶν γινομένων ἐν σιδήρῳ, ι καὶ μεγάλα. ἴον ἡ πταιστα-
τικὸς ἡ ἀληθιεύς· καὶ ἴον ἐπὶ οὐδετέρου, τὸ ἐρχόμενον,
ι καὶ μικρόν. ἠιών τῶν ἡμερῶν ἡ ἀληθαλῆς· καὶ ἠι-
ὼν ὁ αἰγιαλός, ἤτοι μεγάλα.— Ἔσω τὸ πρὸς ὀφ.
ἔσω ἔσωθεν ἐπὶ παντὶ ἔπαντα· καὶ μετὰ πάντα διάφθογγον.
ἔσιπαν ἤτοι ὡς ἐπίπαν, ι.— Ἐννέα ἐπὶ ἀ-
ριθμοῦ, ψιλὰ τὰ δύο. ἐν ἄλλα δὲ ὁμοίῳ χρόνου. ἐν
προθέσεις. ἄλλα ὄνομα τῆς γῆς, ψιλὸν καὶ διάφθογγον. αἱ
ἐννάς δὲ ὄνομα κύριον· καὶ τῆς ἑλληνικῶν, διάφθο-
γγον καὶ ψιλόν.— Βόσκω τὸ βόσκω, μικρόν.
τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ σκώμματα, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφονται

οἷον ἀναγινώσκω· τιτρώσκω· βιώσκω τὸ ζῶ· θρώσκω
τὸ πηδῶ· καὶ ἕτερα: πλὴν τοῦ βόσκω:– όσκω
θνήσκω τὸ θνήσκω. τινὰ διὰ τοῦ ήσκω ῥήματα, διὰ τοῦ
η γράφονται· καὶ τινὰ διὰ τοῦ ι· διὰ μὲν τοῦ η ταῦτα·
ἀναμιμνήσκω· θνήσκω· κικλήσκω· καὶ ἕτερα. διὰ δὲ τοῦ ήσκω ἢ
ι ταῦτα· κυΐσκω· ἀναλίσκω· ἁλίσκω τὸ ἀγρεύω· εὑ- ίσκω
ρίσκω· καὶ ἕτερα:– Ἥλιος ὁ τῶν ἡμερῶν ἥλιος
ἐργαζόμενος ἢ ἠέλιος. ἴλιος δὲ ἡ περιβοωμένη τῶν ἴλιος
Τροίας πόλις, ἰταλικόν. ἑλληνικός δέ, ὁ ἀπὸ τῆς ἑλλάδος· ἑλλάδος
πόλις δὲ αὕτη, ἢ χώρα, καὶ διὰ φθόγγου:– Αἰπωλὸς
τὸ τῶν μεγάλων· ἁμαρτωλός· φειδωλός· πανδοχεὺς ὄνο-
μα πολέμου· αἰτωλός· χωλός· καὶ ἕτερα, ὅπερ δηλοῖ τὰ ωλος
τεμένη ἔχον τὸ μόριον, μέσα: ὁ βολὸς δὲ ἡ φολὶς ολος
μικρόν:– Ὑπερήφανος ὁ ὑπερηφανευόμενος καὶ ὑπερήφανος
ἀλαζών, καὶ ὑπερηφανία, ἡ ὑπότι: περιφανὴς δὲ ὁ περιφανὴς
λαμπρός· καὶ περιφαίνω· καὶ ἐπιφαίνω, ἐστὶ διφθό-
γγον. γίνεται δὲ ὑπερήφανος, ἀπὸ τοῦ ὑπεραίρω παρὰ τῶν
δὲ καὶ ὑφαίνω:– Ἀπειρία τὸ πρὸ διφθόγγου.
πεῖρα ὅταν λάβῃ τις γνῶσιν τινὸς διὰ τῆς οἰκείας αἰσ- πεῖρα
θήσεως· καὶ ἐμπειρία· καὶ ἀπειρία· καὶ πολυπειρία,
διφθόγγον καὶ ἡ· ἐπηρεάζω δὲ τὸ ἐνοχλῶ καὶ βλά- ἐπηρεάζω
πτω· καὶ ἐπηρεασμός· καὶ ἐπήρεια ἡ βλάβη, ἰῶτα
διφθόγγον. πήρα δὲ τὸ σακκύλιον ἤ:– πήρα

[Τ]οῦ ἴον τὸ ῑ· τινὰ διὰ τοῦ ῑ ος ὀξύτονα διὰ τοῦ ι γράφονται.
καὶ τινὰ διὰ διφθόγγου· καὶ τινὰ διὰ τοῦ η· διὰ μὲν τοῦ ι
ιος ταῦτα· κρειός· ἰός· ἡρῷος ὁ ὄνομα ὀρνέου· ἀσηκρῆτις·
καὶ ἕτερα: Διὰ δὲ τῆς ει διφθόγγου· ἀργειός· ἀλφ
ειος ναιός ὁ πλούσιος· θαμαειός ὁ συχνός· ἀλφειός ὄνομα πο
ταμοῦ· καὶ ἕτερα: Διὰ δὲ τοῦ η ταῦτα· πηός· ὁ ἐξ ἐπι
ηος γαμβρείας συγγενής· αἰζηός ὁ νέος· καὶ νηός ὁ ναός· καὶ
ὁ δὲ ἡ ἑορτεία σημαίνει τῇ, σφ(ὸν):-

ιας ἀρσενικὰ [Τ]ὰ εἰς ας ἀρσενικὰ βαρύτονα, διὰ τοῦ ι τὴν παραλήγουσαν
κοχλίας ἔχοντα, διὰ τοῦ ι γράφονται· καὶ τινὰ διὰ τῆς ει διφθό
ειας γγου· διὰ μὲν τοῦ ι ταῦτα· κοχλίας· ἀνανίας:-

[Τ]ὸ ἢ κατὰ τὰς χώρας λέξεως· ἤγουν κατὰ τὸ μέσον ἔχον παρακείμενα δύο
εσχ σύμφωνα, ἐν ἁπλῇ ἢ συνθέτῳ κινεῖται λέξει (ἢ τὸ κ ... αὐτοῦ), ἐν τισὶ μὲν διὰ τοῦ η
νεπ ψιλοῦ γράφονται· ἐν τισι δὲ διὰ τῆς αι διφθόγγου· ἐν τισι διὰ
αικμ τοῦ η ψιλοῦ· ἐν τούτοις· ~~ὄγκος τὸ~~ ἐσχάρα· ὡς ὁ πρόσω:-

[Τ]ὸ ὁ ἔν τινι μὲν τῆς λέξεως· ἤγουν κατὰ τὸ μέσον ἔχον παραθέ
ογμ μενα δύο σύμφωνα, ἐν ἁπλῇ ἢ συνθέτῳ κινεῖται λέξει, ἐν τι
κοσμ σι μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· ἐν τισὶ δὲ διὰ τοῦ ω
ωχρ μεγάλου· ἐν τισι διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἐν τούτοις· ὄγ
σωπ μος· κόσμος· ὡς ὁ κοχλίας τὸ κό[illegible]:-
αινω [Τ]ὰ διὰ τοῦ αινω ῥήματα, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται·
πλὴν τῶν ἐχόντων ὀνόματα διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἷον
υνω πόνος τὸ ὄνομα ὁ πόνος· ὡς ὁ δῆμος [illegible]:-

ιη^ον

Τινὰ διὰ τοῦ ὀπλω ῥήματα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφονται· ὀπλω
καὶ τινὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου· διὰ μὲν τοῦ ο μικροῦ, ταῦτα· ὠπλω
κοπλῶ τὸ κρούω· καὶ τὸ τήκω· ὡς ὁ ὄφλω τὸ ο:—

Τὰ διὰ τοῦ ισ παράγωγα, τὴν γραφὴν φυλάττουσιν ἀφ' ἡ δσ
ὧν παράγονται· οἷον κροσσὸς κροσσός· ὡς ὁ χαλεπὸς τὸ ρι:— ι δσ

Τὰ διὰ τοῦ ιω ῥήματα· καὶ ἐνεργητικῶς γραφόμενα καὶ πα ιω
θητικῶς, μὴ παρὰ ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα παρῳχημένα· ὡς σ ω
ὅτι μηνύω τὸ τι:—

Τινὰ διὰ τοῦ ηλασ ὀνό
ματα, διὰ τοῦ ι γράφονται· καὶ τινὰ διὰ τοῦ η· διὰ μὲν ιλασ
τοῦ ι ταῦτα· ἀχιλλάς· βασιλάς· ὡς ὁ πηλὸς τὸ πη:— ηλασ

Τινὰ διὰ τοῦ κσω ῥήματα, καὶ ἐνεργητικῶς γραφόμενα
καὶ παθητικῶς· καὶ βαρύτονα καὶ περισπώμενα, διὰ σσω
τῆς ι διφθόγγου γράφονται· καὶ τινὰ διὰ τοῦ η· διὰ μὲν η σω
τῆς ι διφθόγγου, ταῦτα· φράσομαι τὸ ἀκριβολογοῦμαι·
ὡς ὁ κόλος τὸ η:—

Τὸ ὅσπερ ὁ τοῦ κ· ἐν ἑνὶ
ὀνόματι μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· ἐν ἑνὶ δὲ διὰ τοῦ ὠκ
ο μικροῦ· ἐν τισὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἐν τούτοις· ὠ ὀκ
κα· ὠκιος· ὡς ὁ ὠκιος τὸ ω:—

Ἐν τισὶ τοῦ παλαιοῦ γραμματικοῦ λέξεως, εἰ μὲν διὰ τὸ μέσον ἔχον ἢ παρὰ δό ιδρ τιγρ
μενα ἢ σύμφωνα, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐν τούτοις· ἰδ ητλα· κολυμβ
ρως· ἰγνάτιος· ὡς ὁ ἱέραξ τὸ ι:— ερθρ κλαθρ

Τὰ διὰ τοῦ κα ῥήματα· διωκόμενα ὑπὸ δακτύλου καὶ τρί
του προσώπου συναιρούμενα ὑπὸ δέκα δίχα, διὰ τοῦ κ τῆς χθ ε ω

α ω γράφονται· οἷον χάω· χάος· χάος· ὡς ὁ τέχνος τὸ τέχ·–

ι κη Τὰ εἰς κη θηλυκά, διὰ τοῦ ι τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα,

η κη τὰ ι παραλήγεται· καὶ πινακίδη· καὶ πύα διὰ τῆς ἐν ἀπὸ σφ.

α κη τῶν μὲν ι, ταῦτα· νίκη· ὡς ὁ νικόχαος τὸ νι·–

Πολλὰ ὅσα ὀνόματα, ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, διὰ τοῦ ι γρα-
φόμενα· γραφομένων καὶ τῶν ῥημάτων διὰ τῆς αι διφθόγγου.

πιθῶ πιθανός τηρῶ τήρως τῶν δὲ ὀνομάτων, διὰ τοῦ ι· οἷον πιθῶ πιθανός· χήχω
λιχανός· οὕτω καὶ τέρω τίρωνος.– Καὶ ἄλλως· τὰ ἀμ-
φιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβήν, ἔχοντα δὲ ἐν
τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην ὡς ἐπὶ τὸ

τέρως πλεῖστον· οἷον ἶσις κύριον· ἶρις· δριμύς· βριθύς· πίτυς· χω-
ρὶς τῶν τ.τ.ε.α. τέρως:– Τὰ εἰς ων ὀξύτονα

ηδων ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά, διὰ τοῦ η τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα,

ιδων τὰ μὲν, τὰ δὲ η παραλήγονται· οἷον σφηκηδών· ἀηδών· ὡς ὁ
σαρπηδὼν τὸ πη:– Τὰ διὰ τοῦ ινος ὀνόματα

ε νος διὰ τοῦ ι ψιλοῦ γράφονται· οἷον ξῖνος· βλῖνος· ἀδὶς ἰχθῦς.

αι νος ὡς ὁ ξενοφῶν τὸ ξη:– Τὰ διὰ τοῦ αια θηλυκὰ
δισύλλαβα· ἢ καὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων γινόμενα, διὰ

αια τῆς αι διφθόγγου γράφονται· οἷον καὶ τὸ ζήλω ἄχρηστον

εα ἢ ἀπὸ τοῦ ἦν ξύστης, μαῖα: ὡς ἡ γαῖα:–

Τὰ διὰ τοῦ υζω ῥήματα, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται,

υζω ταῦτα· κλύζω ἀφ' οὗ κλύδων· τρύζω· ὡς ἡ τρυγών:

οιζω Τὰ διὰ τοῦ ιλος ὀνόματα, διὰ τοῦ ι γράφονται καὶ τι

ναι διὰ τοῦ η· καὶ τίνα διὰ τῆς ει διφθόγγου· διὰ μὲν τοῦ ι λος
ι ταῦτα· ζωΐλος· τρωΐλος· ὡς ἡ φιλότης. η λος
Τίνα δισύλλαβα λέγονται ῥήματα τὰ εἰς πτω λήγοντα· ταῦτα· ει λος
ῥίπτω· δίπτω· ὡς ἡ [illegible] τὸ πτω. Τίνα διὰ τοῦ ι πτω ῥήματα
ύλον οὐδέτερα, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται· ταῦτα· σκῦ ύλον οὐδέτερα
λον τὸ λάφυρον· φῦλον· ὡς τὸ ξύλον. Τὰ εἰς αρ ῖλον
οὐδέτερα διὰ τοῦ η τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, διὰ τοῦ η
ψιλοῦ θέλουσιν αὐτὴν ἔχειν· οἷον ἥπαρ· ἦαρ· ὡς τὸ δέλεαρ. ηαρ οὐδέτερα
Τὰ εἰς ας οὐδέτερα· διὰ τοῦ η τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα,
διὰ τοῦ η ψιλοῦ θέλουσιν αὐτὴν ἔχειν· οἷον δέπας τὸ πο ηας οὐδέτερα
τήριον· ὡς τὸ κρέας. Τὰ διὰ τοῦ ηλος ὀνόμα
τα, διὰ τοῦ η ψιλοῦ γράφονται· οἷον βῆλος· τῆλος· ὡς ηλος οὐδέτερα
τὸ βῆλος. Πόσοι τρόποι τῆς ει διφθόγγου· ἀπὸ
τῶν προστακτικῶν· τὰ προστιθέμενα [illegible] ὀνόμα
τα γίνονται, ὥσπερ τὸ [illegible] ἀπὸ τῶν δοτικῶν
τα γίνονται· οἷον δοριάλωτος· ὁ ῥαβάσιος· οὐδὲ δοριάλωτος ὁ ῥαβάσιος
καὶ προστακτικῶν· ὅπερ [illegible] προστακτικῶν· καὶ
προστακτικῶν. Ἕτερον τὸ ἐσχηκέον· ἀπὸ τοῦ
ἀρόω ἀρώσω· ἤγουν τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀρόω ἀρώσω
ἀπὸ τοῦ μέλλοντος θέλει ἔχειν, τὸ ω μέγα, ἤτοι τὸ ἐστομι
κέον· καὶ παυτὸ τῆς μετὰ τὸ ω τὸ μικρόν· οἷον χρυσῶ· χρυ
σώσω· ὑψῶ ὑψώσω· φανῶ φανώσω· ἀπὸ τοῦ
ὀρθῶ ὀρθώσω τὸ ἀκρο[illegible]· ὁμῶ ὁμόσω, τὸ διόπου

ἐπιπνοῦμαι. ὀνῶ ὀνώσω τὸ μέμφομαι. ὅ γράφεται ὀνόσομαι.
ἐκ τοῦ ἐπιποιητικοῦ. βῶ βώσω τὸ τρέφω. καὶ ἐνῶ ἐνώσω
τὸ κινῶ. ἐξ οὗ ἐνοσίχθων ὁ Ποσειδῶν. ἐνῶ δὲ ἐνώσω τὸ
μιγνύω, μίγα:- Ἐνεργητικοῦ τὸ γ΄ ἤγουν ἀπὸ
τοῦ ἐνεργήσω. ἡ πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων,
ἐπὶ τοῦ μέλλοντος θέλει ἔχειν τὸ η, ἤτοι τὸ ἦχον. καὶ
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τὸ η. οἷον νοῶ νοήσω. ποιῶ ποιήσω.
χωρῶ χωρήσω. σπανίως δὲ ἔχει τὸ ε. οἷον τελῶ τελέσω.
φορῶ φορέσω. ἐπαινῶ ἐπαινέσω. καλῶ καλέσω:-
Βοήσω τὸ η. ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων, ἐπὶ τοῦ
μέλλοντος θέλει ἔχειν τὸ η ἢ τὸ α. οἷον βοῶ βοήσω. γελῶ
γελάσω:- Τίθημι τὸ θ΄. τῶν εἰς μι, ἡ πρώτη
μὲν καὶ ἡ δευτέρα συζυγία, τῷ η παραλήγεται. ἡ δὲ τρί-
τη τῷ ω μεγάλῳ. ἡ δὲ τετάρτη, διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ:-
Τὸ μι. παρὰ τὸ ῥῆμα ἐστὶ μετὰ κλίσεων [illegible] γέγραπται:-
Τέθηκα τὸ θ΄ δίφθογγον. ἔθος γὰρ [illegible] τῶν ἐπικρατούντων.
οὗτοι γὰρ τὸ η, ὅπερ [illegible] εἰς τὸ ει, [illegible]
φθόγγον τετύποισιν:- Τὰ διὰ τοῦ πτω χωρὶς
τῶν ῥημάτων τῷ υ ἢ χαρακτηρίζεται. ταῦτα. ῥύπτω. τὸ
ξύω. κύπτω. τύπτω. καὶ ἕτερα: Τὰ διὰ τοῦ ι. ῥίπτω.
ἵπτω. καὶ ἕτερα:- Ὅσα ἔρω τὸ αὐτὸ δίφθογγον.
τὰ διὰ τοῦ ερω ῥήματα, διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται.
ταῦτα. φθείρω. σπείρω. κείρω τὸ κόπτω. ἀγείρω τὸ

νοῶ νοήσω.
τελῶ τελέσω.
βοῶ βοήσω.
γελῶ γελάσω.
τίθημι
ἵστημι
δίδωμι
ζεύγνυμι
ὕπτω
ἵπτω
ἀρωεῖν

συναθροίζω· ἐξ ἧς ἔρωτος ἀνίσου· λέγω τὸ κεφάλαιον ἡλου μένου·
καὶ λέγω τὸ σημαντικὸν μεθ' οὗ· ἀφ' οὗ τὸ μος:—
Καὶ ἄλλως· ὅσα ῥήματα ἐκ κινήσεως ἀξιοῦσιν ταῖς γνώσεσι
τὸ ο, τὸ δὲ ... οἷον χαίρω, ὅτι λόγος· ἀμαθῶ ὅτι ἀμοιβή·—
κεφάλαιον τὸ λαῖ δίφθογγον· τὰ διὰ τοῦ αιον μόνου δίχρονα
διὰ τῆς αι διφθόγγου γράφονται· οἷον μάταιον· ἀθλαῖον. αιον
κεφάλαιον· τὰ λήγοντα εἰς εον ἔχοντα τῶν συνῃρημένων
ἀσου· ἐκείνου προς διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφονται. εον
οἷον χάλκεον· ὅτι χαλκοῦν· σιδήρεον· ὅτι σιδη-
ροῦν· κυάνεον· ὅτι κυανοῦν· λίνεον· ὅτι λινοῦν·
καὶ τὰ ὅμοια:—

περὶ πνευμάτων:

Αἰσυήτης ἐπὶ τοῦ αι ψιλῶ. ἡ αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλα- αι
βὴν λέξεσι ψιλοῦται· ἀμέλει τὸ μὴ ὑπάρχοι τό· οἷον αἰαῖ· αἰζη-
ός· οὐνώος(?)· καὶ τὰ ὅμοια. αἱμασιὰ καὶ αἵμυλος δασύνεται· καὶ
αἱμασιά· συνθεμένωται(?)· τὸ αἱρῶ τὸ κρατῶ. καὶ αἴρω τὸ βαστάζω.
καὶ αἱροῦμαι τὸ βούλομαι· καὶ προκείμενα δασυνόμενα:–
Ἅζας(?) ἐπὶ τοῦ α δασύνεται· ἀπὸ τοῦ ἅζομαι τὸ σέβομαι. ἄζω τὸ
ξηραίνω ψιλοῦται. ἅζομαι δὲ τὸ σέβομαι δασύνεται:– αυζ
Ἄρχω ἐπὶ τοῦ αρ ψιλῶ· τὸ α πρὸ τοῦ ρ ἐπιφερομένου δασέος(?) ψι- αρχ
λοῦται:– Ἀθλῶ ἐπὶ τοῦ α ψιλῶ· τὸ α ἐπιφε-
ρομένου τινὸς δασέος ψιλοῦται· ἆθλος· ἀθῷος· ἀφραί- αυθ
νω· ἄχαιος· καὶ τὰ λοιπά· πλὴν τοῦ ἅφη(?)· διὰ τὸ εὐθῆσαι(?)
θὲν κακόφωνον:– Αἷμα ἐπὶ τοῦ αι δασύνεται· καὶ
ὅτι ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ καίω γινόμενον. διότι τὰ ἀπὸ τῆς αι δί- αιμ
φθόγγου ἀρχόμενα, ἃ μετὰ ταύτην τὸ μ ἔχουσι δασύνονται:–
Ἀχλάς ἐπὶ τοῦ α ψιλῶ· τὸ α πρὸ τοῦ χ ψιλοῦται· οἷον ἄ- αχ
χθος τὸ βάρος· ἀχέτος· ἄχαιος· ἀχλάς· καὶ τὰ λοιπά:–
Ἄδωνις ἐπὶ τοῦ α ψιλῶ· τὸ α πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται· ἄδω- αδ
νις· ἀδρανής· ἀδημονῶ· πλὴν τοῦ ἁδεῖν(?)· Καὶ ἄλλως·
τὸ ἐπιτατικὸν(?) α ψιλοῦται ὡς ὑπὲρ καὶ τὸ στερητικόν· πλὴν α
τοῦ ἀχρεῖος(?)· ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ αυ
τοῦ χύω(?)· ὅμως δασύνεται· καὶ τοῦ ἅμ...(?)· ἀπὸ τοῦ α στε-
ρητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἴδω:– Ἁγνός ἐπὶ τοῦ α

δασύνεται· ἀμαθὺ σημαίνει τὸν ἄγνωστον, ψιλοῦται· εἰ μὴ τὸ καθα
ἁγ ρὸν δασύνεται· καὶ ἀπὸ τοῦ ἅζομαι τὸ σέβομαι γίνεται· ἀφ'
ἅλ οὗ καὶ τιμὼ δασύνεται:— ἅλς ἐπὶ τῶν ἁλὸς δασύνεται.
τὸ ἀθροιστικὸν ἃ δασύνεται:— ἀλκμὰν ἐπὶ τῶν ἀλ ψιλοῦ.
ἀλ τὸ ἀλ μετὰ ἐπιφερομένου συμφώνου ψιλοῦται· πλὴν
τοῦ μ̅ οἷον ἅλμη:— ἀτ πλὴν τὸ α πρὸ τοῦ τ̅ κείμενον ἐν ἀρχῇ λέξεως
ἀτ ψιλοῦται· οἷον ἀτάλλω ποιητικῶς τὸ νηπιάζω· ὁ μέντοι ἀτι
τάλλω γράφεται καὶ ἀττικός:— ἅρπαξ ἐπὶ τῶν ἁρ
ἁρμπ δασύνεται· τὸ α ἢ ο λήγοντα εἰς ρ, ἢ ἐπιφερομένου τοῦ μ̅ ἢ
τοῦ π̅ δασύνονται· οἷον ἅρμα· ἑρμῆς· ὅρμος· ἅρπαγμα· ἕρ
πυστον· ὅρπηξ:— αὐχμὴ ἐπὶ τῶν αὐ ψιλοῦ. καὶ αὐ
αὐ δίφθογγος ψιλοῦται· οἷον αὔξω· αὐλῶ· αὐλός· αὔριον· τὸ
αὐτὴ βαρύτονον, ἀπὸ τοῦ οὗτος δασύνεται:—
ἄροτρον ἐπὶ τῶν ἀρ, ψιλοῦ. τὸ α πρὸ τοῦ ρ̅ ψιλοῦται εἰ μὴ τὸ
μ̅ ἐπιφέροιτο ἢ τὸ π̅· οἷον ἀρά· ἀρά· ἄροτρον· πλὴν τοῦ
ἅρμον:— ἅπλοις ἐπὶ τῶν α δασύνεται· τὸ α πρὸ
ἀπ τοῦ π̅ ψιλοῦται· πλὴν τοῦ ἅπαξ· ἁπλοῦς· ἅπας· ἁπα
λός· ἅπτω· καὶ ἅπτομαι:— ἀκολουθῶ ἐπὶ τῶν α ψιλ.
ἀκ τὸ α πρὸ τοῦ κ̅ ψιλοῦται:—

Ἑαυτοῦ ἐπὶ τοῦ ε δασύνεται· διότι ἀπὸ τῆς ἓ γίνεται· ἀντωνυ- ἑ
μίας τρίτου προσώπου· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ σοῦ· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀντω-
νυμίαι ἀποβολὴν ποιήσασαι τοῦ σ δασύνονται· οἷον σοί· οἷ· σέ-
θεν· ἕθεν· σοῦ· οὗ:— Ἑλιάσω ἐπὶ τοῦ η δασύνεται· ἑλ
τὸ η πρὸ τῆς λι συλλαβῆς δασύνεται· εἰ μὴ ἢ κ ἐπὶ τῆς
λέξεως· οἷον ἥλικα· ἡλιάσω· ἥλιξ:— Ἑλλὴν ἐπὶ
τοῦ η δασύνεται· τὸ α ἢ λὴν γὰρ ὅλ ἑτέρου λ ἐπιφερομένου, ψι- ἀλ ἐλ
λοῦται· πλὴν τοῦ ἅλλομαι· ἅλλω· καὶ ἅλλας ὀνόματος δέ·—
Ἑλωρ ἐπὶ τοῦ ε δασύνεται· ἀπὸ τοῦ ἕλκω· τὸ η πρὸ τοῦ λ, ἐὰν ὑποτά- ἑλ
κηται τὸ κ, δασύνεται· ἕλκω· ἕλκος· ἑλκισμός.—
Εἰσὶν ἐπὶ τοῦ ε ψιλοῦται· τὰ ὑπαρκτικὰ ῥήματα ψιλοῦνται:— εἰ
Ἐὰν ἐπὶ τοῦ ε ψιλοῦται· οἱ σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦνται· πλὴν ἐὰν
τοῦ αἰτιολογικοῦ· οἱ δὲ αἰτιολογικοὶ δασύνονται πλὴν
τοῦ ὄφρα· καὶ βραχυκατάληκτος ὅτι· πλὴν τοῦ ὅπως:—
Ἔλαθον ἐπὶ τοῦ ε ψιλοῦται· τὸ η πρὸ τοῦ λ, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύο ἐλ
συλλαβάς, τῆς τρίτης συλλαβῆς ἢ καθαρευούσης,
ἢ καὶ ἀπὸ δασέος αὐτῆς στοιχείου ἀρχομένης, ἢ τοῦ τ ἢ τοῦ γ ἢ
χούσης, ψιλοῦται· οἷον ἕλκος· ἔλαφος· ἔλαθον· ἐλα-
τὴ ὄνομα δένδρου· ἠλακάτη, ἄλλος μέτρου στίχων:—
Ἔμπλεον ἐπὶ τοῦ ε ψιλοῦται· τὸ η κατὰ τοῖς ἀρχομένοις προ-
ερχόμενον καὶ ἀπὸ τοῦ πλέον ψιλοῦται· ἀλλὰ τοῦ ... ἐ

μων, οὐκ ἀπὸ ποταποῦ δέ· ὅπερ ἐπὶ τοῦ παραμένειν τάσσεται· ἐνίοτε συμβαίνει, τὸ πνεῦμα τοῦ ἑκάστου ἔχει· οἷον ἕσπαμαι. πέπομαι. ἔσπακα:—

ἕδ Ἑδὸς ἐπὶ τῶν ἑδωλίων· ἕδος ὁ ναός δασύνεται:—

ἡμ Ἡμα ἐπὶ τῶν ἡνωμένων· τὸ η πρὸ τοῦ μ δασύνεται· πλὴν τῶν τροχαϊκῶν· τοῦ ἦμαρ· καὶ ἦμος· καὶ τοῦ ἠμαθόεντος· καὶ ἠμαθοῦ· καὶ ἠμὶ ἀντὶ τοῦ φημί· καὶ ἠμύω τὸ κλίνω:—

ἡλ Ἡλ ὅσα ἐπὶ τῶν ἡνωμένων· τὸ η πρὸ τοῦ λ, ἐνίοτε μὲν ψιλοῦνται· οἷον ἤλδανε· καὶ τὰ παράγωγα· ἐνίοτε δὲ δασύνεται· οἷον ἧλος τὸ ὄφηλος· καὶ Ἠλονοὶ ἔθνος ἐν Μακεδονίᾳ:— Ἡρ ὅσα

ἡρ ἐπὶ τῶν ἡνωμένων τὸ η πρὸ τοῦ ρ κατὰ φύσιν μακρὸς δασύνεται· ἐκ μὲν τῆς κλίσεως τὰ ἡ· οἷον ἥρα. ἥρων. ἐκ τῆς κλίσεως ἔρχεται· τὸ ἔρχεσθαι· καὶ ἥρα ἀντὶ τοῦ θυμοῦ· ταῦτα ψιλοῦται, ὡς ἐξ ἀπο κλίσεως ὄντα:—

Ἰσχυρός, ἐπὶ τῷ ἰ ψιλῷ· τὸ ἰ πρὸ τοῦ σ, ὧν μὴ ὑποτάσσηται ἰσ
τὸ τ, ψιλοῦται· οἷον ἰσχύς· ἰσχάς· ἴσημι· τὸ δὲ ἱστόν ψιλοῦ-
ται· ὅτι ἀπὸ τοῦ ἴσημι γέγονεν:— Ἰωνικός, ἐπὶ τῷ ἰο
ἰ ψιλῷ· τὸ α. η. κ. ι. ο, πρὸ φωνήεντος ὄντα κατὰ πάσας
ψιλοῦνται· πλὴν τοῦ ἵημι· καὶ τοῦ ἵημι· καὶ ἱέραξ· καὶ ἱερεῖ- ἰη
χου· ὅπερ δασύνεται ἐν ἄρχουσι:— Ἱδρώς, ἐπὶ τῷ ἰ δασεῖ· ἰδ
τὸ ἰ πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται· ἀλλὰ τὸ ἱδρὼς δασύνεται· οἷον ἱδρὼς ἱ- ἰδ
δρύω· σεσημείωται τὸ ἴδρις ὁ ἔμπειρος ψιλούμενον:—

Ὄμβρος, ἐπὶ τῷ ὀ ψιλῷ· τὸ ὀ πρὸ τοῦ μ, μὴ ἔχον ἐπιφερόμενον
σύμφωνον, ψιλοῦται· οἷον ὀμφή· ὄμβρος· ὄμφαξ ἡ ἄωρος ὀμ
σταφυλή· ὄμμα:— Οἷος, ἐπὶ τῷ ὀ δασεῖ·
τὰ ἀναφορικὰ ἀπὸ τοῦ τ γινόμενα· καὶ τὰ ἀναφορικὰ δασύ- οἱ ὁ
νονται· οἷον, οἷος· ὅσος· ὁπηλίκος· ὁπόταν· ὁπηνίκα·
Ὄφις, ἐπὶ τῷ ὀ ψιλῷ· τὸ α. η. ο, πρὸ τοῦ φ ψιλοῦται· ἄφεσις· ἀφ
ὄφις· ἔθνος· ἔφεσις:— Ὀρεινικόν, ἐπὶ τῷ ὀ ψιλῷ· ἐφ ὀφ

ὀρ Τὸ ὀπερὸ τοῦ ρ ψιλοῦται· ὀρθὸς ὁ ἀκμαῖος· ὀρύττω τὸ κατορύττω· ὀρ-
ὄρ γὴ καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν· ὀρύκτος ὄνομα κύριον· ὄρος οὗ τε καὶ ὅρος ὁ
ὅρος ὁ ὑπὸ ἀρσενικῶς δασύνεται· ἀφ᾽ οὗ ὁρίζομαι· καὶ ὁρισμός·
καὶ ὁριστικόν:

Ὠ καὶ ἐπὶ τῶν ὦ· ψιλοῦ. τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέ-
ὠκύς ξεσι ψιλοῦται· οἷον ὠκὺς ὁ ταχύς· ὠδίνει ἡ ταυτὴ ἤγουν
ὤρ ἐγκυμονεῖ· ὠλένη ἡ ἀγκάλη· πλὴν τοῦ ὧδε καὶ τοῦ ὧ

ἐνταῦθα· καὶ αὐτὶ τοῦ τοῦτω· καὶ ὡραιότης· καὶ ἡ ἀμορ
φία.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
SALAMANCA